

RETNINGSLINJER

DEN EUROPÆISKE CENTRALBANKS RETNINGSLINJE (EU) 2015/510
af 19. december 2014
om gennemførelse af Eurosystemets pengepolitiske ramme (ECB/2014/60)
(omarbejdning)

STYRELSESRÅDET FOR DEN EUROPÆISKE CENTRALBANK HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 127, stk. 2, første led,

under henvisning til statuten for Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank, særlig artikel 3.1, første led, samt artikel 9.2, 12.1, 14.3, 18.2 og artikel 20, første afsnit, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Retningslinje ECB/2011/14 ⁽¹⁾ er blevet ændret væsentligt. Da der skal foretages yderligere ændringer, bør den omarbejdes af hensyn til klarhed.
- (2) Til indførelse af en fælles pengepolitik kræves en definition af de instrumenter og procedurer, der skal anvendes af Eurosystemet, bestående af Den Europæiske Centralbank (ECB) og de nationale centralbanker i de medlemsstater, der har euroen som valuta (herefter »de nationale centralbanker«), således at denne politik kan gennemføres på en ensartet måde i de medlemsstater, der har euroen som valuta.
- (3) I henhold til artikel 127, stk. 1 og 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og artikel 3.1 i statuten for Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank (herefter »ESCB-statutten«) er Det Europæiske System af Centralbankers (ESCB) hovedmål at fastholde pristabilitet, og dets grundlæggende opgaver er således at formulere og gennemføre Unionens pengepolitik samt foretage transaktioner i udenlandsk valuta i overensstemmelse med bestemmelserne i traktatens artikel 219.
- (4) Eurosystemets generelle rammer er baseret på bestemmelser i ESCB-statutten. I henhold til traktatens artikel 127, stk. 1, som ligeledes er afspejlet i ESCB-statutten, skal Eurosystemet handle i overensstemmelse med visse principper, bl.a. principperne om en åben markedsøkonomi med fri konkurrence, som fremmer en effektiv ressourceallokering.
- (5) I henhold til decentraliseringsprincippet, som er fastlagt i ESCB-statuttens artikel 12.1, og på de betingelser, der er opstillet i ESCB-statuttens artikel 14.3, kan ECB i det omfang, det er muligt og hensigtsmæssigt, og med henblik på at sikre den operationelle effektivitet pålægge de nationale centralbanker at gennemføre operationer, som er en del af Eurosystemets opgaver.
- (6) På baggrund af ESCB-statuttens artikel 12.1 har ECB beføjelse til at formulere Unionens fælles pengepolitik og til at udstede de retningslinjer, som er nødvendige for at sikre dens korrekte gennemførelse. I overensstemmelse med ESCB-statuttens artikel 14.3 skal de nationale centralbanker udføre deres funktioner i overensstemmelse med disse retningslinjer. Denne retningslinje er derfor rettet til Eurosystemet. De regler, som er fastsat i denne retningslinje, gennemføres af de nationale centralbanker i kontraktmæssige eller lovgivningsmæssige bestemmelser. Modparterne skal overholde disse regler, således som de nationale centralbanker har gennemført dem i disse kontraktmæssige eller lovgivningsmæssige bestemmelser.
- (7) I henhold til ESCB-statuttens artikel 18.1, første led, kan Eurosystemet deltage i de finansielle markeder dels ved at købe og sælge fordringer (til omgående levering eller på termin), dels ved genkøbsforretninger og dels ved långivning og låntagning i sådanne fordringer og instrumenter, i euro og andre valutaer samt ædelmetaller. I henhold til artikel 18.1, andet led, kan Eurosystemet udføre lånetransaktioner med kreditinstitutter og andre markedsdeltagere.

⁽¹⁾ Den Europæiske Centralbanks retningslinje ECB/2011/14 af 20. september 2011 om Eurosystemets pengepolitiske instrumenter og procedurer (EUT L 331 af 14.12.2011, s. 1).

- (8) Til gennemførelsen af sin pengepolitik anvender Eurosystemet følgende pengepolitiske instrumenter: Det udfører markedsoperationer, tilbyder stående faciliteter og pålægger kreditinstitutterne at holde mindstereserver, såkaldte reservekrav, på konti hos Eurosystemet.
- (9) Med henblik på at nå sine mål har Eurosystemet en række instrumenter til rådighed til udførelsen af markedsoperationer, herunder tilbageførselsforretninger, egentlige købs- eller salgsforretninger, udstedelse af ECB-gældsbeviser, valutaswaps, der udføres af pengepolitiske årsager, og modtagelse af tidsindsud fra modparter. Disse instrumenter til udførelsen af markedsoperationer har til formål at sikre et velfungerende pengemarked og hjælpe bankerne med at opfylde deres behov for likviditet på en gnidningsløs og velorganiseret måde.
- (10) Den række instrumenter, som Eurosystemet råder over, til at tilbyde stående faciliteter, er den marginale udlånsfacilitet og indlånsfaciliteten, som har til formål at henholdsvis tilføre og opsuge dag-til-dag likviditet og herved signalere den pengepolitiske stramhedsgrad samt fastsætte grænser for dag-til-dag pengemarkedsrenten.
- (11) Eurosystemets reservekravssystem har følgende pengepolitiske hovedmål: a) at bidrage til stabilisering af pengemarkedsrenterne ved at give institutterne et incitament til at moderere virkningerne af midlertidige likviditetsudsving som følge af gennemsnitsfaciliteten, og b) at skabe eller forøge et strukturelt likviditetsunderskud, som sætter Eurosystemet i stand til at operere mere smidigt som udbyder af likviditet. De retlige rammer for Eurosystemets reservekravssystem er fastlagt i ESCB-statuttens artikel 19, Rådets forordning (EF) nr. 2531/98 ⁽¹⁾ og Den Europæiske Centralbanks forordning (EF) nr. 1745/2003 (ECB/2003/9) ⁽²⁾.
- (12) Med hensyn til formål, regelmæssighed og procedurer kan Eurosystemets markedsoperationer inddeles i fire kategorier: a) primære markedsoperationer, b) langfristede markedsoperationer, c) finjusterende markedsoperationer, d) strukturelle markedsoperationer.
- (13) De primære markedsoperationer er en kategori af Eurosystemets markedsoperationer, som spiller en afgørende rolle med henblik på at styre renten og likviditetsforholdene i markedet og signalere pengepolitikens stramhedsgrad.
- (14) De langfristede markedsoperationer har til formål at forsyne modparter med likviditet, der har en længere løbetid end de primære markedsoperationer. Da formålet med disse langfristede markedsoperationer som regel ikke er at sende signaler til markedet, lader Eurosystemet normalt renten tilpasse sig efterspørgslen efter likviditet.
- (15) Finjusterende markedsoperationer udføres på ad hoc-basis for at kontrollere likviditetsforholdene i markedet og styre renten, især med henblik på at udjævne rentevirkningen af uventede likviditetsudsving i markedet. De specifikke finjusterende markedsoperationer tilpasses efter transaktionens type og den relevante operations specifikke mål.
- (16) Strukturelle markedsoperationer kan udføres, når Eurosystemets strukturelle nettostilling skal justeres i forhold til den finansielle sektor.
- (17) Gennemførelsen af Eurosystemets pengepolitiske ramme bør sikre, at en bred kreds af modparter deltager på grundlag af ensartede belånbarhedskriterier. Disse kriterier er nøje fastsat for at sikre lige behandling af modparter i de medlemsstater, der har euroen som valuta, og sikre, at modparterne opfylder visse tilsynsmæssige og operationelle krav.
- (18) For at beskytte Eurosystemet mod modpartsrisiko fastsættes det i ESCB-statuttens artikel 18.1, at lån skal ydes mod passende sikkerhed, når Eurosystemet udfører lånetransaktioner med kreditinstitutter og andre markedsdeltagere.
- (19) For at sikre ligebehandling af modparter samt øge den operationelle effektivitet og gennemsigtighed skal aktiver opfylde visse ensartede kriterier for at kunne anvendes som sikkerhed for Eurosystemets kreditoperationer.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 2531/98 af 23. november 1998 om Den Europæiske Centralbanks anvendelse af mindstereserver (EFT L 318 af 27.11.1998, s. 1).

⁽²⁾ Den europæiske Centralbanks forordning (EF) nr. 1745/2003 af 12. september 2003 om anvendelse af mindstereserver (ECB/2003/9) (EUT L 250 af 2.10.2003, s. 10).

- (20) Eurosystemet har udviklet en fælles ramme for aktiver, der kan anvendes som sikkerhed, således at alle Eurosystemets kreditoperationer udføres på en harmoniseret måde med gennemførelsen af denne retningslinje i alle medlemsstater, der har euroen som valuta. Den fælles ramme for aktiver, der kan anvendes som sikkerhed, omfatter omsættelige og ikke-omsættelige aktiver, der opfylder de af Eurosystemet specificerede ensartede belånbarhedskriterier. De fleste belånbare aktiver kan benyttes på tværs af grænserne ved hjælp af korrespondent-centralbankmodellen (CCBM) og, for så vidt angår omsættelige aktiver, via godkendte links mellem godkendte værdipapirafviklingsystemer i EØS eller godkendte links mellem godkendte værdipapirafviklingsystemer i EØS sammen med CCBM.
- (21) Eurosystemet yder intradag-kredit for at udligne forskelle i afregningsbeløb. Som fastsat i artikel 12 i og bilag III til retningslinje ECB/2012/27 ⁽¹⁾ skal sikkerhed for ydelse af intradag-kredit opfylde de samme kriterier, som godkendte aktiver skal opfylde ifølge del 4.
- (22) Alle godkendte aktiver med hensyn til Eurosystemets kreditoperationer skal underlægges specifikke risikokontrolforanstaltninger for at beskytte Eurosystemet mod finansielle tab under omstændigheder, hvor dets sikkerhed skal realiseres på grund af en modparts misligholdelse. Godkendte aktiver skal opfylde Eurosystemets krav til kreditkvalitet, som er specificeret i reglerne i Eurosystemets rammer for kreditvurdering.
- (23) ECB pålægger institutter, som ikke opfylder forpligtelser i henhold til ECB-forordninger og -afgørelser vedrørende anvendelsen af mindstereserver, sanktioner i overensstemmelse med Rådets forordning (EF) nr. 2532/98 ⁽²⁾, Den Europæiske Centralbanks forordning (EF) nr. 2157/1999 (ECB/1999/4) ⁽³⁾, forordning (EF) nr. 2531/98 og forordning (EF) nr. 1745/2003 (ECB/2003/9). Desuden kan Eurosystemet ved en alvorlig overtrædelse af reservekravene midlertidigt suspendere modparter fra at deltage i markedsoperationer.
- (24) I overensstemmelse med de kontraktmæssige eller lovgivningsmæssige bestemmelser, som den relevante nationale centralbank eller ECB anvender, kan Eurosystemet pålægge modparter gebyrer eller suspendere dem fra at deltage i markedsoperationer eller stående faciliteter, hvis de ikke opfylder deres forpligtelser i medfør af de af de nationale centralbanker eller af ECB anvendte kontraktmæssige eller lovgivningsmæssige bestemmelser, som beskrevet i denne retningslinje.
- (25) I overensstemmelse med de kontraktmæssige eller lovgivningsmæssige bestemmelser, som den relevante nationale centralbank eller ECB anvender, kan Eurosystemet af forsigtighedshensyn eller i tilfælde af en modparts misligholdelse, suspendere, indskrænke eller ekskludere modparters adgang til markedsoperationer. Eurosystemet kan ligeledes af forsigtighedshensyn afvise, begrænse anvendelsen af eller anvende yderligere haircuts for aktiver, som bestemte modparter har mobiliseret som sikkerhed i Eurosystemets kreditoperationer.
- (26) Alle kontraktmæssige eller lovgivningsmæssige bestemmelser, som de nationale centralbanker anvender i forhold til deres modparter, bør indeholde minimumskaraktistika, som har til formål at sikre, at den fælles pengepolitik anvendes på vilkår, som ikke er væsentligt forskellige blandt medlemsstater, der har euroen som valuta —

VEDTAGET DENNE RETNINGSLINJE:

⁽¹⁾ Den Europæiske Centralbanks retningslinje ECB/2012/27 af 5. december 2012 om TARGET2 (Trans-European Automated Real-time Gross settlement Express Transfer system) (EUT L 30 af 30.1.2013, s. 1).

⁽²⁾ Rådets forordning (EF) nr. 2532/98 af 23. november 1998 om Den Europæiske Centralbanks beføjelser til at pålægge sanktioner (EFT L 318 af 27.11.1998, s. 4).

⁽³⁾ Den Europæiske Centralbanks forordning (EF) nr. 2157/1999 af 23. september 1999 om Den Europæiske Centralbanks beføjelser til at pålægge sanktioner (ECB/1999/4) (EUT L 264 af 12.10.1999, s. 21).

INDHOLD

FØRSTE DEL — GENSTAND, ANVENDELSESOMRÅDE OG DEFINITIONER

ANDEN DEL — EUROSISTEMETS PENGEPOLITISKE REDSKABER, INSTRUMENTER OG PROCEDURER

AFSNIT I — Markedsoperationer

Kapitel 1 — Overblik over markedsoperationer

Kapitel 2 — Kategorier af markedsoperationer

Kapitel 3 — Instrumenter for markedsoperationer

AFSNIT II — Stående faciliteter

Kapitel 1 — Den marginale udlånsfacilitet

Kapitel 2 — Indlånsfaciliteten

AFSNIT III — Procedurer for eurosystemets pengepolitiske operationer

Kapitel 1 — Auktioner og bilaterale procedurer for Eurosystemets markedsoperationer

Sektion 1 — Auktioner

Sektion 2 — Operationelle trin i auktionerne

Delsektion 1 — Auktionsmeddelelser

Delsektion 2 — Modparternes forberedelse og afgivelse af bud

Delsektion 3 — Tildeling af budbeløb

Delsektion 4 — Offentliggørelse af auktionsresultater

Sektion 3 — Bilaterale procedurer for Eurosystemets markedsoperationer

Kapitel 2 — Afviklingsprocedurer for Eurosystemets pengepolitiske operationer

TREDJE DEL — GODKENDTE MODPARTER

FJERDE DEL — BELÅNBARE AKTIVER

AFSNIT I — Generelle principper

AFSNIT II — Belånbarhedskriterier og kreditkvalitetskrav for omsættelige aktiver

Kapitel 1 — Belånbarhedskriterier for omsættelige aktiver

Sektion 1 — Generelle belånbarhedskriterier for omsættelige aktiver

Sektion 2 — Særlige belånbarhedskriterier for bestemte typer af omsættelige aktiver

Delsektion 1 — Særlige belånbarhedskriterier for værdipapirer af asset-backed typen

Delsektion 2 — Specifikke belånbarhedskriterier for særligt dækkede obligationer med sikkerhed i værdipapirer af asset-backed typen

Delsektion 3 — Specifikke belånbarhedskriterier for gældsbeviser udstedt af Eurosystemet

Kapitel 2 — Eurosystemets kreditkvalitetskrav for omsættelige aktiver

AFSNIT III — Belånbarhedskriterier og kreditkvalitetskrav for ikke-omsættelige aktiver

Kapitel 1 — Belånbarhedskriterier for ikke-omsættelige aktiver

Sektion 1 — Belånbarhedskriterier for gældsfordringer

Sektion 2 — Belånbarhedskriterier for tidsindskud

Sektion 3 — Belånbarhedskriterier for detailgældsinstrumenter med pant i fast ejendom

Kapitel 2 — Eurosystemets kreditkvalitetskrav for ikke-omsættelige aktiver

Sektion 1 — Eurosystemets kreditkvalitetskrav for gældsfordringer

Sektion 2 — Eurosystemets kreditkvalitetskrav for detailgældsinstrumenter med pant i fast ejendom

AFSNIT IV — Garantier for omsættelige og ikke-omsættelige aktiver

AFSNIT V — Eurosystemets kreditvurderingsrammer for belånbare aktiver

AFSNIT VI — Rammer for risikostyring og værdiansættelse af omsættelige og ikke-omsættelige aktiver

Kapitel 1 — Risikostyringsforanstaltninger for omsættelige aktiver

Kapitel 2 — Risikostyringsforanstaltninger for ikke-omsættelige aktiver

Kapitel 3 — Værdiansættelsesregler for omsættelige og ikke-omsættelige aktiver

AFSNIT VII — Accept af sikkerhed denomineret i en anden valuta end euro i nødsituationer

AFSNIT VIII — Regler for anvendelse af belånbare aktiver

AFSNIT IX — Grænseoverskridende anvendelse af belånbare aktiver

FEMTE DEL — SANKTIONER I TILFÆLDE AF MODPARTERS MANGLENDE OPFYLDELSE AF DERES FORPLIGTELSE

SJETTE DEL — SKØNSMÆSSIGE FORANSTALTNINGER

SYVENDE DEL — SUPPLERENDE FÆLLES MINIMUMSKARAKTERISTIKA VEDRØRENDE EUROSISTEMETS PENGEPOLITISKE OPERATIONER

Kapitel 1 — Supplerende fælles minimumskarakteristika gældende for alle ordninger vedrørende Eurosystemets pengepolitiske operationer

Kapitel 2 — Supplerende fælles minimumskarakteristika, der gælder for både aftaler om genkøbsforretninger og lån mod sikkerhedsstillelse

Kapitel 3 — Supplerende fælles minimumskarakteristika, der udelukkende gælder for genkøbsforretninger

Kapitel 4 — Supplerende fælles minimumskarakteristika, der udelukkende gælder for lån mod sikkerhed

Kapitel 5 — Supplerende fælles minimumskarakteristika, der udelukkende gælder for valutaswaps, der gennemføres i pengepolitisk øjemed

OTTENDE DEL — AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

BILAG I — Reservekrav

BILAG II — Annoncering af auktioner

BILAG III — Tildeling ved auktioner og auktionsprocedurer

- BILAG IV — Offentliggørelse af auktionsresultater
- BILAG V — Kriterier for udvælgelse af modparter, der kan deltage i valutainterventioner
- BILAG VI — Grænseoverskridende anvendelse af belånbare aktiver
- BILAG VII — Beregning af sanktioner, der skal anvendes i overensstemmelse med femte del
- BILAG VIII — Rapporteringskrav vedrørende data på lånniveau om værdipapirer af asset-backed typen
- BILAG IX — Performanceovervågningen inden for Eurosystemets rammer for kreditvurdering
- BILAG X — Haircutniveauer
- BILAG XI — Værdipapirformater
- BILAG XII — Eksempler på Eurosystemets pengepolitiske operationer og procedurer
- BILAG XIII — Sammenligningstabel
- BILAG XIV — Ophævet retningslinje med liste over dens efterfølgende ændringer

FØRSTE DEL

GENSTAND, ANVENDELSESOMRÅDE OG DEFINITIONER

Artikel 1

Genstand og anvendelsesområde

1. I denne retningslinje opstilles ensartede regler for Eurosystemets gennemførelse af den fælles pengepolitik i de medlemsstater, der har euroen som valuta.
2. Eurosystemet træffer alle hensigtsmæssige foranstaltninger med henblik på gennemførelsen af Eurosystemets pengepolitiske operationer i overensstemmelse med de principper, redskaber, instrumenter, krav, kriterier og procedurer, der er fastlagt i denne retningslinje.
3. Retsforholdet mellem Eurosystemet og dets modparter skal bygge på relevante kontraktmæssige eller lovgivningsmæssige bestemmelser, som anvendes af den relevante nationale centralbank, og som på passende vis gennemfører denne retningslinjes bestemmelser.
4. ECB's Styrelsesråd kan til enhver tid ændre redskaberne, instrumenterne, kravene, kriterierne og procedurerne for gennemførelsen af Eurosystemets pengepolitiske operationer.
5. Eurosystemet forbeholder sig ret til at anmode om og indhente alle relevante oplysninger fra modparterne, som er nødvendige for udførelsen af dets opgaver og opnåelsen af dets mål i forbindelse med pengepolitiske operationer. Denne ret berører ikke andre eksisterende specifikke rettigheder, som Eurosystemet har til at anmode om oplysninger i forbindelse med pengepolitiske operationer.

Artikel 2

Definitioner

I denne retningslinje forstås ved:

- 1) »konventionen faktisk/360« (actual/360 day-count convention): den konvention, der anvendes i Eurosystemets pengepolitiske operationer, og som bestemmer det faktiske antal kalenderdage, der indgår i beregningen af renter, i forhold til et år med 360 dage
- 2) »agency« (agency): enheder, som Eurosystemet har klassificeret som »agencies«. Listen over enheder, der er klassificeret som »agencies«, er offentliggjort på ECB's websted

- 3) »værdipapirer af asset-backed typen« (asset-backed securities, ABS): gældsinstrumenter, som har en portefølje af isolerede (ring-fenced) finansielle aktiver som sikkerhed (fastforrentede eller revolverende), som kan omsættes til kontanter inden for en given periode. Derudover kan der være rettigheder eller andre aktiver, der sikrer servicering eller rettidig fordeling af indtægter til indehaverne af værdipapirerne. Værdipapirer af asset-backed typen udstedes generelt af et særligt oprettet investeringselskab, der har erhvervet puljen af finansielle aktiver fra udsteder eller sælger. I den forbindelse afhænger betalinger på værdipapirerne af asset-backed typen primært af de pengestrømme, som genereres af aktiverne i den underliggende pulje og andre rettigheder, som skal sikre rettidig betaling, som f.eks. likviditetsfaciliteter, garantier eller andre kreditforbedrende faciliteter
- 4) »bilateral procedure« (bilateral procedure): en procedure, hvor de nationale centralbanker eller under særlige omstændigheder ECB udfører finjusterende operationer eller egentlig købs- eller salgsforretninger direkte med en eller flere modparter, eller operationer via børser eller mæglere, uden brug af auktionsprocedurer
- 5) »elektronisk bogføringssystem« (book-entry system): et system, der giver mulighed for overførsel af værdipapirer og andre finansielle aktiver, og som ikke indebærer fysisk flytning af papirer eller beviser, f.eks. elektronisk overførsel af værdipapirer
- 6) »bankdag« (business day): a) i forbindelse med en forpligtelse til at foretage en betaling: en hvilken som helst dag, hvor TARGET2 er åben for gennemførelse af en sådan betaling, eller b) i forbindelse med en forpligtelse til at levere aktiver: en hvilken som helst dag, hvor de værdipapirafviklingssystemer, hvorigennem leveringen skal foretages, er åbne for forretninger på det sted, hvor leveringen af de relevante værdipapirer skal gennemføres
- 7) »værdipapircentral« (Central Securities Depository (CSD)): en enhed som: a) gør det muligt at behandle og afvikle værdipapirtransaktioner ved kontopostering, b) yder forvaltningstjenester, f.eks. administration af corporate actions og indfrielse, og c) spiller en aktiv rolle i at sikre integriteten ved værdipapirremissioner. Værdipapirer kan eksistere som fysiske papirer, der opbevares i værdipapircentralen, eller som dematerialiserede værdipapirer, dvs. kun som elektroniske registreringer
- 8) »lån mod sikkerhedsstillelse« (collateralised loan): en aftale mellem en national centralbank og en modpart, hvorved der stilles likviditet til rådighed for en modpart i form af et lån, der er sikret ved en retsgyldig sikkerhedsret, som modparten har stillet over for den nationale centralbank, i form af f.eks. pantsætning af, overdragelse af eller pant i aktiverne
- 9) »modtagelse af tidsindskud« (collection of fixed-term deposits): et instrument, der benyttes i udførelsen af markedsoperationer, hvorved Eurosystemet åbner for, at modparter kan placere tidsindskud på konti hos deres nationale centralbank med henblik på at opsuge likviditet fra markedet
- 10) »kompetent myndighed« (competent authority): en offentlig myndighed eller et offentligt organ, som er officielt anerkendt i henhold til national lovgivning, og som i henhold til national lovgivning er bemyndiget til at føre tilsyn med institutter som led i tilsynsordningen i den pågældende medlemsstat
- 11) »modpart« (counterparty): et institut, der opfylder belånbarhedskriterierne i tredje del, og som således har adgang til Eurosystemets pengepolitiske operationer
- 12) »særligt dækkede obligationer« (covered bonds): gældsinstrumenter som har en »dual recourse«: a) direkte eller indirekte til et kreditinstitut, og b) til en dynamisk sikkerhedspulje af underliggende aktiver, og for hvilke der ikke sker en trancheopdeling af risiko. Termen omfatter særligt dækkede obligationer af jumbo-typen, traditionelle særligt dækkede obligationer og andre særligt dækkede obligationer
- 13) »gældsfordring« (credit claim): en fordring om tilbagebetaling af penge, som udgør debtors gældsforpligtelse over for en modpart. Gældsfordringer omfatter også Schuldscheindarlehen og hollandske registrerede private fordringer på staten eller andre godkendte debitorer, der er omfattet af en statsgaranti, f.eks. boligselskaber
- 14) »kreditinstitut« (credit institution): et kreditinstitut som defineret i artikel 2, nr. 5), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU ⁽¹⁾, og artikel 4, stk. 1, nr. 1), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 ⁽²⁾, der er underlagt tilsyn af en kompetent myndighed eller et offentligt ejet kreditinstitut som defineret i artikel 123, stk. 2, i traktaten, som er underlagt tilsyn af en standard, der svarer til det tilsyn, der foretages af en kompetent national myndighed
- 15) »kreditvurdering« (credit rating): har samme betydning som i artikel 3, stk. 1, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1060/2009 ⁽³⁾

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringselskaber, om ændring af direktiv 2002/87/EF og om ophævelse af direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 338).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringselskaber og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 1).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1060/2009 af 16. september 2009 om kreditvurderingsbureauer, (EUT L 302 af 17.11.2009, s. 1).

- 16) »grænseoverskridende brug« (cross-border use): en modparts anvendelse af følgende til sikkerhedsstillelse i sin hjemmecentralbank:
- omsættelige aktiver, som opbevares i en anden medlemsstat, der har euroen som valuta,
 - omsættelige aktiver, der er udstedt i en anden medlemsstat, og som opbevares i den medlemsstat, hvori den nationale centralbank er hjemmehørende,
 - gældsfordringer, hvor gældsfordringsaftalen er reguleret af lovgivningen i en anden medlemsstat, der har euroen som valuta, end hjemmecentralbankens medlemsstat,
 - detailgældsinstrumenter (retail mortgage-backed debt instruments, RMBDs) i overensstemmelse med de gældende procedurer for CCBM
- 17) »valutaafdækning« (currency hedge): en aftale mellem værdipapirudsteder og en afdækningsmodpart, som medfører, at en del af den valutarisiko, der opstår ved at modtage betalingsstrømme, der ikke er i euro, imødegås ved at bytte disse betalingsstrømme med betalinger i euro, der skulle udføres af afdækningsmodparten, herunder eventuelle garantier givet af afdækningsmodparten i forbindelse med disse betalinger
- 18) »depotinstitution« (custodian): en institution, der opbevarer og varetager administrationen af værdipapirer og andre finansielle aktiver på andres vegne
- 19) »markedsværdien af de misligholdte aktiver« (default market value): betyder med hensyn til alle former for aktiver på en hvilken som helst dato:
- markedsværdien af de pågældende aktiver vurderet på tidspunktet for misligholdelsen beregnet på grundlag af den mest repræsentative pris på bankdagen forud for værdiansættelsesdatoen,
 - såfremt der ikke eksisterer en repræsentativ pris for et bestemt aktiv på bankdagen forud for værdiansættelsesdatoen, anvendes den seneste handelspris. Hvis der ikke forefindes en handelspris, vil den nationale centralbank, der gennemfører operationen, fastsætte en pris under hensyntagen til den senest anførte pris for dette aktiv på referencemarkedet,
 - hvad angår aktiver, for hvilke der ikke eksisterer en markedsværdi, anvendes en hvilken som helst anden rimelig værdiansættelsesmetode,
 - hvis den nationale centralbank har solgt aktiverne eller tilsvarende aktiver til markedspris inden værdiansættelsestidspunktet for misligholdelsen, anvendes nettoindtægterne ved salget, efter at alle rimelige omkostninger, gebyrer og udgifter i forbindelse med et sådant salg er fratrukket; den nationale centralbank foretager denne beregning og fastsætter beløbene
- 20) »levering mod betaling« (delivery versus payment or delivery-against-payment system): en mekanisme i et afviklingssystem, som sikrer, at den endelige overførsel, dvs. levering af aktiver, kun finder sted, hvis den endelige overførsel af andre aktiver, dvs. betalingen, finder sted
- 21) »indlånsfacilitet« (deposit facility): en stående facilitet i Eurosystemet, som modparterne kan anvende til at foretage indlån på anfordring i Eurosystemet gennem en national centralbank, og som forrentes til en på forhånd fastsat rentesats
- 22) »renten på indlånsfaciliteten« (deposit facility rate): den gældende rente for indlånsfaciliteten
- 23) »indenlandsk brug« (domestic use): en modparts, som er etableret i en medlemsstat, der har euroen som valuta, anvendelse af omsættelige aktiver, der er udstedt og opbevaret i den samme medlemsstat som modpartens hjemmecentralbank, eller af gældsfordringer, hvis gældsfordringsaftalen er underlagt lovgivningen i hjemmecentralbankens medlemsstat, og detailgældsinstrumenter med pant i fast ejendom, der er udstedt af enheder, der har hjemsted i hjemmecentralbankens medlemsstat, som sikkerhed
- 24) »system med øremærkning« (earmarking system): et system til de nationale centralbankers administration af de sikkerhedsstillede aktiver, hvor der tilføres likviditet mod specifikke identificerede aktiver, der er øremærket som sikkerhed for specifikke kreditoperationer i Eurosystemet. Hjemmecentralbanken kan tillade at substituere disse aktiver med andre specifikke, belånbare aktiver, forudsat at de er øremærkede som sikkerhedsstillelse og er tilstrækkelige for den specifikke operation
- 25) »belånbare aktiver« (eligible assets): aktiver, der opfylder kriterierne i fjerde del, og som derfor er belånbare som sikkerhedsstillelse for Eurosystemets kreditoperationer
- 26) »ultimo dagen« (end-of-day): det tidspunkt på bankdagen efter TARGET2's lukketid, hvor behandlingen af betalinger i TARGET2 afsluttes for dagen

- 27) »inflationindeks i euroområdet« (euro area inflation index): et indeks leveret af Eurostat eller en national statistikmyndighed i en medlemsstat, der har euroen som valuta, f.eks. det harmoniserede forbrugerprisindeks, HICP
- 28) »Europæisk Økonomisk Samarbejdsområde (EØS)« (European Economic Area): alle medlemsstater, uanset om de formelt er tiltrådt EØS, samt Island, Liechtenstein og Norge
- 29) »Eurosystemet« (Eurosystem): ECB og de nationale centralbanker
- 30) »bankdag i Eurosystemet« (Eurosystem business day): de dage, hvor ECB og mindst én national centralbank er åbne for udførelse af Eurosystemets pengepolitiske operationer
- 31) »Eurosystemets kreditoperationer« (Eurosystem credit operations): a) likviditetstilførende tilbageførselsforretninger, dvs. likviditetstilførende pengepolitiske operationer i Eurosystemet, undtagen valutawaps i pengepolitisk øjemed og egentlige købsforretninger, og b) intradag-kredit
- 32) »Eurosystemets pengepolitiske operationer« (Eurosystem monetary policy operations): markedsoperationer og stående faciliteter
- 33) »Eurosystemets vurderingsrammer« (Eurosystem User Assessment Framework): rammerne for vurderingen af værdipapirafviklingsystemer og links i forbindelse med deres godkendelse til anvendelse i Eurosystemets kreditoperationer, som findes på ECB's websted
- 34) »endelig overførsel« (final transfer): en uigenkaldelig og betingelsesløs overførsel med frigørende virkning fra forpligtelsen til at foretage overførslen
- 35) »finansielt selskab« (financial corporation): har samme betydning som i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 549/2013 ⁽¹⁾
- 36) »finjusterende operationer« (fine-tuning operations): en kategori af markedsoperationer, der udføres af Eurosystemet med det primære formål at imødegå uventede likviditetsudsving i markedet
- 37) »fast kuponrente« (fixed coupons): gældsinstrumenter med en forudbestemt periodisk rentebetaling
- 38) »procedure for auktioner til fast rente« (fixed rate tender procedure): en auktionsprocedure, hvor ECB forud for auktionen specificerer rente, pris, swappoint eller spænd, og hvor de deltagende modparter afgiver bud på det ønskede beløb til den faste rente, pris, swappoint eller spænd
- 39) »flydende kuponrente« (floating coupon): en kuponrente, der er knyttet til en referencerente, og hvor rentetilpasningsperioden for kuponrenten er højst ét år
- 40) »valutaswap, der udføres af pengepolitiske årsager« (foreign exchange swap for monetary policy purposes): et instrument, der anvendes i markedsoperationerne, hvor Eurosystemet køber eller sælger euro spot mod en udenlandsk valuta og samtidig forpligter sig til at sælge eller købe instrumentet tilbage i en terminsforretning på et givet tidspunkt i fremtiden
- 41) »hjemmecentralbanken« (home NCB): den nationale centralbank i den medlemsstat, der har euroen som valuta, hvor modparten er etableret
- 42) »vejledende kalender for Eurosystemets regelmæssige auktioner« (indicative calendar for the Eurosystem's regular tender operations): en kalender, som Eurosystemet har udarbejdet, og som ECB's Styrelsesråd har godkendt, der angiver tidspunkterne for reservekravsperioderne samt meddelelse om, tildeling af og løbetid for de primære markedsoperationer og de regelmæssige langfristede markedsoperationer
- 43) »international værdipapircentral« (international central securities depository, ICSD): en værdipapircentral, der afvikler værdipapirer fra forskellige nationale markeder, som handles internationalt, typisk på tværs af valutaområder
- 44) »international organisation« (international organisation): en enhed, der er opregnet i artikel 118 i forordning (EU) nr. 575/2013, hvorved eksponeringer mod sådanne internationale organisationer tildeles en risikovægt på 0 %
- 45) »ISIN-nummer« (International Securities Identification Number): en international identifikationskode, der tildeles værdipapirer udstedt i de finansielle markeder

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 549/2013 af 21. maj 2013 om det europæiske national- og regionalregnskabssystem i Den Europæiske Union (ENS 2010) (EUT L 174 af 26.6.2013, s. 1).

- 46) »intradag-kredit« (intraday credit): kredit, der ydes i et tidsrum på under en bankdag, som defineret i retningslinje ECB/2012/27
- 47) »udstedelse af ECB-gældsbeviser« (issuance of ECB debt certificates): et pengepolitisk instrument, som anvendes i markedsoperationerne, hvorved ECB udsteder gældsbeviser, der repræsenterer en gældsforpligtelse for ECB over for bevisernes indehavere
- 48) »særligt dækkede obligationer af jumbo-typen« (jumbo covered bonds): særligt dækkede obligationer, som er udstedt i overensstemmelse med kravene i artikel 52, stk. 4, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/65/EF ⁽¹⁾ og med en udstedelsesværdi på mindst 1 mia. EUR, for hvilke mindst tre market makers løbende stiller købs- og salgspriser
- 49) »leasingtilgodehavender« (leasing receivables): leasingtagers planlagte og aftalte betalinger til leasinggiver i henhold til leasingkontrakten. Restværdier er ikke leasingtilgodehavender
- 50) »likviditetsstøtte« (liquidity support): ethvert strukturelt, faktisk eller potentielt tiltag, der er udarbejdet eller findes egnet til brug for dækning af et midlertidigt fald i pengestrømmen, der kan forekomme under forløbet af en transaktion af et værdipapir af asset-backed typen
- 51) »langfristet markedsoperation« (longer-term refinancing operation, LTROs): en kategori af markedsoperationer, der udføres af Eurosystemet som tilbageførselsforretninger, og som skal tilvejebringe likviditet med en løbetid, der er længere end de primære markedsoperationer til den finansielle sektor
- 52) »primære markedsoperationer« (main refinancing operations, MROs): en kategori af regelmæssige markedsoperationer, der udføres af Eurosystemet som tilbageførselsforretninger
- 53) »reservekravsperiode« (maintenance period): har samme betydning som defineret i forordning (EF) nr. 1745/2003 (ECB/2003/9)
- 54) »margin call« (margin call): en procedure i forbindelse med anvendelse af variationsmarginer, der indebærer, at hvis værdien af de aktiver, som en modpart har mobiliseret som sikkerhed, målt regelmæssigt, falder under et bestemt niveau, kræver Eurosystemet, at modparten stiller yderligere sikkerhed i form af belånbare aktiver eller kontanter. For systemer med pooling gennemføres et margin call kun ved manglende sikkerhedsstillelse, og for systemer med øremærkning gennemføres symmetriske margin calls, hver metode som nærmere specificeret i hjemmecenralbankens nationale dokumentation
- 55) »marginal rente« (marginal interest rate): den laveste rentesats ved likviditetstilførende auktioner til variabel rente, ved hvilken buddene er nået, eller den højeste rentesats ved likviditetsopsugende auktioner til variabel rente, ved hvilken buddene er nået
- 56) »marginal udlånsfacilitet« (marginal lending facility): en stående facilitet, som tilbydes af Eurosystemet, og som modparterne kan anvende til at opnå dag-til-dag kredit fra Eurosystemet gennem en national centralbank til en på forhånd fastsat rentesats, der er underlagt et krav om tilstrækkelige belånbare aktiver som sikkerhedsstillelse
- 57) »marginal udlånsrente« (marginal lending facility rate): den rentesats, der gælder for den marginale udlånsfacilitet
- 58) »marginale antal swappoint« (marginal swap point quotation): det antal swappoint, ved hvilket hele tildelingsbeløbet i en auktion er nået
- 59) »omsættelige aktiver« (marketable assets): gældsinstrumenter, som kan optages til handel på et marked, og som opfylder belånbarhedskriterierne i fjerde del
- 60) »udløbsdato« (maturity date): den dato, hvor en pengepolitisk operation i Eurosystemet udløber. Ved genkøbsforretninger eller swaps er udløbsdatoen lig med tilbagekøbsdatoen
- 61) »medlemsstat« (Member State): en medlemsstat af Unionen
- 62) »multi cédulas« (*multi cédulas*): gældsinstrumenter, der er udstedt af specifikke spanske SPV'er (Fondo de Titulización de Activos), der muliggør, at et vist antal små enkelte cédulas (spanske særligt dækkede obligationer) fra flere udstedere, kan indgå i én pulje

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/65/EF af 13. juli 2009 om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter), EUT L 302 af 17.11.2009, s. 32).

- 63) »multilateral udviklingsbank« (multilateral development bank): en enhed, der er opregnet i artikel 117, stk. 2, i forordning (EU) nr. 575/2013, hvorved eksponeringer mod sådanne enheder tildeles en risikovægt på 0 %
- 64) »auktion med flere rentesatser (amerikansk auktion)« (multiple rate auction (American auction)): en auktion, hvor tildelingsrenten eller tildelingskursen eller antal swappoint ved tildelingen er lig med renten eller kursen eller antal swappoint i de enkelte bud
- 65) »flertrinskuponrente« (multi-step coupon): en kuponstruktur, hvor den del af margin (x), der stiger mere end én gang i løbet af aktivets løbetid i overensstemmelse med en forudbestemt plan på forudbestemte datoer, typisk call-datoen eller datoen for kuponbetalingen
- 66) »national centralbank« (national central bank, NCB): den nationale centralbank i en medlemsstat, der har euroen som valuta
- 67) »NCB-bankdag« (NCB-business day): de dage, hvor en national centralbank er åben for udførelse af Eurosystemets pengepolitiske operationer, herunder dage hvor filialer af den nationale centralbank kan være lukket på grund af lokale eller regionale helligdage
- 68) »G10-lande uden for EØS« (non-EEA G10 countries): de lande, der deltager i G10-gruppen, som ikke er EØS-lande, dvs. USA, Canada, Japan og Schweiz
- 69) »ikke-finansielt selskab« (non-financial corporation): har samme betydning som i forordning (EU) nr. 549/2013
- 70) »ikke-omsættelige aktiver« (non-marketable assets): alle følgende aktiver: tidsindskud, gældsfordringer og detailgældsinstrumenter med pant i fast ejendom
- 71) »andre særligt dækkede obligationer« (other covered bonds): strukturerede særligt dækkede obligationer og *multi cédulas*
- 72) »egentlig købs- eller salgsforretning« (outright transaction): et instrument, der anvendes i markedsoperationer, hvor Eurosystemet køber eller sælger belånbare omsættelige aktiver i markedet (spot eller termin), og hvor ejendomsretten helt overgår fra sælger til køber uden nogen form for tilbageførsel af ejendomsretten
- 73) »system til pooling« (pooling system): et system til centralbankernes administration af sikkerhed, hvor en modpart åbner en pool-konto hos en national centralbank til deponering af aktiver, der tjener som sikkerhed i dennes kreditoperationer med Eurosystemet, og hvor aktiverne registreres på en sådan måde, at det individuelle belånbare aktiv ikke er knyttet til en specifik kreditoperation i Eurosystemet, således at modparten kontinuerligt kan substituere de belånbare aktiver
- 74) »offentlig kreditvurdering« (public credit rating): kreditvurderinger, som er: a) udstedt af kreditvurderingsbureauer, der er registreret i EU og godkendt af Eurosystemet, og b) offentliggjort eller distribueret pr. abonnement
- 75) »offentlig enhed« (public sector entity): en enhed, der klassificeres af en national statistikmyndighed som en enhed inden for den offentlige sektor som omhandlet i forordning (EU) nr. 549/2013
- 76) »ekstraordinær auktion« (quick tender): en auktion, som normalt udføres inden for 105 minutter fra annoncering af auktionen til bekræftelsen af tildelingsresultatet, og som kan begrænses til en række bestemte modparter, jf. nærmere i anden del
- 77) »genkøbsforretning« (repurchase agreement): en forretning, hvor et belånbart aktiv sælges til en køber, og ejendomsretten overgår fra sælger til køber, og hvor sælger samtidig berettiges og forpligtes til at købe et tilsvarende aktiv tilbage til en bestemt pris på et givet tidspunkt i fremtiden eller på anfordring
- 78) »tilbagekøbsdag« (repurchase date): den dag, hvor køber er forpligtet til at sælge tilsvarende aktiver tilbage til sælger i en transaktion som led i en genkøbsforretning
- 79) »genkøbspris« (repurchase price): den pris, til hvilken køber er forpligtet til at sælge tilsvarende aktiver tilbage til sælger i en genkøbsforretning. Genkøbsprisen svarer til summen af salgsprisen og renten på den tilførte likviditet i operationens løbetid
- 80) »tilbageførselsforretning« (reverse transaction): et instrument som benyttes i markedsoperationer og i forbindelse med adgang til den marginale udlånsfacilitet, hvor en national centralbank køber eller sælger belånbare aktiver som led i en genkøbsforretning eller gennemfører kreditoperationer i form af udlån mod sikkerhed

- 81) »depotkonto« (safe custody account): en værdipapirkonto administreret af en ISCD, en CSD eller en national centralbank, hvor kreditinstitutter kan anbringe værdipapirer, som er belånbare i Eurosystemets kreditoperationer
- 82) »værdipapirafviklingssystem« (securities settlement system, SSS): et system, hvor værdipapirer kan overføres uden betaling (FOP) eller mod betaling (levering mod betaling)
- 83) »afviklingsdag« (settlement date): den dag, hvor en transaktion afvikles
- 84) »auktion med en enkelt rentesats (hollandsk auktion)« (single rate auction (Dutch auction)): en auktion, hvor tildelingsrenten, tildelingskursen eller antal swappoint ved tildelingen, der anvendes på alle accepterede bud, er lig med den marginale rente eller den marginale kurs eller det marginale antal swappoint
- 85) »SPV« (special purpose vehicle): en securitiseringsenhed med særligt formål, som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 66), i forordning (EU) nr. 575/2013
- 86) »standardauktion« (standard tender): en auktionsprocedure, som normalt udføres inden for en tidsramme på 24 timer fra auktionsmeddelelsen til bekræftelsen af tildelingsresultatet
- 87) »strukturelle markedsoperationer« (structural operations): en kategori af markedsoperationer, som Eurosystemet udfører med det formål at justere Eurosystemets strukturelle likviditetsstilling over for den finansielle sektor eller for at forfølge andre pengepolitiske formål, jf. nærmere i anden del
- 88) »strukturerede særligt dækkede obligationer« (structured covered bonds): særligt dækkede obligationer, bortset fra *multi cédulas*, som ikke er udstedt i overensstemmelse med kravene i artikel 52, stk. 4, i direktiv 2009/65/EF
- 89) »swappoint« (swap point): forskellen mellem valutakursen for terminsforretningen og valutakursen for spotforretningen i en valutaswap, noteret i henhold til de almindelige markedskonventioner
- 90) »tap-udstedelse« (tap issuance or tap issue): en udstedelse, der udgør en serie sammen med en tidligere udstedelse
- 91) »TARGET2« (Trans-European Automated Real-time Gross settlement Express Transfer system): realtidsbruttoafviklingssystem af betalinger i euro, med afvikling af betalinger i euro i centralbankpenge, som reguleres i retningslinje ECB/2012/27
- 92) »auktion« (tender procedure): en procedure, hvor Eurosystemet tilfører markedet likviditet eller opsuger likviditet fra markedet, og hvor den nationale centralbank indgår transaktioner ved at acceptere bud fra modparter på grundlag af en offentlig meddelelse
- 93) »handelsdag (H)« (trade date, T): den dag, hvor en handel, dvs. en aftale om en finansiell transaktion mellem to modparter, indgås. Handelsdagen kan falde sammen med transaktionens afviklingsdag (afvikling samme dag) eller gå forud for afviklingsdagen med et bestemt antal bankdage (afviklingsdagen angives som H + afviklingsforskydning)
- 94) »traditionelle særligt dækkede obligationer« (traditional covered bonds): særligt dækkede obligationer undtagen særligt dækkede obligationer af jumbo-typen, som er udstedt i overensstemmelse med kravene i artikel 52, stk. 4, i direktiv 2009/65/EF
- 95) »trepartsagent« (tri-party agent): en operatør af et værdipapirafviklingssystem, som har indgået en aftale med en national centralbank, hvor operatøren skal tilbyde visse tjenester til forvaltning af sikkerhedsstillelse som agent for den nationale centralbank
- 96) »Union« (Union): Den Europæiske Union
- 97) »haircut« (valuation haircut): nedskrivning af aktivernes kursværdi med en vis procentdel for aktiver, der er mobiliseret som sikkerhedsstillelse i Eurosystemets kreditoperationer
- 98) »værdinedskrivning« (valuation markdown): nedskrivning af aktivernes kursværdi med en vis procentdel for aktiver, der er mobiliseret i Eurosystemets kreditoperationer, før der foretages et haircut
- 99) »auktion til variabel rente« (variable rate tender procedure): en auktionsprocedure, hvor de deltagende modparter afgiver bud både på det beløb, de ønsker at handle med, og den rentesats, swappoint eller pris, til hvilken de ønsker at indgå transaktioner med Eurosystemet i konkurrence med hinanden, og hvor de mest fordelagtige bud accepteres først og så fremdeles, indtil hele beløbet er nået
- 100) »nulkupon« (zero coupon): et gældsinstrument uden regelmæssige kuponbetalinger.

ANDEN DEL

EUROSYSTEMETS PENGEPOLITISKE REDSKABER, INSTRUMENTER OG PROCEDURER

Artikel 3

Eurosystemets pengepolitiske rammer

1. De redskaber, som Eurosystemet benytter til gennemførelsen af pengepolitikken, består af:
 - a) markedsoperationer
 - b) stående faciliteter
 - c) reservekrav.
2. Reservekravene er specificeret i forordning (EF) nr. 2531/98 og forordning (EF) nr. 1745/2003 (ECB/2003/9). Visse af reservekravenes karakteristika er til orientering illustreret i bilag I.

Artikel 4

Vejledende karakteristika for Eurosystemets pengepolitiske operationer

Et overblik over karakteristika for Eurosystemets pengepolitiske operationer findes i tabel 1.

Tabel 1

Overblik over karakteristika for Eurosystemets pengepolitiske operationer

Kategorier af pengepolitiske operationer		Instrumenttyper		Løbetid	Frekvens	Procedure
		Likviditetstilførende	Likviditetsopsugende			
Markedsoperationer	Primære markedsoperationer	Tilbageførselsforretninger	—	En uge	Hver uge	Standardauktioner
	Langfristede markedsoperationer	Tilbageførselsforretninger	—	Tre måneder (*)	Hver måned (*)	Standardauktioner
	Finjusterende markedsoperationer	Tilbageførselsforretninger	Tilbageførselsforretninger	Ikke-standardiseret	Ikke-standardiseret	Auktioner
		Valutaswaps	Valutaswaps			Bilaterale procedurer
			Modtagelse af tidsindskud			
	Strukturelle markedsoperationer	Tilbageførselsforretninger	Tilbageførselsforretninger	Ikke-standardiseret	Ikke-standardiseret	Standardauktioner
		—	Udstedelse af ECB-gældsbeviser	Højest 12 måneder	Ikke-standardiseret	
		Egentlige købsforretninger	Egentlige salgsforretninger	—	Ikke-standardiseret	Auktioner Bilaterale procedurer

Kategorier af pengepolitiske operationer		Instrumenttyper		Løbetid	Frekvens	Procedure
		Likviditetstilførende	Likviditetsopsugende			
Stående faciliteter	Marginal udlånsfacilitet	Tilbageførselsforretninger	—	Dag-til dag	Adgang på modparternes eget initiativ	
	Indlånsfaciliteten	—	Indskud	Dag-til dag/indlån på anfordring	Adgang på modparternes eget initiativ	

(*) Jf. dog artikel 7, stk. 4.

AFSNIT I

MARKEDSOPERATIONER

KAPITEL 1

Overblik over markedsoperationer

Artikel 5

Overblik over kategorier og instrumenter for så vidt angår markedsoperationer

1. Eurosystemet kan udføre markedsoperationer for at styre renten, kontrollere likviditetsforholdene i det finansielle marked og signalere pengepolitikens stramhedsgrad.
2. Alt afhængig af deres specifikke formål kan markedsoperationer inddeles i følgende kategorier:
 - a) primære markedsoperationer
 - b) langfristede markedsoperationer
 - c) finjusterende markedsoperationer
 - d) strukturelle markedsoperationer.
3. Markedsoperationer udføres ved følgende instrumenter:
 - a) tilbageførselsforretninger
 - b) valutaswaps, der udføres i pengepolitisk øjemed
 - c) modtagelse af tidsindskud
 - d) udstedelse af ECB-gældsbeviser
 - e) egentlige købs- eller salgsforretninger
4. For så vidt angår de specifikke markedsoperationer i stk. 2, gælder følgende instrumenter, hvortil der er henvist i stk. 3:
 - a) primære markedsoperationer og langfristede markedsoperationer udføres udelukkende ved tilbageførselsforretninger

- b) finjusterende markedsoperationer udføres ved:
 - i) tilbageførselsforretninger
 - ii) valutaswaps, der udføres i pengepolitisk øjemed
 - iii) modtagelse af tidsindskud
 - c) Strukturelle markedsoperationer udføres ved:
 - i) tilbageførselsforretninger
 - ii) udstedelse af ECB-gældsbeviser
 - iii) egentlige købs- eller salgsforretninger.
5. ECB indleder markedsoperationerne og træffer også beslutning om vilkårene og betingelserne for deres udførelse samt om de instrumenter, der skal benyttes.

KAPITEL 2

Kategorier af markedsoperationer

Artikel 6

Primære markedsoperationer

1. ECB udfører de primære markedsoperationer ved tilbageførselsforretninger.
2. For så vidt angår deres operationelle karakteristika, gælder følgende for de primære markedsoperationer:
 - a) de tilfører likviditet
 - b) de udføres normalt hver uge i overensstemmelse med den vejledende kalender for Eurosystemets regelmæssige auktioner
 - c) de har normalt en løbetid på en uge, som angivet i den vejledende kalender for Eurosystemets regelmæssige auktioner, jf. dog stk. 3
 - d) de udføres decentralt af de nationale centralbanker
 - e) de udføres ved standardauktioner
 - f) de er underlagt belånbarhedskriterierne i denne retningslinjes artikel 55, som alle modparter, der afgiver bud i sådanne auktioner, skal opfylde
 - g) de har belånbare aktiver som sikkerhed.
3. Løbetiden for de primære markedsoperationer kan variere som følge af forskellige helligdage i de medlemsstater, der har euroen som valuta.
4. ECB's Styrelsesråd træffer regelmæssigt beslutning om renten for de primære markedsoperationer. De reviderede renter får virkning fra begyndelsen af den næste reservekravsperiode.
5. Uanset stk. 4 kan ECB's Styrelsesråd når som helst ændre renten for de primære markedsoperationer. Sådanne beslutninger får tidligst virkning fra den næste bankdag i Eurosystemet.
6. De primære markedsoperationer udføres ved auktioner til fast eller variabel rente i henhold til Eurosystemets afgørelse herom.

*Artikel 7***Langfristede markedsoperationer**

1. Eurosystemet udfører langfristede markedsoperationer ved tilbageførselstransaktioner for at tilbyde modparterne likviditet med en løbetid, der er længere end løbetiden for de primære markedsoperationer.
2. For så vidt angår deres operationelle karakteristika, gælder følgende for de langfristede markedsoperationer:
 - a) de er likviditetstilførende tilbageførselsforretninger
 - b) de udføres regelmæssigt hver måned i overensstemmelse med den vejledende kalender for Eurosystemets regelmæssige auktioner, jf. dog undtagelsen i stk. 4
 - c) de har normalt en løbetid på tre måneder i overensstemmelse med den vejledende kalender for Eurosystemets regelmæssige auktioner, jf. dog undtagelserne i stk. 3 og 4
 - d) de udføres decentralt af de nationale centralbanker
 - e) de udføres ved standardauktioner
 - f) de er underlagt belånbarhedskriterierne i artikel 55, som alle modparter, der afgiver bud i sådanne auktioner, skal opfylde
 - g) de har belånbare aktiver som sikkerhed.
3. Løbetiden for de langfristede markedsoperationer kan variere som følge af forskellige helligdage i de medlemsstater, der har euroen som valuta.
4. Eurosystemet kan på ikke-regelmæssig basis udføre langfristede markedsoperationer med en løbetid, der ikke er på tre måneder. Sådanne operationer er ikke specificeret i den vejledende kalender for Eurosystemets regelmæssige auktioner.
5. Langfristede markedsoperationer med en løbetid på mere end tre måneder, som udføres ikke-regelmæssigt, jf. stk. 4, kan indeholde en klausul om førtidig tilbagebetaling. En sådan klausul om førtidig tilbagebetaling kan udgøre enten en mulighed eller en forpligtelse for modparter til at tilbagebetale hele eller en del af de beløb, som de blev tildelt i en operation. Klausuler om obligatorisk førtidig tilbagebetaling skal være baseret på udtrykkelige og foruddefinerede betingelser. Eurosystemet meddeleler datoerne, hvorpå klausulerne om førtidig tilbagebetaling får virkning, på tidspunktet for meddelelsen af operationerne. Eurosystemet kan i særlige omstændigheder beslutte at suspendere de førtidige tilbagebetalinger på specifikke datoer som følge af bl.a. helligdage i de medlemsstater, der har euroen som valuta.
6. De langfristede markedsoperationer udføres ved auktioner til variable rente, medmindre Eurosystemet beslutter at udføre dem ved auktioner til fast rente. I sådanne tilfælde kan rentesatsen for auktioner til fast rente indekseres til en underliggende referencerente (f.eks. en gennemsnitlig rente for primære markedsoperationer) i operationens levetid, med eller uden et spænd.

*Artikel 8***Finjusterende markedsoperationer**

1. Eurosystemet kan udføre finjusterende markedsoperationer ved tilbageførselsforretninger, valutaswaps, der udføres i pengepolitisk øjemed, eller modtagelse af tidsindskud, med det primære formål at imødegå uventede likviditetsudsving i markedet.
2. For så vidt angår deres operationelle karakteristika, gælder følgende for de finjusterende markedsoperationer:
 - a) de kan udføres enten som likviditetstilførende eller likviditetsabsorberende operationer
 - b) de har en frekvens og en løbetid, der typisk ikke er standardiseret
 - c) de udføres normalt ved ekstraordinære auktioner, medmindre Eurosystemet beslutter at udføre den specifikke finjusterende markedsoperation på anden måde (standardauktion eller bilateral procedure) med henblik på specifikke pengepolitiske hensyn eller for at reagere på markedsforhold

- d) de udføres decentralt af de nationale centralbanker, uden at berøre artikel 45, stk. 3
- e) de er underlagt belånbarhedskriterierne for modparter, som nærmere angivet i tredje del, afhængig af:
 - i) den specifikke instrumenttype i forbindelse med udførelsen af de finjusterende markedsoperationer, og
 - ii) den gældende procedure for den specifikke instrumenttype
- f) hvis de udføres som tilbageførselsforretninger, at de er baseret på belånbare aktiver som sikkerhed.

3. ECB kan udføre finjusterende markedsoperationer på alle bankdage i Eurosystemet for at udligne likviditetsmæssige ubalancer i reservekravsperioden. Hvis handelsdagen, afviklingsdagen og forfaldsdagen ikke er NCB-bankdage, er den pågældende centralbank ikke forpligtet til at udføre sådanne markedsoperationer.

4. Eurosystemet bibeholder en høj grad af fleksibilitet med hensyn til valg af procedurer og operationelle karakteristika i forbindelse med udførelsen af de finjusterende markedsoperationer for at kunne reagere på markedsforholdene.

Artikel 9

Strukturelle markedsoperationer

1. Eurosystemet kan udføre strukturelle markedsoperationer ved tilbageførselstransaktioner, udstedelse af ECB-gældsbeviser eller egentlige købs- eller salgsforretninger for at justere Eurosystemets strukturelle nettostilling over for den finansielle sektor, eller i forbindelse med anden gennemførelse af pengepolitikken.

2. For så vidt angår deres operationelle karakteristika, gælder følgende for de strukturelle markedsoperationer:

- a) de er likviditetstilførende eller likviditetsopsugende operationer
- b) de har en frekvens og en løbetid, der ikke er standardiseret
- c) de udføres ved auktion eller bilateral procedure, afhængig af den specifikke instrumenttype til udførelse af den strukturelle markedsoperation
- d) de udføres decentralt af de nationale centralbanker
- e) de er underlagt belånbarhedskriterierne for modparter, som nærmere angivet i tredje del, afhængig af: i) den specifikke instrumenttype i forbindelse med udførelsen af de strukturelle markedsoperationer, og ii) den gældende procedure for den specifikke instrumenttype,
- f) de er likviditetstilførende strukturelle operationer, der har belånbare aktiver som sikkerhed, bortset fra de egentlige købs- og salgsforretninger.

3. Eurosystemet bibeholder en høj grad af fleksibilitet med hensyn til valg af procedurer og operationelle karakteristika i forbindelse med udførelsen af de strukturelle markedsoperationer for at kunne reagere på markedsforholdene og andre strukturelle udviklinger.

KAPITEL 3

Instrumenter for markedsoperationer

Artikel 10

Tilbageførselsforretninger

1. Tilbageførselsforretninger er specifikke instrumenter til udførelse af markedsoperationer, hvor en national centralbank køber eller sælger belånbare aktiver som led i en genkøbsforretning eller gennemfører kreditoperationer i form af udlån mod sikkerhed, afhængig af de relevante kontraktmæssige eller lovgivningsmæssige bestemmelser, som de nationale centralbanker anvender.

2. Genkøbsforretninger og lån mod sikkerhedsstillelse skal overholde de yderligere krav til sådanne instrumenter, der findes i syvende del.
3. Likviditetstilførende tilbageførselsforretninger skal have belånbare aktiver som sikkerhed i henhold til fjerde del.
4. Tilbageførselsforretningernes operationelle karakteristika afhænger af den kategori af markedsoperationer, hvortil de anvendes.
5. Likviditetsopsugende tilbageførselsforretninger er baseret på de aktiver, som Eurosystemet leverer. Belånbarhedskriterierne for sådanne aktiver er identiske med de kriterier, der gælder for belånbare aktiver, der anvendes i likviditetstilførende tilbageførselsforretninger i henhold til fjerde del. Der anvendes ikke haircuts i forbindelse med likviditetsopsugende tilbageførselsforretninger.

Artikel 11

Valutaswaps, der udføres i pengepolitisk øjemed

1. Valutaswaps, der udføres af pengepolitiske årsager, består af samtidige spot- og terminsforretninger, hvor euro handles mod en udenlandsk valuta.
2. Valutaswaps, der udføres i pengepolitisk øjemed skal overholde de yderligere krav til sådanne instrumenter, der findes i syvende del.
3. Medmindre ECB's Styrelsesråd træffer anden afgørelse herom, foretager Eurosystemet kun transaktioner i valutaer, der handles meget, og i overensstemmelse med standardpraksis i markedet.
4. I alle valutaswaps, der udføres i pengepolitisk øjemed, aftaler Eurosystemet og modparterne swappoint for den transaktion, der noteres, i overensstemmelse med standardpraksis i markedet. Kursvilkårene for valutaswaps, der udføres i pengepolitisk øjemed, er angivet i tabel 2.
5. For så vidt angår deres operationelle karakteristika, gælder følgende for valutaswaps, der udføres i pengepolitisk øjemed:
 - a) de kan udføres enten som likviditetstilførende eller likviditetsopsugende operationer
 - b) de har en frekvens og en løbetid, der ikke er standardiseret
 - c) de udføres normalt ved en ekstraordinær auktion eller bilaterale procedurer, medmindre Eurosystemet beslutter at udføre den specifikke markedsoperation på anden måde (standardauktion) med henblik på specifikke pengepolitiske hensyn eller for at reagere på markedsforhold
 - d) de udføres decentralt af de nationale centralbanker, uden at berøre artikel 45, stk. 3.
6. Modparter, der deltager i valutaswaps, der udføres i pengepolitisk øjemed, er underlagt de godkendelseskriterier, der er specificeret i tredje del, afhængig af den gældende procedure for den relevante markedsoperation.

Tabel 2

Kursvilkårene for valutaswaps, der udføres i pengepolitisk øjemed

S = Spotkursen (på transaktionsdagen for valutaswappen) mellem euro (EUR) og en udenlandsk valuta ABC

$$S = \frac{x \times ABC}{1 \times EUR}$$

F_M = Terminskursen mellem euro og ABC på tilbagekøbsdagen for swappen (M)

$$F_M = \frac{y \times ABC}{1 \times EUR}$$

ΔM = Terminspoint mellem euro og ABC på tilbagekøbsdagen for swappen (M)

$$\Delta_M = F_M - S$$

$N(.)$ = Spotbeløb; $N(.)_M$ er terminsbeløbet:

$$N(ABC) = N(EUR) \times S \text{ eller } N(EUR) = \frac{N(ABC)}{S}$$

$$N(ABC)_M = N(EUR)_M \times F_M \text{ eller } N(EUR)_M = \frac{N(ABC)_M}{F_M}$$

Artikel 12

Modtagelse af tidsindskud

1. Eurosystemet kan åbne for, at modparter kan placere tidsindskud hos deres hjemmcentralbank.
2. Modparternes indskud har fast løbetid, og en fast rentesats anvendes.
3. Rentesatserne for tidsindskud kan være: a) positive, b) nul procent, c) negative.
4. Rentesatsen for tidsindskud er en simpel rentesats, og der beregnes rente efter konventionen »faktisk/360«. Renterne udbetales ved indskuddets udløb. Hvis der anvendes en negativ rente for tidsindskuddene, medfører dette en betalingsforpligtelse for indehaveren af indlånet over for hjemmcentralbanken, herunder retten for den nationale centralbank til at debitere modpartens indlånskonto i overensstemmelse hermed. De nationale centralbanker stiller ingen sikkerhed for tidsindskud.
5. Tidsindskud indsættes på konti hos hjemmcentralbanken, hvilket også vil være tilfældet, hvis disse operationer skulle udføres centralt af ECB i henhold til artikel 45, stk. 3.
6. For så vidt angår deres operationelle karakteristika, gælder følgende for modtagelsen af tidsindskud:
 - a) de udføres for at opsuge likviditet
 - b) de kan udføres på baggrund af en forud meddelt oversigt over markedsoperationer med en forud defineret frekvens og løbetid, eller de kan udføres ad-hoc for at reagere på udviklingen i likviditetsbetingelser, f.eks. kan modtagelsen af tidsindskud udføres den sidste dag i reservekravsperioden for at udligne likviditetsmæssige ubalancer, som kan være opbygget siden tildelingen af den sidste primære markedsoperation
 - c) de udføres normalt ved en ekstraordinær auktion, medmindre Eurosystemet beslutter at udføre den specifikke markedsoperation på anden måde (bilaterale procedurer eller standardauktion) med henblik på specifikke pengepolitiske hensyn eller for at reagere på markedsforhold
 - d) de udføres decentralt af de nationale centralbanker, uden at berøre artikel 45, stk. 3.
7. Modparter, der deltager i modtagelsen af tidsindskud, er underlagt de godkendelseskriterier, der er specificeret i tredje del, afhængig af den gældende procedure for den relevante markedsoperation.

Artikel 13

Udstedelse af ECB-gældsbeviser

1. ECB-gældsbeviserne repræsenterer en gældsforpligtelse for ECB i forhold til indehaverne af beviserne.

2. ECB-gældsbeviserne udstedes og opbevares i elektronisk form i værdipapircentraler i de medlemsstater, der har euroen som valuta.
3. ECB pålægger ingen begrænsninger på ECB-gældsbevisernes omsættelighed.
4. ECB kan udstede ECB-gældsbeviser til:
 - a) en diskonteret udstedelsesværdi, der er under den pålydende værdi, eller
 - b) en kurs over den pålydende værdi,

som kan indfries ved udløb til pålydende værdi.

Forskellen mellem udstedelsesværdien og pålydende værdi (indfrielsesværdien) svarer til den rente, der er påløbet udstedelsesværdien til den aftalte rentesats i løbet af bevisets løbetid. Rentesatsen er en simpel rentesats, og der beregnes rente efter konventionen »faktisk/360«. Beregningen af udstedelsesværdien foretages i overensstemmelse med tabel 3.

Tabel 3

Udstedelse af ECB-gældsbeviser

$$\text{Udstedelsesværdien udgør: } P_T = N \times \frac{1}{1 + \frac{r_i \times D}{36,000}}$$

hvor:

N = den pålydende værdi af ECB-gældsbeviset

r_i = renten (i %)

D = ECB-gældsbevisets løbetid (i dage)

P_T = udstedelsesværdien til underkurs af ECB-gældsbeviset

5. De operationelle karakteristika ved ECB-gældsbeviserne er følgende:
 - a) de udstedes som en likviditetsopsugende markedsoperation
 - b) de kan udstedes regelmæssigt eller ikke-regelmæssigt
 - c) de har en løbetid på under 12 måneder
 - d) de udstedes ved standardauktioner
 - e) de udbydes og afvikles decentralt gennem de nationale centralbanker.
6. Modparter, der deltager i standardauktioner for udstedelsen af ECB-gældsbeviser, er underlagt de godkendelseskriterier, der er specificeret i tredje del.

Artikel 14

Egentlige købs- eller salgsforretninger

1. Ved en egentlig købs- eller salgsforretning overgår ejendomsretten helt fra sælger til køber uden nogen form for tilbageførsel af ejendomsretten.

2. I forbindelse med udførelsen af egentlige købs- og salgsforretninger og beregningen af kurser handler Eurosystemet i overensstemmelse med den mest almindeligt anerkendte markedskonvention for de gældsinstrumenter, der anvendes i transaktionen.
3. For så vidt angår deres operationelle karakteristika, gælder følgende for egentlige købs- og salgsforretninger:
 - a) de kan udføres som likviditetstilførende markedsoperationer (egentlige købsforretninger) eller likviditetsopsugende markedsoperationer (egentlige salgsforretninger)
 - b) de har en frekvens og en løbetid, der ikke er standardiseret
 - c) de udføres ved bilaterale procedurer, medmindre Eurosystemet beslutter at udføre den specifikke markedsoperation ved ekstraordinære eller standardauktioner
 - d) de udføres decentralt af de nationale centralbanker, uden at berøre artikel 45, stk. 3
 - e) de er baseret på belånbare omsættelige aktiver, som specificeret i fjerde del.
4. Modparter, der deltager i egentlige købs- eller salgstransaktioner er underlagt de godkendelseskriterier, der er specificeret i tredje del.

Artikel 15

Forpligtelser i forbindelse med sikkerhedsstillelse og afvikling ved tilbageførselsforretninger og valutaswaps, der udføres i pengepolitiske øjemed

1. For så vidt angår likviditetstilførende tilbageførselsforretninger og likviditetstilførende valutaswaps, der udføres i pengepolitiske øjemed, skal modparterne:
 - a) overføre et tilstrækkeligt beløb i belånbare aktiver for tilbageførselsforretninger, eller det tilsvarende valutabeløb for valutaswaps, til afvikling på afviklingsdagen
 - b) sikre tilstrækkelig sikkerhedsstillelse for markedsoperationen indtil dens udløb
 - c) i det omfang det vedrører litra b), tilvejebringe passende sikkerhedsstillelse ved tilsvarende margin calls i form af tilstrækkelige belånbare aktiver eller kontanter.
2. For så vidt angår likviditetsopsugende tilbageførselsforretninger og likviditetsopsugende valutaswaps, der udføres i pengepolitiske øjemed, skal modparterne:
 - a) overføre et tilstrækkeligt kontantbeløb til afvikling af de beløb, der er blevet tildelt i den pågældende likviditetsopsugende markedsoperation
 - b) sikre tilstrækkelig sikkerhedsstillelse for markedsoperationen indtil dens udløb
 - c) i det omfang det vedrører litra b), tilvejebringe passende sikkerhedsstillelse ved tilsvarende margin calls i form af tilstrækkelige belånbare aktiver eller kontanter.
3. Manglende opfyldelse af kravene i stk. 1 og 2 sanktioneres alt efter omstændighederne i henhold til artikel 154 til 157.

Artikel 16

Forpligtelser i forbindelse med egentlige købs- og salgsforretninger, modtagelse af tidsindskud og udstedelse af ECB-gældsbeviser

1. I forbindelse med markedsoperationer, der udføres ved egentlige købs- og salgsforretninger, modtagelse af tidsindskud og udstedelse af ECB-gældsbeviser skal modparterne overføre en tilstrækkelig mængde belånbare aktiver eller kontanter til afvikling af transaktionens aftalte beløb.
2. Manglende opfyldelse af kravene i stk. 1 sanktioneres alt efter omstændighederne i henhold til artikel 154-157.

AFSNIT II

STÅENDE FACILITETER*Artikel 17***Stående faciliteter**

1. De nationale centralbanker giver adgang til de stående faciliteter, som Eurosystemet tilbyder, på modparternes initiativ.
2. De stående faciliteter består af følgende kategorier:
 - a) den marginale udlånsfacilitet
 - b) indlånsfaciliteten.
3. Vilkårene og betingelserne for de stående faciliteter er identiske i alle medlemsstater, der har euroen som valuta.
4. De nationale centralbanker giver kun adgang til de stående faciliteter i overensstemmelse med ECB's mål og generelle pengepolitiske hensyn.
5. ECB kan til enhver tid ændre vilkårene i forbindelse med de stående faciliteter eller suspendere dem.
6. ECB's Styrelsesråd træffer regelmæssigt beslutning om renterne for de stående faciliteter. De reviderede renter får virkning fra begyndelsen af den næste reservekravsperiode, som defineret i artikel 7 i forordning (EF) nr. 1745/2003 (ECB/2003/9). ECB offentliggør en kalender over reservekravsperioderne mindst tre måneder inden kalenderårets begyndelse.
7. Uanset stk. 6 kan ECB's Styrelsesråd når som helst ændre renten for de stående faciliteter. Sådanne beslutninger får tidligst virkning fra den næste bankdag i Eurosystemet.

KAPITEL 1

Den marginale udlånsfacilitet*Artikel 18***Karakteristika for den marginale udlånsfacilitet**

1. Ved hjælp af den marginale udlånsfacilitet kan modparterne opnå dag-til-dag likviditet fra Eurosystemet ved en tilbageførselsforretning med deres hjemmcentralbank til en på forhånd fastsat rente mod anvendelse af belånbare aktiver som sikkerhed.
2. De nationale centralbanker tilfører likviditet gennem den marginale udlånsfacilitet ved genkøbsforretninger eller lån mod sikkerhed i henhold til de nationale centralbankers gældende kontraktmæssige eller lovgivningsmæssige bestemmelser.
3. Der er ingen begrænsninger på størrelsen af den likviditet, der kan tilføres gennem den marginale udlånsfacilitet, jf. dog kravet i stk. 4 om at stille passende sikkerhed.
4. Modparterne skal stille tilstrækkelig sikkerhed i form af belånbare aktiver, før de anvender den marginale udlånsfacilitet. Disse aktiver bør enten indsættes hos den relevante nationale centralbank på forhånd eller leveres med anmodning om adgang til den marginale udlånsfacilitet.

*Artikel 19***Betingelser for adgang til den marginale udlånsfacilitet**

1. De institutter, der opfylder godkendelseskriterierne i artikel 55 og som har adgang til en konto hos den nationale centralbank, hvor transaktionen kan afvikles, navnlig i TARGET2, kan få adgang til den marginale udlånsfacilitet.
2. Der er kun adgang til den marginale udlånsfacilitet på dage, hvor TARGET2 er åben. På de dage, hvor de relevante værdipapirafviklingssystemer ikke er åbne, gives der adgang til den marginale udlånsfacilitet på basis af forhåndsdeponerede belånbare aktiver hos de nationale centralbanker.

3. Hvis en national centralbank eller dens filialer er lukket for pengepolitiske operationer på visse af Eurosystemets bankdage på grund af nationale eller regionale helligdage, underretter hjemmecentralbanken på forhånd modparterne om procedurerne for adgang til den marginale udlånsfacilitet i forbindelse med den pågældende helligdag.
4. Adgang til den marginale udlånsfacilitet kan gives enten på baggrund af en konkret anmodning fra modparten eller automatisk, jf. nærmere henholdsvis stk. 5 og 6.
5. En modpart kan anmode sin hjemmecentralbank om adgang til den marginale udlånsfacilitet. Hvis hjemmecentralbanken modtager anmodningen senest 15 minutter før lukketiden for TARGET2, skal den nationale centralbank behandle den samme dag i TARGET2. Fristen for at anmode om adgang til den marginale udlånsfacilitet forlænges med yderligere 15 minutter på Eurosystemets sidste bankdag i en reservekravsperiode. I anmodningen om adgang til den marginale udlånsfacilitet skal størrelsen på det pågældende lån angives. Modparten skal levere tilstrækkelige belånbare aktiver som sikkerhed for transaktionen, medmindre modparten har forhåndsdeponeret sådanne aktiver hos hjemmecentralbanken i overensstemmelse med artikel 18, stk. 4.
6. En negativ saldo på en modparts afviklingskonto hos dens hjemmecentralbank efter afslutning af kontrolprocedurerne ultimo bankdagen anses automatisk for en anmodning om adgang til den marginale udlånsfacilitet. For at kunne opfylde kravene i artikel 18, stk. 4, skal modparterne forhåndsdeponere tilstrækkelige belånbare aktiver som sikkerhed for transaktionen med hjemmecentralbanken forud for en sådan automatisk anmodning. Manglende overholdelse af denne adgangsbetingelse sanktioneres i overensstemmelse med artikel 154-157.

Artikel 20

Løbetid og renter for den marginale udlånsfacilitet

1. Lån, der ydes gennem den marginale udlånsfacilitet, er dag-til-dag lån. For modparter, der deltager direkte i TARGET2, forfalder lånet den næste dag, hvor: a) TARGET2, og b) de relevante SSS'er er åbne, på disse systemers åbningstidspunkt.
2. Eurosystemet meddeler på forhånd renten til forrentning af den marginale udlånsfacilitet, og renten beregnes som en simpel rentesats beregnet efter konventionen »faktisk/360«. Den gældende rente for den marginale udlånsfacilitet benævnes »renten for den marginale udlånsfacilitet«.
3. Rente for den marginale udlånsfacilitet forfalder til betaling sammen med lånet.

KAPITEL 2

Indlånsfaciliteten

Artikel 21

Karakteristika for indlånsfaciliteten

1. Modparter kan anvende indlånsfaciliteten til dag-til-dag indskud i Eurosystemet gennem hjemmecentralbanken til en på forhånd fastsat rentesats.
2. Rentesatserne for indlånsfaciliteten kan være: a) positive, b) nul procent, c) negative.
3. De nationale centralbanker stiller ingen sikkerhed for indskuddene.
4. Der er ingen begrænsninger på størrelsen af det indskud, som en modpart kan foretage gennem faciliteten.

Artikel 22

Betingelser for adgang til indlånsfaciliteten

1. De institutter, der opfylder godkendelseskriterierne i artikel 55 og som har adgang til en konto hos den nationale centralbank, hvor transaktionen kan afvikles, navnlig i TARGET2, kan få adgang til indlånsfaciliteten. Der er kun adgang til indlånsfaciliteten på dage, hvor TARGET2 er åben.

2. Modparten skal anmode sin hjemmecentralbank om adgang til indlånsfaciliteten. Hvis hjemmecentralbanken modtager anmodningen senest 15 minutter før lukketiden for TARGET2, skal hjemmecentralbanken behandle den samme dag i TARGET2. Fristen for at anmode om adgang til indlånsfaciliteten forlænges med yderligere 15 minutter på Eurosystemets sidste bankdag i en reservekravsperiode. I anmodningen angives indskuddets størrelse.

3. På grund af de nationale centralbankers forskellige kontostrukturer kan de nationale centralbanker med ECB's forudgående godkendelse anvende adgangsbetingelser, der afviger fra de i denne artikel omtalte betingelser. De nationale centralbanker underretter modparterne om eventuelle afvigelser fra de i denne artikel omtalte adgangsbetingelser.

Artikel 23

Løbetid og rentevilkår for indlånsfaciliteten

1. Indskud, der foretages gennem indlånsfaciliteten, er dag-til-dag indskud. For modparter, der deltager direkte i TARGET2, forfalder indskud i indlånsfaciliteten den næste dag, hvor TARGET2 er åben, på systemets åbningstidspunkt.

2. Eurosystemet meddeler på forhånd rentesatsen for indlånsfaciliteten, og renten beregnes som en simpel rentesats beregnet efter konventionen »faktisk/360«.

3. Renten forfalder til betaling sammen med indskuddet. Hvis der anvendes en negativ rente for indlånsfaciliteten, medfører dette en betalingsforpligtelse for indehaveren af indlånet over for hjemmecentralbanken, herunder retten for den nationale centralbank til at debitere modpartens indlånskonto i overensstemmelse hermed.

AFSNIT III

PROCEDURER FOR EUROSISTEMETS PENGEPOLITISKE OPERATIONER

KAPITEL 1

Auktioner og bilaterale procedurer for Eurosystemets markedsoperationer

Artikel 24

Typer af procedurer for markedsoperationer

Markedsoperationer udføres som auktioner eller bilaterale procedurer.

Sektion 1

Auktioner

Artikel 25

Oversigt over auktioner

1. Auktioner gennemføres i seks trin som beskrevet i tabel 4.

Tabel 4

Trin i auktionerne

Trin 1: Auktionen offentliggøres

- a) ECB udsender meddelelse gennem elektroniske nyhedstjenester og ECB's websted
- b) De nationale centralbanker udsender meddelelse gennem de nationale elektroniske nyhedstjenester og direkte til de enkelte modparter (hvis det skønnes nødvendigt)

Trin 2: Modparternes forberedelse og afgivelse af bud

Trin 3: Eurosystemet opgør buddene

Trin 4: Beløbene tildeles, og auktionsresultaterne offentliggøres

- a) ECB træffer beslutning om tildeling
- b) ECB udsender meddelelse om tildeling gennem elektroniske nyhedstjenester og ECB's websted

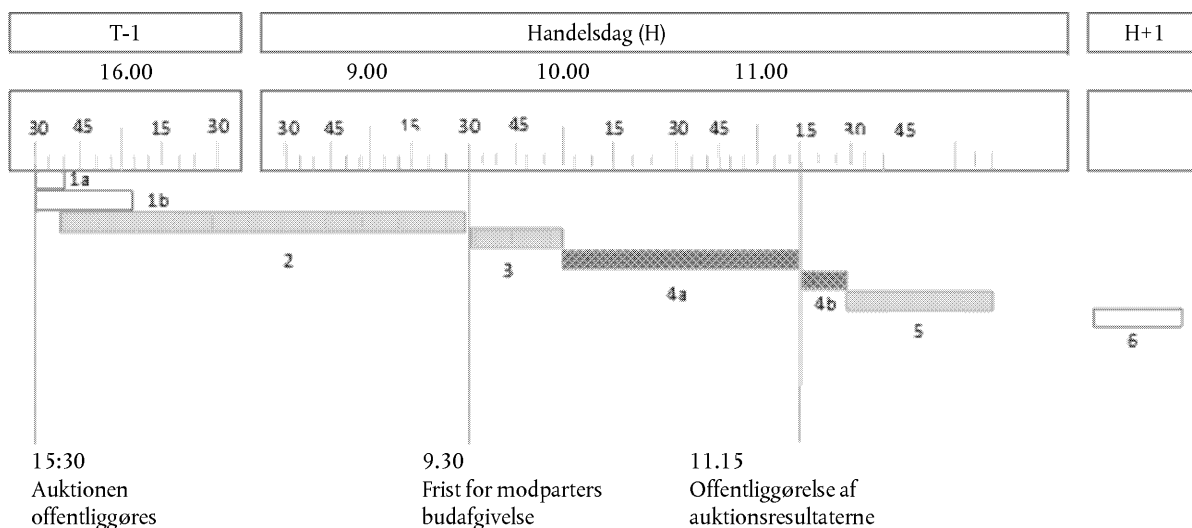
Trin 5: De enkelte tildelingsresultater bekræftes

Trin 6: Afvikling af transaktionerne

2. Auktionerne udføres som standardauktioner eller ekstraordinære auktioner. De operationelle egenskaber for standardauktioner og ekstraordinære auktioner er ens, bortset fra tidsrammen for auktionernes udførelse (tabel 5 og 6) og kredsen af modparter.

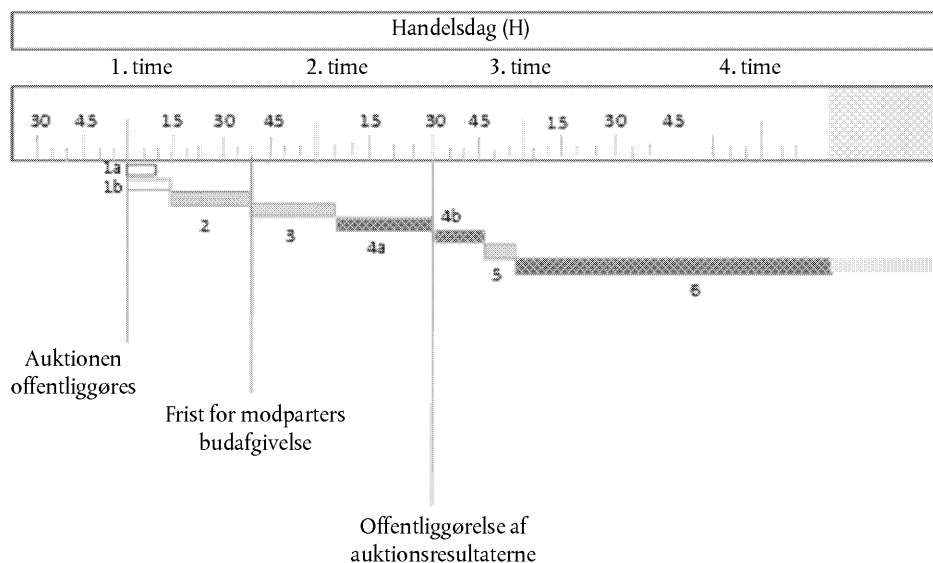
Tabel 5

Vejledende tidsramme for de operationelle trin i standardoperationer (tiderne er opgivet i Central European Time ⁽¹⁾)

Tabel 6

Vejledende tidsramme for de operationelle trin i ekstraordinære auktioner (tiderne er opgivet i CET)

⁽¹⁾ Central European Time (CET) tager højde for ændring til centraleuropæisk sommertid.

3. Eurosystemet kan udføre auktioner til enten fast rente eller variabel rente.

Artikel 26

Standardauktioner

1. Eurosystemet benytter standardauktioner til udførelsen af: a) primære markedsoperationer, b) langfristede markedsoperationer, c) specifikke strukturelle markedsoperationer, dvs. strukturelle tilbageførselsforretninger og udstedelse af ECB-gældsbeviser.
2. Eurosystemet kan også anvende standardauktioner til at udføre finjusterende markedsoperationer og strukturelle markedsoperationer ved egentlige købs- og salgsforretninger med henblik på specifikke pengepolitiske hensyn eller for at reagere på markedsforholdene.
3. For standardauktioner gælder følgende som hovedregel: a) der må højst gå 24 timer fra auktionen annonceres til tildelingsresultatet bekræftes, og b) der er ca. 2 timer mellem fristen for afgivelse af bud og tildelingsresultatets offentliggørelse.
4. ECB kan vælge at ændre tidsrammen for konkrete operationer, hvis det skønnes hensigtsmæssigt.

Artikel 27

Ekstraordinære auktioner

1. Eurosystemet anvender normalt ekstraordinære auktioner til at udføre finjusterende markedsoperationer, men kan også anvende ekstraordinære auktioner til at udføre strukturelle markedsoperationer ved egentlige købs- og salgsforretninger med henblik på specifikke pengepolitiske hensyn eller for at reagere på markedsforholdene.
2. Ekstraordinære auktioner udføres normalt inden for 105 minutter efter annoncering af auktionen, og bekræftelsen sker umiddelbart efter offentliggørelsen af tildelingsresultatet.
3. ECB kan vælge at ændre tidsrammen for konkrete operationer, hvis det skønnes hensigtsmæssigt.
4. Eurosystemet kan ifølge kriterierne og procedurerne i artikel 57 udvælge et begrænset antal modparter, der kan deltage i ekstraordinære auktioner.

Artikel 28

Udførelse af standardauktioner for primære markedsoperationer og regelmæssige langfristede markedsoperationer på grundlag af auktionskalenderen

1. Auktionerne for de primære markedsoperationer og de regelmæssige langfristede markedsoperationer udføres i overensstemmelse med den vejledende kalender for Eurosystemets regelmæssige auktioner.
2. Den vejledende kalender for Eurosystemets regelmæssige auktioner offentliggøres på ECB's og de nationale centralbankers websted senest tre måneder inden begyndelsen af det kalenderår, for hvilket auktionskalenderen er gældende.
3. De vejledende handelsdage for de primære markedsoperationer og regelmæssige langfristede markedsoperationer fremgår af tabel 7.

Tabel 7

Normale handelsdage for de primære markedsoperationer og regelmæssige langfristede markedsoperationer

Kategorier af markedsoperationer	Normal handelsdag (H)
Primære markedsoperationer	Hver tirsdag (*)
Regelmæssige langfristede markedsoperationer	Sidste onsdag i hver kalendermåned (**)

(*) Ændringer kan forekomme som følge af helligdage.

(**) På grund af helligdage fremskyndes operationen for december normalt en uge, dvs. til den foregående onsdag i måneden.

*Artikel 29***Udførelse af auktioner for finjusterende og strukturelle markedsoperationer uden en auktionkalender**

1. Finjusterende markedsoperationer udføres ikke efter en på forhånd fastlagt kalender. ECB kan beslutte at udføre finjusterende markedsoperationer på en hvilken som helst af Eurosystemets bankdage. Kun de nationale centralbanker for hvilke handelsdagen, afviklingsdagen og forfaldsdagen er NCB-bankdage, deltager i disse operationer.
2. Strukturelle markedsoperationer i form af standardauktioner udføres ikke efter en på forhånd fastlagt kalender. De udføres og afvikles dog normalt kun på dage, som er NCB-bankdage i alle medlemsstater, der har euroen som valuta.

Sektion 2

Operationelle trin i auktionerne

Delsektion 1

Auktionsmeddelelser*Artikel 30***Offentliggørelse af standardauktioner og ekstraordinære auktioner**

1. ECB offentliggør standardauktionerne gennem elektroniske nyhedstjenester og på sit websted. Derudover kan de nationale centralbanker udsende meddelelse gennem de nationale elektroniske nyhedstjenester og direkte til de enkelte modparter, hvis det skønnes nødvendigt.
2. ECB offentliggør ekstraordinære auktioner gennem elektroniske nyhedstjenester og på sit websted. I en ekstraordinær auktion, som er offentliggjort på forhånd, kan den nationale centralbank kontakte de udvalgte modparter direkte, hvis det skønnes nødvendigt. I ekstraordinære auktioner, som ikke er offentliggjort på forhånd, kontakter de nationale centralbanker de udvalgte modparter direkte.
3. Auktionsmeddelelsen udgør en invitation til modparterne til at afgive bud, som er juridisk bindende. Meddelelsen udgør ikke et tilbud fra ECB eller de nationale centralbanker.
4. De oplysninger, der skal indgå i auktionsmeddelelsen, findes i bilag II.
5. ECB kan træffe de foranstaltninger, som den måtte anse for at være hensigtsmæssige til at korrigere eventuelle fejl i auktionsmeddelelsen, herunder annullere eller afbryde en igangværende auktion.

Delsektion 2

Modparternes forberedelse og afgivelse af bud*Artikel 31***Format og sted for afgivelse af bud**

1. Buddene afgives til en modparts hjemmcentralbank. Et instituts bud kan kun afgives til hjemmcentralen fra én enhed i medlemsstaten, der har euroen som valuta, hvor instituttet er etableret, dvs. enten af hovedkontor eller en udpeget filial.
2. Modparterne afgiver bud i et format, der følger den model, som den nationale centralbank har udarbejdet for den relevante operation.

*Artikel 32***Afgivelse af bud**

1. I auktioner til fast rente skal modparterne i deres bud angive det beløb, de ønsker at handle med den nationale centralbank.
2. I valutaswapauktioner til fast rente skal modparterne angive det beløb i hovedstolsvalutaen, som de ønsker at sælge og tilbagekøbe eller købe og tilbagesælge, til den pågældende rente.

3. I auktioner til variabel rente kan modparterne afgive bud på op til 10 forskellige rentesatser, kurser eller antal swappoint. I ganske særlige tilfælde kan Eurosystemet sætte en begrænsning på antallet af bud, der kan afgives fra hver modpart. I hvert bud skal modparterne angive det beløb, de ønsker at handle og den relevante rente, kurs eller antal swappoint. Et bud på en rentesats eller et antal swappoint angives som multipla af 0,01 procentpoint. Et bud på en kurs angives som multipla af 0,001 procentpoint.
4. I valutaswapauktioner til variabel rente angiver modparterne det beløb i hovedstolsvalutaen og de swappoint, som de ønsker at indgå handel om.
5. I valutaswapauktioner til variabel rente opgives swappointene ifølge standardmarkedskonventioner, og buddene angives som multipla af 0,01 swappoint.
6. Med hensyn til udstedelse af ECB-gældsbeviser kan ECB beslutte, at bud skal angives som en kurs og ikke som en rentesats. I så fald skal kurserne opgives som procent af det pålydende beløb med tre decimaler.

Artikel 33

Laveste og højeste budbeløb

1. Det laveste budbeløb for de primære markedsoperationer er 1 000 000 EUR. Bud, der overstiger dette beløb, angives som multipla af 100 000 EUR. Det laveste budbeløb gælder for hver enkelt af de angivne rentesatser.
2. For de langfristede markedsoperationer fastsætter hver national centralbank et laveste budbeløb i intervallet 10 000-1 000 000 EUR. Bud, der overstiger det laveste budbeløb, angives som multipla af 10 000 EUR. Det laveste budbeløb gælder for hver enkelt af de angivne rentesatser.
3. Det laveste budbeløb for de finjusterende markedsoperationer er 1 000 000 EUR. Bud, der overstiger dette beløb, angives som multipla af 100 000 EUR. Det laveste budbeløb gælder for hver enkelt af de angivne rentesatser, kurser eller swappoint, afhængig af den konkrete transaktionstype.
4. ECB kan fastsætte et højeste budbeløb, som er det højeste acceptable bud fra en individuel modpart for at forhindre uforholdsmæssigt høje bud. I så fald skal ECB inkludere de nærmere detaljer for et sådant højeste budbeløb i den offentlige auktionsmeddelelse.

Artikel 34

Laveste og højeste budrente

1. Ved likviditetstilførende auktioner til variabel rente kan ECB fastsætte en laveste budrente, som er en nedre grænse for renten, til hvilken modparterne kan afgive bud.
2. Ved likviditetsopsugende auktioner til variabel rente kan ECB fastsætte en højeste budrente, som er en øvre grænse for renten, til hvilken modparterne kan afgive bud.

Artikel 35

Frist for afgivelse af bud

1. Modparter kan når som helst tilbagekalde deres bud frem til udløbet af fristen for at afgive bud.
2. Bud, der afgives efter udløbet af fristen, tages ikke i betragtning og kan ikke godkendes.
3. Hjemmecentralbanken afgør, om en modpart har overholdt fristen for afgivelse af bud.

Artikel 36

Afvisning af bud

1. En national centralbank skal afvise:
 - a) alle bud fra en modpart, hvis det samlede budbeløb overstiger et eventuelt højeste budbeløb fastsat af ECB
 - b) alle bud fra en modpart, hvis buddene er lavere end det fastsatte laveste budbeløb

- c) alle bud fra en modpart, hvis buddene er lavere end en eventuelt fastsat laveste rente, kurs eller antal swappoint eller højere end en eventuelt fastsat højeste accepterede rente, kurs eller antal swappoint.
2. En national centralbank kan afvise bud, der er ufuldstændige, eller som ikke opfylder det relevante format.
3. Hvis hjemmecentralbanken beslutter at afvise et bud, skal den underrette modparten om en sådan beslutning forud for tildelingen af budbeløb.

Delsektion 3

Tildeling af budbeløb

Artikel 37

Tildeling ved likviditetstilførende og likviditetsopsugende auktioner til fast rente

1. Ved en auktion til fast rente fordeles modparternes bud på følgende måde:
 - a) Buddene lægges sammen.
 - b) Hvis det samlede budbeløb overstiger det samlede tildelingsbeløb, sker tildelingen på pro rata-basis i forholdet tildelingsbeløb/samlet budbeløb i overensstemmelse med tabel 1 i bilag III.
 - c) Det beløb, der tildeles den enkelte modpart, afrundes til nærmeste euro.
2. ECB kan beslutte at tildele:
 - a) et mindste tildelingsbeløb, som er en nedre grænse for det beløb, der kan tildeles hver budgiver, eller
 - b) en laveste tildelingskvotient, som er en nedre grænse udtrykt i procent for budforholdet til den marginale rente, der kan tildeles hver budgiver.

Artikel 38

Tildeling ved likviditetstilførende auktioner til variabel rente i euro

1. Ved en likviditetstilførende auktion til variabel rente i euro fordeles modparternes bud på følgende måde:
 - a) Buddene opstilles i faldende orden efter den budte rentesats eller i stigende orden efter den budte kurs.
 - b) Bud med den højeste rente (laveste kurs) accepteres først, og derefter accepteres bud med en stadig lavere rente (højere kurs), indtil hele tildelingsbeløbet er nået.
 - c) Hvis det samlede budbeløb ved den marginale rente (højeste accepterede kurs) overstiger det resterende tildelingsbeløb, fordeles restbeløbet blandt buddene på pro rata-basis i forholdet resterende tildelingsbeløb/samlet budbeløb til den marginale rente (højeste accepterede kurs), i overensstemmelse med tabel 2 i bilag III.
 - d) Det beløb, der tildeles den enkelte modpart, afrundes til nærmeste euro.
2. ECB kan beslutte at tildele alle accepterede budgivere et mindstebeløb.

Artikel 39

Tildeling ved likviditetsopsugende auktioner til variabel rente i euro

1. Ved en likviditetsopsugende auktion til variabel rente i euro, der anvendes til udstedelse af ECB-gældsbeviser og modtagelse af tidsindskud, fordeles modparternes bud på følgende måde:
 - a) Buddene opstilles i stigende orden efter den budte rentesats eller i faldende orden efter den budte kurs.

- b) Bud med den laveste rente (højeste kurs) accepteres først, og derefter accepteres bud med en stadig højere rente (lavere kurs), indtil hele det beløb, der skal opsuges, er nået.
 - c) Hvis det samlede budbeløb ved den marginale rente (laveste accepterede kurs) overstiger det resterende tildelingsbeløb, fordeles restbeløbet blandt buddene på pro rata-basis i forholdet resterende tildelingsbeløb/samlet budbeløb til den marginale rente (laveste accepterede kurs), i overensstemmelse med tabel 2 i bilag III.
 - d) Det beløb, der tildeles den enkelte modpart, afrundes til nærmeste euro. For så vidt angår udstedelse af ECB-gældsbeviser, afrundes det tildelte nominelle beløb til nærmeste multipla af 100 000 EUR.
2. ECB kan beslutte at tildele alle accepterede budgivere et mindstebeløb.

Artikel 40

Tildeling ved likviditetstilførende valutaswapauktioner til variabel rente

1. Ved en likviditetstilførende valutaswapauktion til variabel rente fordeles modparternes bud på følgende måde:
 - a) Buddene opstilles i stigende orden efter antal swappoint, idet der tages hensyn til deres fortegn.
 - b) Fortegnet afhænger af fortegnet på rentespændet mellem den udenlandske valuta og euroen. Vedrørende swappens løbetid:
 - i) Hvis renten på den udenlandske valuta er højere end den tilsvarende rente på euroen, er swappointbuddet positivt, dvs. euroen noteres med et terminstillæg i forhold til den udenlandske valuta, og
 - ii) Hvis renten på den udenlandske valuta er lavere end den tilsvarende rente på euroen, er swappointbuddet negativt, dvs. euroen noteres med et terminsfradrag i forhold til den udenlandske valuta.
 - c) Bud med det laveste antal swappoint accepteres først, og derefter accepteres bud med stadig højere antal swappoint, indtil hele tildelingsbeløbet i hovedstolsvalutaen er nået.
 - d) Hvis det samlede budbeløb ved det højeste accepterede antal swappoint, dvs. det marginale antal swappoint, overstiger det resterende tildelingsbeløb, fordeles restbeløbet blandt buddene på pro rata-basis i forholdet resterende tildelingsbeløb/samlet budbeløb ved det marginale antal swappoint, i overensstemmelse med tabel 3 i bilag III.
 - e) Det beløb, der tildeles den enkelte modpart, afrundes til nærmeste euro.
2. ECB kan beslutte at tildele alle accepterede budgivere et mindstebeløb.

Artikel 41

Tildeling ved likviditetsopsugende valutaswapauktioner til variabel rente

1. Ved en likviditetsopsugende valutaswapauktion til variabel rente fordeles modparternes bud på følgende måde:
 - a) Buddene opstilles i faldende orden efter antal budte swappoint, idet der tages hensyn til deres fortegn.
 - b) Fortegnet afhænger af fortegnet på rentespændet mellem den udenlandske valuta og euroen. Vedrørende swappens løbetid:
 - i) Hvis renten på den udenlandske valuta er højere end den tilsvarende rente på euroen, er swappointbuddet positivt, dvs. euroen noteres med et terminstillæg i forhold til den udenlandske valuta, og
 - ii) Hvis renten på den udenlandske valuta er lavere end den tilsvarende rente på euroen, er swappointbuddet negativt, dvs. euroen noteres med et terminsfradrag i forhold til den udenlandske valuta.

- c) Bud med det højeste antal swappoint accepteres først, og derefter accepteres bud med stadig lavere antal swappoint, indtil:
 - i) hele det beløb i hovedstolsvalutaen, som skal opsuges, er nået, og
 - ii) det samlede budbeløb ved det laveste accepterede antal swappoint, dvs. det marginale antal swappoint, overstiger det resterende tildelingsbeløb.
 - d) Restbeløbet fordeles blandt buddene på pro rata-basis i forholdet resterende tildelingsbeløb/samlet budbeløb ved det marginale antal swappoint, i overensstemmelse med tabel 3 i bilag III. Det beløb, der tildeles den enkelte modpart, afrundes til nærmeste euro.
2. ECB kan beslutte at tildele alle accepterede budgivere et mindstebeløb.

Artikel 42

Auktionstyper ved auktioner til variabel rente

I forbindelse med auktioner til variabel rente kan Eurosystemet benytte en auktionstype med enten en enkelt rentesats (hollandsk auktion) eller flere rentesatser (amerikansk auktion).

Delsektion 4

Offentliggørelse af auktionsresultater

Artikel 43

Offentliggørelse af auktionsresultater

1. ECB offentliggør sin tildelingsafgørelse vedrørende auktionsresultaterne gennem elektroniske nyhedstjenester og på sit websted. Derudover kan de nationale centralbanker udsende meddelelse om ECB's tildelingsafgørelse gennem de nationale elektroniske nyhedstjenester og direkte til de enkelte modparter, hvis det skønnes nødvendigt.
2. De oplysninger, der skal indgå i den offentliggjorte meddelelse om auktionsresultaterne, findes i bilag IV.
3. Hvis tildelingsresultatet indeholder fejl i en eller flere af oplysningerne i det offentliggjorte auktionsresultat, jf. stk. 1, kan ECB træffe de foranstaltninger, som den måtte anse for at være hensigtsmæssige, for at korrigere de fejlagtige oplysninger.
4. Efter offentliggørelsen af ECB's tildelingsafgørelse om auktionsresultaterne, jf. stk. 1, bekræfter de nationale centralbanker direkte de individuelle tildelingsresultater over for modparterne, hvorved hver modpart modtager en individuel og bestemt bekræftelse af dennes bud i auktionen og det præcise beløb, som denne er blevet tildelt.

Sektion 3

Bilaterale procedurer for Eurosystemets markedsoperationer

Artikel 44

Oversigt over bilaterale procedurer

1. Eurosystemet kan udføre følgende markedsoperationer gennem bilaterale procedurer:
 - a) finjusterende markedsoperationer (tilbageførselsforretninger, valutaswaps eller modtagelse af tidsindsud), eller
 - b) strukturelle markedsoperationer (egentlige købs- og salgsforretninger).
2. Afhængig af den specifikke transaktion kan bilaterale procedurer udføres direkte med modparterne i henhold til artikel 45 eller via børsere og mæglere i henhold til artikel 46.

*Artikel 45***Bilaterale procedurer udført direkte med modparterne**

1. Bilaterale procedurer til finjusterende markedsoperationer og strukturelle markedsoperationer, der udføres som egentlige købs- og salgstransaktioner, kan udføres direkte med modparterne.
2. De nationale centralbanker kontakter direkte en eller flere institutter, der er udvalgt i overensstemmelse med belånbarhedskriterierne i artikel 57. De nationale centralbanker følger ECB's instrukser, når de træffer beslutning om, hvorvidt de skal indgå transaktioner med disse institutter.
3. Uden at berøre stk. 2 kan ECB's Styrelsesråd beslutte, at ECB eller en eller flere nationale centralbanker, der foretager operationer på vegne af ECB, under helt særlige omstændigheder kan udføre finjusterende markedsoperationer eller strukturelle markedsoperationer, der udføres som egentlige købs- eller salgsforretninger, gennem bilaterale procedurer. I sådanne tilfælde tilpasses procedurerne for disse operationer i overensstemmelse hermed. ECB beslutter, hvorvidt der skal indgås en transaktion med de institutter, der er blevet kontaktede.

*Artikel 46***Bilaterale procedurer udført via børser og mæglere**

1. Uden at berøre artikel 45 kan bilaterale procedurer for strukturelle markedsoperationer, der udføres som egentlige købs- og salgsforretninger, udføres via børser og mæglere.
2. Der fastsættes ikke begrænsninger på kredsen af modparter, jf. artikel 57.
3. Procedurerne tilpasses efter markedskonventionerne for de gældsinstrumenter, der handles.

*Artikel 47***Offentliggørelse af markedsoperationer, der udføres ved bilaterale procedurer**

1. Finjusterende markedsoperationer eller strukturelle markedsoperationer, der udføres som egentlige købs- eller salgsforretninger ved bilaterale procedurer, offentliggøres ikke på forhånd, medmindre ECB bestemmer andet.
2. ECB kan desuden beslutte ikke at offentliggøre resultaterne af sådanne bilaterale procedurer.

*Artikel 48***Transaktionsdage for bilaterale procedurer**

1. ECB kan beslutte at udføre bilaterale procedurer for finjusterende markedsoperationer på en hvilken som helst af Eurosystemets bankdage. Kun de nationale centralbanker, for hvilke handelsdagen, afviklingsdagen og forfaldsdagen er NCB-bankdage, kan deltage i disse operationer.
2. Bilaterale procedurer for strukturelle markedsoperationer, der udføres som egentlige købs- og salgsforretninger, udføres og afvikles normalt på dage, som er NCB-bankdage i alle medlemsstater, der har euroen som valuta.

*KAPITEL 2***Afviklingsprocedurer for Eurosystemets pengepolitiske operationer***Artikel 49***Oversigt over afviklingsprocedurer**

1. Betalingsordrer i forbindelse med deltagelse i markedsoperationer eller anvendelse af de stående faciliteter sker via modparternes konti hos en national centralbank eller via konti hos en afviklingsbank, der deltager i TARGET2.
2. Betalingsordrer i forbindelse med deltagelse i likviditetstilførende markedsoperationer eller anvendelse af den marginale udlånsfacilitet gennemføres først samtidig med eller efter den endelige overførsel af operationens belånbare aktiver, der er stillet som sikkerhed. Med henblik herpå skal modparterne:
 - a) forhåndsdeponere de belånbare aktiver hos en national centralbank, eller

- b) afvikle de belånbare aktiver over for en national centralbank efter princippet levering mod betaling (delivery-versus-payment).

Artikel 50

Afvikling af markedsoperationer

1. Eurosystemet tilstræber at afvikle transaktioner i forbindelse med markedsoperationerne på samme tid i alle medlemsstater, der har euroen som valuta, og med alle modparter, der har stillet tilstrækkelige belånbare aktiver som sikkerhed. På grund af operationelle begrænsninger og tekniske egenskaber (f.eks. vedrørende værdipapirafviklings-systemer) kan tidspunktet for markedsoperationernes afvikling inden for den pågældende dag dog variere i de medlemsstater, der har euroen som valuta.
2. De vejledende afviklingsdage er opsummeret i tabel 8.

Tabel 8

Vejledende afviklingsdage for Eurosystemets markedsoperationer (*)

Pengepolitisk instrument	Afviklingsdag for markedsoperationer, der udføres som standardauktioner	Afviklingsdag for markedsoperationer, der udføres som ekstraordinære auktioner eller bilaterale procedurer
Tilbageførselsforretninger	H + 1	H
Egentlige købs- eller salgsforretninger	Ifølge markedskonventionerne for de belånbare aktiver	
Udstedelse af ECB-gældsbeviser	H + 2	—
Valutaswaps	H, H + 1 eller H + 2	
Modtagelse af tidsindskud	H	

(*) Afviklingsdag står for Eurosystemets bankdage. H står for handelsdag.

Artikel 51

Afvikling af markedsoperationer, der udføres som standardauktioner

1. Eurosystemet tilstræber at afvikle markedsoperationer, der udføres som standardauktioner, den første dag efter handelsdagen, hvor TARGET2 og alle relevante værdipapirafviklingsystemer er åbne.
2. Afviklingsdagene for de primære markedsoperationer og de regelmæssige langfristede markedsoperationer angives på forhånd i den vejledende kalender for Eurosystemets regelmæssige auktioner. Hvis den normale afviklingsdag falder på en helligdag, kan ECB beslutte at anvende en anden afviklingsdag med mulighed for afvikling samme dag. Eurosystemet tilstræber at sikre, at tidspunktet for afvikling af de primære markedsoperationer og regelmæssige langfristede markedsoperationer falder sammen med tidspunktet for tilbagebetaling af en tidligere markedsoperation med tilsvarende løbetid.
3. Udstedelse af ECB-gældsbeviser afvikles den anden dag efter handelsdagen, hvor TARGET2 og alle relevante værdipapirafviklingsystemer er åbne.

Artikel 52

Afvikling af markedsoperationer, der udføres som ekstraordinære auktioner eller bilaterale procedurer

1. Eurosystemet tilstræber at afvikle markedsoperationer, der udføres ved ekstraordinære auktioner eller bilaterale procedurer på handelsdagen. Der kan anvendes andre afviklingsdage, navnlig for egentlige købs- og salgsforretninger og valutaswaps.
2. Finjusterende markedsoperationer og strukturelle markedsoperationer, der udføres som egentlige købs- eller salgsforretninger ved bilaterale procedurer, afvikles decentralt gennem de nationale centralbanker.

*Artikel 53***Yderligere bestemmelser vedrørende afvikling og procedurer ultimo dagen**

1. Uden at berøre kravene i dette kapitel kan der fastsættes yderligere bestemmelser vedrørende afvikling i de kontraktmæssige eller lovgivningsmæssige bestemmelser, som de nationale centralbanker eller ECB anvender, for så vidt angår det konkrete pengepolitiske instrument.
2. Procedurene ultimo dagen er fastlagt i dokumentationen vedrørende TARGET2.

*Artikel 54***Indeståender på reservekravskonti og overskydende reserver**

1. I henhold til artikel 6, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1745/2003 (ECB/2003/9) kan en modparts afviklingskonto hos en national centralbank anvendes som en reservekonto. Reservekravsindeståender på afviklingskonti kan anvendes til intradag-afvikling. En modparts daglige reservekravsindestående beregnes som saldoen ultimo dagen på dens reservekonto. I denne artikel har »reservekonto« samme betydning som i forordning (EF) nr. 1745/2003 (ECB/2003/9).
2. Indestående på reservekravskonti, der overstiger de mindstekrav, der kræves i henhold til forordning (EF) nr. 2531/98 og forordning (EF) nr. 1745/2003 (ECB/2003/9), forrentes med nul procent eller med renten for indlånsfaciliteten, afhængig af hvilken, der er lavest.

TREDJE DEL

GODKENDTE MODPARTER*Artikel 55***Adgangskriterier for deltagelse i Eurosystemets pengepolitiske operationer**

Hvad angår Eurosystemets pengepolitiske operationer, tillader Eurosystemet kun deltagelse af institutter, der opfylder kriterierne i denne artikel, jf. dog artikel 57:

- a) De er underlagt Eurosystemets reservekravssystem i henhold til ESCB-statuttens artikel 19.1 og må ikke være blevet fritaget fra deres forpligtelser ifølge Eurosystemets reservekravssystem i henhold til forordning (EF) nr. 2531/98 og forordning (EF) nr. 1745/2003 (ECB/2003/9).
- b) De er finansielt sunde.
- c) De er en af følgende:
 - i) underlagt mindst én form for harmoniseret EU-/EØS-tilsyn udført af kompetente myndigheder i overensstemmelse med direktiv 2013/36/EU og forordning (EU) nr. 575/2013, eller
 - ii) offentligt ejede kreditinstitutter som omhandlet i traktatens artikel 123, stk. 2, som er underlagt et tilsyn efter normer, som er sammenlignelige med tilsyn af kompetente myndigheder efter direktiv 2013/36/EU og forordning (EU) nr. 575/2013, eller
 - iii) institutter, som er underlagt et ikke-harmoniseret tilsyn udført af kompetente myndigheder efter normer, som er sammenlignelige med et harmoniseret EU-/EØS-tilsyn af kompetente myndigheder efter direktiv 2013/36/EU og forordning (EU) nr. 575/2013, f.eks. filialer etableret i medlemsstater, der har euroen som valuta, af institutter med hjemsted uden for EØS.
- d) De opfylder alle operationelle krav, som er anført i de kontraktmæssige eller lovgivningsmæssige bestemmelser, som anvendes af hjemmecentralbanken eller ECB, i forbindelse med det specifikke instrument eller den specifikke operation.

*Artikel 56***Adgang til markedsoperationer, der udføres som auktioner, og til stående faciliteter**

1. Institutter, som opfylder adgangskriterierne ifølge artikel 55, har adgang til følgende af Eurosystemets pengepolitiske operationer:
 - a) stående faciliteter
 - b) markedsoperationer, der udføres som auktioner.

2. Der gives kun adgang til de stående faciliteter eller markedsoperationer, der udføres som auktioner, til institutter, som opfylder adgangskriterierne ifølge artikel 55 via deres hjemmecentralbank.
3. Såfremt et institut, der opfylder adgangskriterierne ifølge artikel 55, har forretningssteder, f.eks. hovedkontor eller filialer, i mere end én medlemsstat, der har euroen som valuta, kan hvert forretningssted, der opfylder adgangskriterierne ifølge artikel 55, tilgå de stående faciliteter eller markedsoperationerne, der udføres som auktioner, via deres hjemmecentralbank.
4. Bud i markedsoperationer, der udføres som auktioner, og med henblik på anvendelse af de stående faciliteter, afgives af kun ét forretningssted i hver medlemsstat, der har euroen som valuta, dvs. enten af hovedkontoret eller af en bestemt filial.

Artikel 57

Udvælgelse af modparter til adgang til markedsoperationer, der udføres som ekstraordinære auktioner eller bilaterale procedurer

1. Modparter til markedsoperationer, der udføres som ekstraordinære auktioner eller bilaterale procedurer, udvælges i overensstemmelse med stk. 2-4.
2. Ved strukturelle markedsoperationer, som gennemføres ved hjælp af egentlige købs- eller salgsforretninger, der udføres som bilaterale procedurer, er der ingen begrænsninger på kredsen af modparter. Ved strukturelle markedsoperationer, som gennemføres ved hjælp af egentlige købs- eller salgsforretninger, der udføres som ekstraordinære auktioner, gælder adgangskriterierne fastsat i artikel 57, stk. 3, litra b).
3. Ved finjusterende operationer, der udføres som ekstraordinære auktioner eller bilaterale procedurer, udvælges modparterne på følgende måde:
 - a) Ved finjusterende operationer, som gennemføres ved hjælp af valutaswaps i pengepolitisk øjemed, og som udføres som ekstraordinære auktioner eller bilaterale procedurer, er kredsen af modparter identisk med den kreds af enheder, som er udvalgt til Eurosystemets valutainterventioner og er etableret i de medlemsstater, der har euroen som valuta. Modparter i valutaswaps, der udføres i pengepolitisk øjemed som ekstraordinære auktioner eller bilaterale procedurer, skal ikke nødvendigvis opfylde kriterierne i artikel 55. Udvælgelseskriterierne for modparter, der deltager i Eurosystemets valutainterventioner, er baseret på forsigtigheds- og effektivitetsprincipperne, som er fastlagt i bilag V. De nationale centralbanker kan anvende limits for at kontrollere krediteksponeringen over for de enkelte modparter, som deltager i valutaswaps, der udføres i pengepolitisk øjemed.
 - b) Ved finjusterende operationer, der gennemføres som tilbageførselsforretninger, eller ved modtagelse af tidsindskud, og som udføres som ekstraordinære auktioner eller bilaterale procedurer, vælger hver enkelt national centralbank, til en given transaktion, en kreds af modparter blandt de institutter, der opfylder adgangskriterierne i artikel 55 og er etableret i dens medlemsstat, der har euroen som valuta. Udvælgelsen skal primært baseres på det relevante instituts aktivitet på pengemarkedet. Den nationale centralbank kan anvende yderligere udvælgelseskriterier som f.eks. det enkelte instituts handelsekspertise og budpotentiale.
4. Hvis ECB's Styrelsesråd i henhold til artikel 45, stk. 3, beslutter, at ECB selv eller gennem en eller flere nationale centralbanker skal gennemføre finjusterende operationer, der udføres som bilaterale procedurer, udvælger ECB sine modparter efter en rotationsordning blandt de modparter, som er godkendt til at deltage i ekstraordinære auktioner og bilaterale procedurer.
5. Uden at stk. 1-4 herved berøres, kan markedsoperationer, der udføres som ekstraordinære auktioner eller bilaterale procedurer, også gennemføres med en bredere kreds af modparter end de stk. 2-4 anførte, hvis ECB's Styrelsesråd beslutter dette.

FJERDE DEL

BELÅNBARE AKTIVER

AFSNIT I

GENERELLE PRINCIPPER

Artikel 58

Belånbare aktiver og metoder til sikkerhedsstillelse, der er godkendt til anvendelse i Eurosystemets kreditoperationer

1. Eurosystemet anvender en ramme for belånbare aktiver, der er fælles for alle Eurosystemets kreditoperationer som fastlagt i denne retningslinje.

2. Med henblik på deltagelse i Eurosystemets kreditoperationer stiller modparter aktiver, der er godkendt som sikkerhed til disse operationer, til rådighed for Eurosystemet. Da Eurosystemets kreditoperationer omfatter intradagkredit, skal modparterets sikkerhedsstillelse vedrørende intradagkredit også opfylde belånbarhedskriterierne i denne retningslinje, som anført i retningslinje ECB/2012/27.

3. Modparter stiller belånbare aktiver til rådighed ved:

- a) overdragelse af ejendomsret i den juridiske form af en tilbageførselsforretning; eller
- b) etablering af en sikkerhedsret, dvs. pantsætning, overdragelse eller pant i de relevante aktiver i den juridiske form af et lån mod sikkerhed,

i begge tilfælde i henhold til de nationale kontraktmæssige eller lovgivningsmæssige bestemmelser, som er opstillet og dokumenteret af hjemmecentralbanken.

4. Når modparter stiller belånbare aktiver som sikkerhed, kan hjemmecentralbanken kræve enten øremærkning eller pooling af belånbare aktiver, afhængig af hvilken form for sikkerhedsstyringssystem den anvender.

5. Der sondres ikke mellem omsættelige og ikke-omsættelige aktiver med hensyn til aktivernes kvalitet og deres belånbarhed i Eurosystemets forskellige kreditoperationer.

6. Uanset forpligtelsen i henhold til stk. 2 til, at modparter stiller belånbare aktiver til rådighed for Eurosystemet som sikkerhed, kan Eurosystemet, efter anmodning, rådgive modparter med hensyn til omsættelige aktivers belånbarhed, hvis de allerede er udstedt, eller med hensyn til ikke-omsættelige aktivers belånbarhed, hvis der allerede er blevet anmodet om, at de fremsendes. Eurosystemet yder ikke rådgivning, før disse begivenheder indtræffer.

Artikel 59

Generelle aspekter af Eurosystemets kreditvurderingsrammer for belånbare aktiver

1. Et af belånbarhedskriterierne er, at aktiver skal opfylde de høje kreditstandarder, der er specificeret i Eurosystemets rammer for kreditvurdering.

2. Eurosystemets rammer for kreditvurdering fastsætter de procedurer, regler og teknikker, som sikrer, at Eurosystemets krav om høje kreditstandarder for belånbare aktiver opretholdes, og at belånbare aktiver overholder de krav til kreditkvaliteten, som er fastsat af Eurosystemet.

3. Med henblik på Eurosystemets rammer for kreditvurdering fastsætter Eurosystemet krav til kreditkvaliteten i form af kreditkvalitetstrin ved at fastsætte tærskelværdier for misligholdelsessandsynligheden (probability of default, PD) over et år på følgende måde.

- a) Eurosystemet anser, under forbehold af jævnlig revurdering, en maksimal misligholdelsessandsynlighed over en periode på et år på 0,10 % for at svare til kreditkvalitetskravet på kreditkvalitetstrin 2, og en maksimal misligholdelsessandsynlighed over en periode på et år på 0,40 % for at svare til kreditkvalitetskravet på kreditkvalitetstrin 3.
- b) Alle belånbare aktiver til Eurosystemets kreditoperationer skal som minimum opfylde et kreditkvalitetskrav, der svarer til kreditkvalitetstrin 3. Eurosystemet anvender yderligere kreditkvalitetskrav til specifikke aktiver i overensstemmelse med afsnit II og III i fjerde del.

4. Eurosystemet offentliggør oplysninger om kreditkvalitetstrin på ECB's websted i form af Eurosystemets harmoniserede ratingskala, herunder klassificering (mapping) af kreditvurderinger fra de godkendte eksterne kreditvurderingsbureauer (external credit assessment institutions, ECAI) og udbydere af tredjemandsratingværktøjer i forhold til kreditkvalitetstrin.

5. I forbindelse med vurderingen af kreditkvalitetskravene tager Eurosystemet højde for kreditvurderingsoplysninger fra kreditvurderingssystemer tilhørende én af fire kilder, i overensstemmelse med afsnit V i fjerde del.

6. Som led i vurderingen af et bestemt aktivs kreditstandard kan Eurosystemet tage højde for institutionelle kriterier og karakteristika, der sikrer aktivets indehaver den samme beskyttelse, som f.eks. garantier. Eurosystemet forbeholder sig ret til at fastslå, om en udstedelse, udsteder, debitor eller garant opfylder Eurosystemets kreditkvalitetskrav, på grundlag af en hvilken som helst oplysning, som Eurosystemet måtte anse for relevant med henblik på at sikre en passende risikobeskyttelse af Eurosystemet.

7. Eurosystemets rammer for kreditvurdering følger definitionen af »misligholdelse« i direktiv 2013/36/EU og forordning (EU) nr. 575/2013.

AFSNIT II

BELÅNBARHEDSKRITERIER OG KREDITKVALITETSKRAV FOR OMSÆTTELIGE AKTIVER

KAPITEL 1

Belånbarhedskriterier for omsættelige aktiver

Artikel 60

Belånbarhedskriterier vedrørende alle typer omsættelige aktiver

For at kunne godkendes som sikkerhed i forbindelse med Eurosystemets kreditoperationer skal omsættelige aktiver være gældsinstrumenter, der opfylder belånbarhedskriterierne i sektion 1 med undtagelse af visse særlige typer omsættelige aktiver, jf. sektion 2.

Artikel 61

Liste over belånbare omsættelige aktiver og rapporteringsregler

1. ECB offentliggør en opdateret liste over belånbare omsættelige aktiver på sit websted efter den metode, der er anført på webstedet. Listen opdateres på alle hverdage. Aktiver, som vurderes i henhold til artikel 87, stk. 3, offentliggøres ikke på denne liste over belånbare omsættelige aktiver.
2. Som en hovedregel er den nationale centralbank, der indberetter et specifikt omsætteligt aktiv til ECB, den nationale centralbank i det land, hvor det omsættelige aktiv er optaget til omsætning.

Sektion 1

Generelle belånbarhedskriterier for omsættelige aktiver

Artikel 62

Hovedstolen af omsættelige aktiver

1. For at være belånbare skal gældsinstrumenter, indtil den endelige indfrielse, have:
 - a) en fast, ubetinget hovedstol, eller
 - b) en ubetinget hovedstol, som på et fladt grundlag er bundet til kun ét inflationsindeks i euroområdet på et enkelt tidspunkt, som ikke indeholder andre komplekse strukturer.
2. Gældsinstrumenter med en hovedstol bundet til kun ét inflationsindeks i euroområdet på et bestemt tidspunkt er også tilladt, ifald kuponstrukturen er som defineret i artikel 63, stk. 1, litra b), romertal i), fjerde led, og bundet til det samme inflationsindeks for euroområdet.
3. Obligationer med warrant eller tilsvarende tilknyttede rettigheder er ikke belånbare.

Artikel 63

Acceptable kuponstrukturer for omsættelige aktiver

1. For at være belånbare skal gældsinstrumenter have en af følgende kuponstrukturer indtil den endelige indfrielse:
 - a) faste kuponrenter, nul kuponrenter eller flertrin kuponrenter (multi-step coupons) med en på forhånd defineret tidsplan og på forhånd definerede kuponrenteværdier, som ikke giver en negativ betalingsstrøm; eller

- b) variable kuponrenter, som ikke giver en negativ betalingsstrøm, og som har følgende struktur: kuponrente = (referencerente * l) ± x, med $f \leq \text{kuponrente} \leq c$, hvor:
- referencerenten kun er én af de følgende på et enkelt tidspunkt:
 - en europengemarkedsrente, f.eks. EURIBOR, LIBOR eller lignende indeks
 - en constant maturity-swaprente, f.eks. CMS, EISDA, EUSA
 - renten på én statsobligation i euroområdet eller et indeks af flere sådanne statsobligationer, der har en løbetid på et år eller derunder
 - et inflationsindeks i euroområdet; og
 - f (minimumsrentesats), c (loft), l (gearings-/nedgearingsfaktor) og x (margin), såfremt de er til stede, er tal, som enten er defineret på forhånd ved udstedelsen, eller som kun kan ændres over tid i overensstemmelse med en udvikling, der er defineret ved udstedelsen, hvor f og c er større end eller lig med nul, og l er større end nul gennem hele aktivets løbetid. For variable kuponrenter med et inflationsindeks som referencerente skal l være lig med en.
2. Gældsinstrumenter med en variabel kuponrente som omhandlet i stk. 1, litra b), anses for ikke-belånbare, hvis kuponrenten på et hvilket som helst tidspunkt efter anvendelsen af kuponrenteformlen resulterer i en negativ værdi.
3. Kuponstrukturer, som ikke er i overensstemmelse med stk. 1 og 2, kan ikke godkendes, heller ikke når kun en del af forrentningsstrukturen, f.eks. præmien, ikke er i overensstemmelse hermed.
4. Hvis kuponrenten er af enten fast flertrinstypen eller variabel flertrinstypen, tager vurderingen af den relevante kuponstruktur i forbindelse med denne artikel udgangspunkt i hele aktivets løbetid i både et fremadrettet og et bagudrettet perspektiv.
5. Acceptable kuponstrukturer har ikke optionalitet, hvad angår udsteder, dvs. at ændringer af kuponstrukturen i hele aktivets løbetid i både et fremadrettet og et bagudrettet perspektiv, som afhænger af en udsteders beslutning, ikke er acceptable.

Artikel 64

Ikke-efterstillelse, hvad angår omsættelige aktiver

Belånbare gældsinstrumenter medfører ikke rettigheder til hovedstolen og/eller renten, som er efterstillet rettigheder tilhørende indehavere af andre gældsinstrumenter fra samme udsteder.

Artikel 65

Omsættelige aktivers udstedelsesvaluta

For at være belånbare skal gældsinstrumenter være denomineret i euro eller i en af de tidligere valutaer i de medlemsstater, der har euroen som valuta.

Artikel 66

Omsættelige aktivers udstedelsessted

- Uden at stk. 2 herved berøres, skal gældsinstrumenter for at være belånbare være udstedt i EØS hos en centralbank eller et værdipapirafviklingssystem, som er blevet godkendt i henhold til Eurosystemets vurderingsrammer.
- Hvad angår gældsinstrumenter, der er udstedt eller garanteret af et ikke-finansielt selskab, og for hvilke der ikke foreligger en kreditkvalitetsvurdering af udstedelse, udsteder eller garant foretaget af et system af godkendte eksterne kreditvurderingsbureauer, skal udstedelsesstedet være i euroområdet.
- Internationale gældsinstrumenter, der er udstedt gennem de internationale værdipapircentraler Euroclear Bank og Clearstream Banking Luxembourg, skal opfylde følgende kriterier, alt efter omstændighederne.
 - Internationale gældsinstrumenter, der er udstedt i form af globale ihænde-haverpapirer skal være udstedt i form af new global notes (NGN) og skal deponeres hos en fælles depotinstitution, som er en international værdipapircentral eller en national værdipapircentral, som er blevet godkendt i henhold til Eurosystemets vurderingsrammer. Dette kriterium gælder undtagelsesvis ikke for internationale gældsinstrumenter, der er udstedt i form af globale ihænde-haverpapirer, der er udstedt som Classical Global Notes før 1. januar 2007, og substituerbare »tap«-udstedelser af disse Notes udstedt under den samme ISIN-kode uanset datoen for »tap«-udstedelsen.

- b) Internationale gældsinstrumenter udstedt i global registreret form skal være udstedt under den nye struktur for opbevaring af internationale gældsinstrumenter. Dette gælder undtagelsesvis ikke for internationale gældsinstrumenter, der er udstedt i global registreret form før 1. oktober 2010.
- c) Internationale gældsinstrumenter i form af individual notes er ikke belånbare, medmindre de blev udstedt som individual notes før 1. oktober 2010.

Artikel 67

Afviklingsprocedurer for omsættelige aktiver

1. For at være belånbare skal gældsinstrumenter kunne overføres elektronisk og opbevares og afvikles i medlemsstater, der har euroen som valuta, via en konto hos en national centralbank eller et værdipapirafviklingssystem, som er blevet godkendt i henhold til Eurosystemets vurderingsrammer, således at sikringsakt og realisation af sikkerhed sker i henhold til lovgivningen i en medlemsstat, der har euroen som valuta.
2. Hvis der ikke er sammenfald mellem den værdipapircentral/det værdipapirafviklingssystem, hvor aktivet er udstedt, og den værdipapircentral/det værdipapirafviklingssystem, hvor aktivet opbevares, skal de to institutioner, for at aktivet er belånbart, forbindes med et link, som er godkendt i henhold til Eurosystemets vurderingsrammer, jf. artikel 150.

Artikel 68

Godkendte markeder for omsættelige aktiver

1. For at være belånbare skal gældsinstrumenter være optaget til omsætning på et reguleret marked som defineret i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU ⁽¹⁾ eller optaget til omsætning på visse godkendte ikke-regulerede markeder.
2. ECB offentliggør listen over godkendte ikke-regulerede markeder på sit websted og opdaterer den mindst en gang om året.
3. Eurosystemets vurdering af ikke-regulerede markeder er baseret på følgende principper om sikkerhed, gennemsigtighed og tilgængelighed:
 - a) Sikkerhed vedrører transaktionssikkerhed især med hensyn til, om transaktionerne er gyldige og kan håndhæves.
 - b) Gennemsigtighed vedrører uhindret adgang til oplysninger om regler for markedets procedurer og funktion, aktivernes finansielle karakteristika, prisdannelsesmekanismen samt relevante priser og mængder, f.eks. noteringer, renter, omsætning, udestående beløb.
 - c) Tilgængelighed vedrører Eurosystemets mulighed for at deltage i og have adgang til markedet. Et marked anses for at være tilgængeligt, hvis dets procedurer og funktion giver Eurosystemet mulighed for at indhente oplysninger og udføre transaktioner, når det er nødvendigt af sikkerhedsstyringshensyn.
4. Udvalgelsesprocessen vedrørende ikke-regulerede markeder defineres udelukkende med henblik på Eurosystemets sikkerhedsstyring og bør ikke anses for Eurosystemets vurdering af et markeds kvalitet.

Artikel 69

Udsteder eller garant vedrørende omsættelige aktiver

1. For at være belånbare skal gældsinstrumenter være udstedt eller garanteret af centralbanker i medlemsstater, offentlige enheder, organer, kreditinstitutter, finansielle selskaber undtagen kreditinstitutter, ikke-finansielle selskaber, multilaterale udviklingsbanker eller internationale organisationer.
2. Ud over de banker og organisationer, der er anført i artikel 117, stk. 2, og artikel 118 i forordning (EU) nr. 575/2013, kan Eurosystemet anerkende en enhed som en multilateral udviklingsbank eller international organisation med henblik på denne retningslinje på grundlag af en vurdering af samtlige følgende kriterier:
 - a) Den er en organisation med et globalt eller regionalt mandat, som rækker ud over nationale grænser.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter og om ændring af direktiv 2002/92/EF og direktiv 2011/61/EU (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 349).

- b) Den er overvejende finansieret ved bidrag fra nationale regeringer eller organisationer eller enheder, som er knyttet til nationale regeringer.
- c) Enhedens formål er i overensstemmelse med Unionens politikker.

Artikel 70

Udstederens/garantens hjemsted

1. For at gældsinstrumenter er belånbare, skal udstederen være etableret i EØS eller i et G10-land uden for EØS, jf. dog undtagelserne i stk. 3-6.
2. For at gældsinstrumenter er belånbare, skal garantierne være etableret i EØS, medmindre en garanti ikke er påkrævet til fastslåelse af kreditkvalitetskravene til specifikke gældsinstrumenter, jf. dog undtagelserne i stk. 3 og 4. Muligheden for at anvende et eksternt kreditvurderingsbureaus vurdering af en garant til at fastslå de relevante kreditkvalitetskrav for specifikke gældsinstrumenter er fastsat i artikel 84.
3. Vedrørende gældsinstrumenter udstedt eller garanteret af ikke-finansielle selskaber, hvor der ikke findes nogen kreditvurdering fra et godkendt eksternt kreditvurderingsbureau af udstedelsen, udstederen eller garanten, skal udstederen eller garanten være etableret i en medlemsstat, der har euroen som valuta.
4. Vedrørende gældsinstrumenter udstedt eller garanteret af multilaterale udviklingsbanker eller internationale organisationer gælder kriteriet vedrørende hjemsted ikke, og de er belånbare uanset hjemsted.
5. Vedrørende værdipapirer af asset-backed typen skal udsteder være etableret i EØS i henhold til artikel 74.
6. Gældsinstrumenter, hvis udstedere er etableret i G10-lande uden for EØS, anses kun for belånbare, hvis Eurosystemet med tilstrækkelig sikkerhed har konstateret, at dets rettigheder vil være beskyttet på passende vis efter lovgivningen i det relevante G10-land uden for EØS. Til dette formål skal den relevante nationale centralbank forelægges en juridisk vurdering i en form og af et indhold, som kan godkendes af Eurosystemet, før det relevante gældsinstrument kan anses for belånbart.

Artikel 71

Kreditkvalitetskrav for omsættelige aktiver

For at være belånbare skal gældsinstrumenter opfylde de kreditkvalitetskrav, der er anført i kapitel 2, medmindre andet er fastsat.

Sektion 2

Særlige belånbarhedskriterier for bestemte typer af omsættelige aktiver

Delsektion 1

Særlige belånbarhedskriterier for værdipapirer af asset-backed typen

Artikel 72

Belånbarhedskriterier for værdipapirer af asset-backed typen

For at kunne godkendes til Eurosystemets kreditoperationer skal værdipapirer af asset-backed typen opfylde de generelle belånbarhedskriterier for alle typer omsættelige aktiver, der er fastsat i sektion 1, med undtagelse af kravene i artikel 62 om hovedstolen. Desuden skal de særlige belånbarhedskriterier, der er fastsat i denne delsektion, opfyldes.

Artikel 73

De pengestrømsgenererende aktivers ensartethed og sammensætning

1. For at værdipapirer af asset-backed typen er belånbare, skal alle pengestrømsgenererende aktiver, som er sikkerhed for de pågældende værdipapirer af asset-backed typen, være ensartede, dvs. det skal være muligt at indberette dem ifølge en af de eksisterende rapporteringsformularer for data på udlånsniveau, som er én af følgende:
 - a) værdipapirer med pant i boligejendom

- b) værdipapirer med pant i erhvervsejendom
- c) lån til små og mellemstore virksomheder (SMV'er)
- d) billån
- e) forbrugslån
- f) leasingtilgodehavender
- g) kreditkorttilgodehavender.

2. Eurosystemet kan på grundlag af en vurdering af de data, som er indsendt af en modpart, anse et værdipapir af asset-backed typen for ikke at være ensartet.

3. Værdipapirer af asset-backed typen må ikke indeholde pengestrømsgenererende aktiver, som hidrører direkte fra det special purpose vehicle, som udsteder de pågældende værdipapirer af asset-backed typen.

4. De pengestrømsgenererende aktiver må ikke, helt eller delvist, faktisk eller potentielt, bestå af trancher af andre værdipapirer af asset-backed typen. Dette kriterium udelukker ikke værdipapirer af asset-backed typen, hvor udstedelsesstrukturen omfatter to special purpose vehicles, og kriteriet om »egentligt salg« er opfyldt vedrørende disse special purpose vehicles, således at de gældsinstrumenter, der er udstedt af det andet special purpose vehicle, direkte eller indirekte har sikkerhed i den oprindelige pulje af aktiver, og alle betalingsstrømme fra de pengestrømsgenererende aktiver overføres fra det første til det andet special purpose vehicle.

5. De pengestrømsgenererende aktiver må ikke, helt eller delvist, faktisk eller potentielt, bestå af credit-linked notes, swaps eller andre derivater, syntetiske værdipapirer eller tilsvarende fordringer. Disse begrænsninger omfatter ikke swaps, der alene anvendes til hedgingformål i transaktioner med værdipapirer af asset-backed typen.

6. Med forbehold af belånbarhedskriterierne i denne delsektion må de pengestrømsgenererende aktiver, som er dækning for værdipapirer med sikkerhed i erhvervsejendom, ikke indeholde lån, som på noget tidspunkt er strukturerede, syndikerede eller gearede. I forbindelse med dette kriterium betyder »struktureret lån« en struktur, der omfatter efterstillede trancher, »syndikeret lån« betyder et lån, der ydes af en gruppe af långivere i et lånesyndikat, og »gearet lån« betyder et lån ydet til et selskab, der allerede har en betydelig gældsætningsgrad i form af f.eks. buy-outs eller fremmedkapitalfinansierede overtagelser (»take-over-financing«), hvor lånet anvendes til erhvervelse af aktierne i et selskab, som også er låntager af det pågældende lån.

7. Hvis de pengestrømsgenererende aktiver, som er sikkerhed for værdipapirer af asset-backed typen, omfatter leasingtilgodehavender med restværdileasinger, forbliver disse værdipapirer af asset-backed typen, som stod på listen over belånbare aktiver den 1. maj 2015, belånbare indtil 31. august 2015.

Artikel 74

Geografiske restriktioner vedrørende værdipapirer af asset-backed typen og pengestrømsgenererende aktiver

1. Udstederen af værdipapirer af asset-backed typen skal være et special purpose vehicle med hjemsted i EØS.
2. De pengestrømsgenererende aktiver skal hidrøre fra en oprindelig udsteder med hjemsted i EØS og sælges til det special purpose vehicle af den oprindelige udsteder eller en mellemmand med hjemsted i EØS.
3. I forbindelse med stk. 2 anses en indehaver af pant i fast ejendom (»mortgage trustee«) eller en forvalter af tilgodehavender (»receivables trustee«) for at være en mellemmand. Værdipapirer af asset-backed typen, der står på listen over belånbare omsættelige aktiver pr. 1. maj 2015, og som ikke er i overensstemmelse med stk. 2, hvad angår en mortgage trustees eller receivables trustees hjemsted, forbliver belånbare indtil 1. maj 2016, såfremt alle øvrige gældende belånbarhedskriterier er opfyldt.
4. Debitorer og kreditorer for de pengestrømsgenererende aktiver skal have hjemsted eller, hvis det er fysiske personer, være residerende i EØS. Dertil knyttede værdipapirer skal forefindes i EØS, og lovgivningen i et EØS-land skal være gældende lovgivning for de pengestrømsgenererende aktiver.

*Artikel 75***Et special purpose vehicles erhvervelse af pengestrømsgenererende aktiver**

1. Et special purpose vehicles erhvervelse af de pengestrømsgenererende aktiver skal være underlagt lovgivningen i en medlemsstat.
2. De pengestrømsgenererende aktiver skal være erhvervet fra den oprindelige udsteder eller fra en mellemmand af det pågældende special purpose vehicle som fastlagt i artikel 74, stk. 2, på en måde, som Eurosystemet betragter som et »egentligt salg«, der kan tvangsfuldbyrdes over for en tredjepart, og må være uden for udstederens og dennes kreditorers eller mellemmandens og denne kreditorers dispositionsfære, herunder i tilfælde af udstederens eller mellemmandens insolvens.

*Artikel 76***Vurdering af regler om tilbagesøgning vedrørende værdipapirer af asset-backed typen**

1. Værdipapirer af asset-backed typen anses kun for belånbare, hvis Eurosystemet har fastslået, at dets ret vil være passende værnet mod bestemmelser om tilbagesøgning, der af Eurosystemet betragtes som relevante i henhold til loven i det pågældende EØS-land. Til dette formål kan Eurosystemet kræve følgende, før de pågældende værdipapirer af asset-backed typen kan anses for belånbare:
 - a) en uafhængig retlig vurdering i en form og af et indhold, der er acceptabelt for Eurosystemet, som opstiller de gældende regler om tilbagesøgning i det relevante land, og/eller
 - b) andre dokumenter som f.eks. en solvenserklæring fra overdrageren for så vidt angår fristen for eventuel omstødelse, dvs. en bestemt tidsperiode, hvor salget af de pengestrømsgenererende aktiver, der er sikkerhed for de pågældende værdipapirer af asset-backed typen, kan erklæres ugyldigt af en likvidator.
2. Regler om tilbagesøgning, som Eurosystemet anser for at være strenge og derfor ikke acceptable, omfatter:
 - a) regler, hvorefter salget af pengestrømsgenererende aktiver, som er sikkerhed for de pågældende værdipapirer af asset-backed typen, kan erklæres ugyldigt af en likvidator udelukkende begrundet i, at salget blev gennemført inden for fristen for eventuel omstødelse, jf. stk. 1, litra b), før sælgerens insolvenserklæring, eller
 - b) regler, hvorefter en sådan omstødelse kun kan forhindres af modtageren, såfremt modtageren kan bevise, at denne ikke vidste, at sælgeren var insolvent på salgstidspunktet.

I forbindelse med dette kriterium kan sælgeren være den oprindelige udsteder eller mellemmanden, alt efter omstændighederne.

*Artikel 77***Ikke-efterstilling af trancher af værdipapirer af asset-backed typen**

1. Kun trancher eller subtrancher af værdipapirer af asset-backed typen, som ikke er efterstillet andre trancher af samme emission gennem aktivets løbetid, anses for belånbare.
2. En tranche eller subtranche anses for ikke at være efterstillet andre trancher eller subtrancher af samme emission, hvis ingen anden tranche eller subtranche — i overensstemmelse med den betalingsrangfølge, som gælder efter indlevering af anmodning om tvangsfuldbyrdelse, og eventuelt den betalingsrangfølge, som gælder efter forfald, som angivet i prospektet — tildeles en højere prioritet end tranchen eller subtranchen med hensyn til modtagelse af betaling, dvs. hovedstol og rente, og denne tranche (eller subtranche) derfor som den sidste af de forskellige trancher eller subtrancher i en struktureret emission bærer tab.

*Artikel 78***Tilgængelighed af data på lånniveau om værdipapirer af asset-backed typen**

1. Der skal stilles omfattende, standardiserede data på lånniveau om den pulje af pengestrømsgenererende aktiver, der er sikkerhed for værdipapirer af asset-backed typen, til rådighed i overensstemmelse med procedurerne fastsat i bilag VIII, som indeholder oplysninger om den krævede score for datakvaliteten. Eurosystemet tager i sin belånbareheds-vurdering højde for følgende: a) eventuelle tilfælde af manglende indberetning af data og b) hvor ofte individuelle felter til data på lånniveau ikke indeholder relevante data.

2. Uanset de krævede scoreværdier fastsat i bilag VIII med hensyn til data på lånniveau kan Eurosystemet som sikkerhed acceptere værdipapirer af asset-backed typen med en lavere score end den krævede scoreværdi (A1) efter afslutningen på den relevante overgangsperiode, som gælder i henhold til bilag VIII, på grundlag af en individuel vurdering og på den betingelse, at der gives en fyldestgørende forklaring på, hvorfor værdipapiret ikke opnåede den krævede score. For hver fyldestgørende forklaring angiver Eurosystemet en maksimal tolerancetærskel og en tolerancehorisont som nærmere angivet på ECB's websted. Tolerancehorisonten anfører den tidsperiode, inden for hvilken der skal ske forbedringer af datakvaliteten for de pågældende værdipapirer af asset-backed typen.

Artikel 79

Anmodninger om data om værdipapirer af asset-backed typen

Eurosystemet forbeholder sig ret til at anmode enhver tredjepart, som det finder relevant, herunder, men ikke begrænset til, udstederen, den oprindelige udsteder og/eller formidleren, om forklaringer og/eller retlige bekræftelser, som Eurosystemet anser for nødvendige for at kunne vurdere belånbarheden af værdipapirer af asset-backed typen, og med hensyn til tilvejebringelsen af data på lånniveau. Hvis en tredjepart ikke efterkommer en bestemt anmodning, kan Eurosystemet beslutte ikke at acceptere de pågældende værdipapirer af asset-backed typen som sikkerhed eller beslutte at suspendere godkendelsen af denne sikkerhed.

Delsektion 2

Specifikke belånbarhedskriterier for særligt dækkede obligationer med sikkerhed i værdipapirer af asset-backed typen

Artikel 80

Belånbarhedskriterier for særligt dækkede obligationer med sikkerhed i værdipapirer af asset-backed typen

1. Hvad angår særligt dækkede obligationer med sikkerhed i værdipapirer af asset-backed typen, må den særligt dækkede obligations sikkerhedspulje kun indeholde værdipapirer af asset-backed typen, som opfylder samtlige disse krav.

- a) De pengestrømsgenererende aktiver, som er sikkerhed for de pågældende værdipapirer af asset-backed typen, opfylder kriterierne i artikel 129, stk. 1, litra d)-f), i forordning (EU) nr. 575/2013 vedrørende værdipapirer af asset-backed typen som sikkerhed for særligt dækkede obligationer.
- b) De pengestrømsgenererende aktiver hidrører fra en enhed med snævre forbindelser til udstederen af de særligt dækkede obligationer som beskrevet i artikel 138.
- c) De anvendes som et teknisk værktøj til at overføre pant i fast ejendom eller garanterede lån med pant i fast ejendom fra den enhed, som de hidrører fra, til sikkerhedspuljen for den respektive særligt dækkede obligation.

2. Uden at stk. 4 herved berøres, anvender de nationale centralbanker følgende foranstaltninger til at kontrollere, at sikkerhedspuljen for særligt dækkede obligationer med sikkerhed i værdipapirer af asset-backed typen ikke indeholder værdipapirer af asset-backed typen, som ikke er i overensstemmelse med stk. 1.

- a) Hvert kvartal anmoder de nationale centralbanker om selvcertificering og tilsagn fra udstederen til bekræftelse af, at sikkerhedspuljen for særligt dækkede obligationer med sikkerhed i værdipapirer af asset-backed typen ikke indeholder værdipapirer af asset-backed typen, som ikke er i overensstemmelse med stk. 1. Den nationale centralbanks anmodning skal anføre, at selvcertificeringen skal være underskrevet af udstederens administrerende direktør, økonomidirektør eller et andet medlem af den øverste ledelse eller af en underskriftsberettiget på deres vegne.
- b) Hvert år anmoder de nationale centralbanker udstederen om en ex post-bekræftelse fra eksterne revisorer eller de ansvarlige for overvågning af sikkerhedspuljen, som bekræfter, at sikkerhedspuljen for særligt dækkede obligationer med sikkerhed i værdipapirer af asset-backed typen ikke indeholder værdipapirer af asset-backed typen, som ikke er i overensstemmelse med stk. 1 i overvågningsperioden.

3. Hvis udstederen ikke efterkommer en bestemt anmodning, eller hvis Eurosystemet anser indholdet af en bekræftelse for at være ukorrekt eller utilstrækkeligt i en grad, så det ikke er muligt at verificere, at sikkerhedspuljen for særligt dækkede obligationer med sikkerhed i værdipapirer af asset-backed typen opfylder kriterierne i stk. 1, beslutter Eurosystemet, at de særligt dækkede obligationer ikke kan godkendes som belånbar sikkerhed, eller godkendelsen suspenderes.

4. Såfremt gældende lovgivning eller prospektet er til hinder for, at værdipapirer af asset-backed typen, som ikke er i overensstemmelse med stk. 1, indgår i sikkerhedspuljens aktiver, er en verificering i henhold til stk. 2 ikke påkrævet.
5. Hvorvidt de i stk. 1, litra b), omhandlede snævre forbindelser er til stede, afgøres på det tidspunkt, hvor de privilegerede andele af de pågældende værdipapirer af asset-backed typen overføres til sikkerhedspuljen for den særligt dækkede obligation.

Delsektion 3

Specifikke belånbarhedskriterier for gældsbeviser udstedt af Eurosystemet

Artikel 81

Belånbarhedskriterier for gældsbeviser udstedt af Eurosystemet

1. Gældsbeviser udstedt af ECB og gældsbeviser udstedt af de nationale centralbanker inden euroens indførelse i de respektive medlemsstater, der har euroen som valuta, godkendes som sikkerhed i Eurosystemets kreditoperationer.
2. Gældsbeviser udstedt af Eurosystemet er ikke underlagt kriterierne i dette kapitel.

KAPITEL 2

Eurosystemets kreditkvalitetskrav for omsættelige aktiver

Artikel 82

Eurosystemets kreditkvalitetskrav for omsættelige aktiver

1. Ud over de generelle regler, som er fastsat i artikel 59 og de særlige regler, som er fastsat i artikel 84, skal omsættelige aktiver opfylde følgende kreditkvalitetskrav for at kunne godkendes som sikkerhed i Eurosystemets kreditoperationer:
 - a) Med undtagelse af værdipapirer af asset-backed typen har alle omsættelige aktiver en kreditvurdering fra mindst ét godkendt eksterne kreditvurderingsbureauer, udtrykt i form af en offentlig kreditvurdering, i overensstemmelse med som minimum kreditkvalitetstrin 3 i Eurosystemets harmoniserede ratingskala.
 - b) Værdipapirer af asset-backed typen har kreditvurderinger fra mindst to forskellige godkendte eksterne kreditvurderingsbureauer udtrykt i form af to offentlige kreditvurderinger, én fra hvert af de nævnte kreditvurderingsbureauer i overensstemmelse med som minimum kreditkvalitetstrin 2 i Eurosystemets harmoniserede ratingskala.
2. Eurosystemet kan udbede sig de præciseringer, som det anser for nødvendige, vedrørende den i stk. 1 omhandlede offentlige kreditvurdering.

Artikel 83

Typer af kreditvurderinger fra eksterne kreditvurderingsbureauer anvendt til kreditkvalitetsvurderinger af omsættelige aktiver

Følgende typer kreditvurderinger fra godkendte eksterne kreditvurderingsbureauer skal anvendes ved afgørelsen af, om kreditkvalitetskravene for omsættelige aktiver er opfyldt.

- a) ECAI-vurdering: Denne vurdering henviser til enten en kreditvurdering fra et eksternt kreditvurderingsbureau, der er tildelt en udstedelse, eller såfremt der ikke findes en vurdering af udstedelsen fra det samme eksterne kreditvurderingsbureau, det program eller den udstedelsesserie, som aktivet er udstedt inden for. Et eksternt kreditvurderingsbureaus vurdering for et program eller en udstedelsesserie er kun relevant, hvis den gælder for det pågældende aktiv, og der ikke findes en anden udstedelsesserie fra det samme eksterne kreditvurderingsbureau. For så vidt angår eksterne kreditvurderingsbureauers vurderinger af udstedelser, skelner Eurosystemet ikke efter aktivets oprindelige løbetid. Et eksternt kreditvurderingsbureaus vurdering tildelt udstedelsen eller programmet eller udstedelsesserien kan altid godkendes.
- b) ECAI-udstedervurdering: Denne vurdering henviser til et eksternt kreditvurderingsbureaus kreditvurdering tildelt en udsteder. Ved eksterne kreditvurderingsbureauers vurderinger af udsteder skelner Eurosystemet efter aktivets oprindelige løbetid, hvad angår et eksternt kreditvurderingsbureaus godkendte kreditvurdering. Der skelnes her mellem:
 - i) kortfristede aktiver, dvs. aktiver med en oprindelig løbetid på til og med 390 dage, og
 - ii) langfristede aktiver, dvs. aktiver med en oprindelig løbetid på over 390 dage. For så vidt angår kortfristede aktiver, kan eksterne kreditvurderingsbureauers kortfristede og langfristede udstedervurderinger godkendes. For så vidt angår langfristede aktiver, kan alene eksterne kreditvurderingsbureauers langfristede udstedervurderinger godkendes.

- c) ECAI-vurdering af garant: Denne vurdering henviser til et eksternt kreditvurderingsbureaus kreditvurdering tildelt en garant, hvis garantien opfylder kravene i afsnit IV. For så vidt angår eksterne kreditvurderingsbureaus vurderinger af garantier, skelner Eurosystemet ikke efter aktivets oprindelige løbetid. Kun eksterne kreditvurderingsbureaus vurderinger af langfristede garantier kan godkendes.

Artikel 84

Eksterne kreditvurderingsbureaus kreditvurderingers rangorden vedrørende omsættelige aktiver

For så vidt angår omsættelige aktiver, tager Eurosystemet højde for eksterne kreditvurderingsbureaus kreditvurderinger, som afgør, om et aktiv opfylder kravene til kreditkvalitet, i overensstemmelse med følgende regler.

- a) For så vidt angår omsættelige aktiver, undtagen omsættelige aktiver, der er udstedt af centralregeringer, regionale eller lokale myndigheder, organer, multilaterale udviklingsbanker eller internationale organisationer, og værdipapirer af asset-backed typen, gælder følgende regler:
- Eurosystemet prioriterer eksterne kreditvurderingsbureaus vurderinger af udstedelser frem for vurderinger af udsteder eller garant. Uden at berøre anvendelsen af denne prioritetsregel skal, i overensstemmelse med artikel 82, stk. 1, litra a), mindst én kreditvurdering fra et eksternt kreditvurderingsbureau opfylde Eurosystemets gældende krav til kreditkvalitet.
 - Hvis der foreligger flere vurderinger fra eksterne kreditvurderingsbureauer gældende for den samme udstedelse, tager Eurosystemet hensyn til den bedste af de eksterne kreditvurderingsbureaus vurderinger for en udstedelse. Hvis den bedste af disse vurderinger for udstedelsen ikke ligger inden for Eurosystemets grænseværdi for kreditkvalitet, er aktivet ikke belånbart, selv om der findes en godkendt garanti ifølge afsnit IV.
 - Såfremt der ikke findes en vurdering af udstedelsen fra et eksternt kreditvurderingsbureau, kan Eurosystemet anvende en vurdering fra et eksternt kreditvurderingsbureau af udsteder eller garant. Hvis flere vurderinger fra eksterne kreditvurderingsbureauer af udsteder og/eller garant foreligger for den samme udstedelse, tager Eurosystemet hensyn til den bedste af disse vurderinger.
- b) For så vidt angår omsættelige aktiver, der er udstedt af centralregeringer, regionale eller lokale myndigheder, agencies, multilaterale udviklingsbanker eller internationale organisationer, gælder følgende regler:
- I overensstemmelse med artikel 82, stk. 1, litra a), skal mindst én kreditvurdering fra et eksternt kreditvurderingsbureau opfylde Eurosystemets gældende krav til kreditkvalitet. Eurosystemet anvender kun eksterne kreditvurderingsbureaus vurderinger af udsteder eller garant.
 - Hvis flere vurderinger fra eksterne kreditvurderingsbureauer af udsteder og garant foreligger, tager Eurosystemet hensyn til den bedste af disse vurderinger.
 - Særligt dækkede obligationer, der er udstedt af agencies, vurderes ikke i henhold til reglerne i dette litra, men vurderes i stedet i henhold til litra a).
- c) For så vidt angår værdipapirer af asset-backed typen, gælder følgende regler:
- I overensstemmelse med artikel 82, stk. 1, litra b), skal mindst to kreditvurderinger fra eksterne kreditvurderingsbureauer opfylde Eurosystemets gældende krav til kreditkvalitet. Eurosystemet anvender kun eksterne kreditvurderingsbureaus udstedelsesvurderinger af udstedelser.
 - Hvis der foreligger flere end to vurderinger fra eksterne kreditvurderingsbureauer af udstedelsen, tager Eurosystemet hensyn til den bedste og den næstbedste af disse vurderinger.

Artikel 85

Multi issuer-værdipapirer

Vedrørende omsættelige aktiver med mere end én udsteder (multi issuer-værdipapirer) fastsættes den gældende udsteder-vurdering fra et eksternt kreditvurderingsbureau på grundlag af hver enkelt udsteders potentielle forpligtelse på følgende måde:

- Hvis hver udsteder hæfter solidarisk for alle andre udstedere i udstedelsens forpligtelser eller, hvor dette er relevant, for programmet eller udstedelsesserien, er den udstedervurdering fra det eksterne kreditvurderingsbureau, som tages i betragtning, den højeste vurdering blandt de bedste udstedervurderinger fra eksterne kreditvurderingsbureauer for alle de relevante udstedere, eller
- Hvis en udsteder ikke hæfter solidarisk for alle andre udstedere i udstedelsens forpligtelser eller, hvor dette er relevant, for programmet eller udstedelsesserien, er den udstedervurdering fra det eksterne kreditvurderingsbureau, som tages i betragtning, den laveste vurdering blandt de bedste udstedervurderinger fra eksterne kreditvurderingsbureauer for alle de relevante udstedere.

Artikel 86

Vurderinger, som ikke er i euro

I forbindelse med udstedervurderinger fra eksterne kreditvurderingsbureauer kan en vurdering i udenlandsk valuta accepteres. Hvis aktivet er denomineret i udstederens nationale valuta, kan vurderingen i den lokale valuta ligeledes accepteres.

Artikel 87

Kriterier med hensyn til kreditkvalitetsvurdering vedrørende omsættelige aktiver, hvis der ikke foreligger en kreditkvalitetsvurdering fra et godkendt eksternt kreditvurderingsbureau

1. Hvis der ikke foreligger en passende kreditvurdering fra et godkendt eksternt kreditvurderingsbureau for udstedelsen, udstederen eller garanten, som opfylder kravene i artikel 84, litra a) eller b), udleder Eurosystemet en implicit kreditvurdering af omsættelige aktiver (dog ikke af værdipapirer af asset-backed typen) i overensstemmelse med reglerne i stk. 2 og 3. Den implicitte kreditvurdering skal opfylde Eurosystemets kreditkvalitetskrav.
2. Hvis gældsinstrumenterne er udstedt eller garanteret af en regional regering, en lokal myndighed eller en offentlig enhed som defineret i artikel 4, stk. 8, i forordning (EU) nr. 575/2013 (herefter en »CRR offentlig enhed«), som er etableret i en medlemsstat, der har euroen som valuta, udføres kreditvurderingen af Eurosystemet efter følgende regler:
 - a) Hvis udstedere eller garanten er regionale eller lokale myndigheder eller CRR offentlige enheder, som i henhold til kompetente myndigheder, hvad angår kapitalkrav, i medfør af artikel 115, stk. 2, og artikel 116, stk. 1 og 4, i forordning (EU) nr. 575/2013, behandles på lige fod med centralregeringen i det pågældende land, skal gældsinstrumenter udstedt eller garanteret af disse enheder tildeles det kreditkvalitetstrin, der svarer til den bedste kreditvurdering, som den pågældende centralregering har fået af et godkendt eksternt kreditvurderingsbureau.
 - b) Hvis udstedere eller garanten er regionale eller lokale myndigheder eller CRR offentlige enheder, som i henhold til kompetente myndigheder, hvad angår kapitalkrav, i medfør af artikel 115, stk. 1, og artikel 116, stk. 2, i forordning (EU) nr. 575/2013, behandles på lige fod med kreditinstitutter, skal gældsinstrumenter udstedt eller garanteret af disse enheder tildeles det kreditkvalitetstrin, der svarer til den bedste kreditvurdering, som den pågældende centralregering har fået af et godkendt eksternt kreditvurderingsbureau.
 - c) Hvis udstederne eller garanten er CRR offentlige enheder, som ikke er omhandlet i litra a) og b), udledes der ikke en implicit kreditvurdering, og de behandles på samme måde som enheder i den private sektor.
3. Hvis gældsinstrumenterne er udstedt eller garanteret af ikke-finansielle selskaber etableret i en medlemsstat, der har euroen som valuta, udføres kreditkvalitetsvurderingen af Eurosystemet på grundlag af reglerne gældende for kreditkvalitetsvurdering af gældsfordringer i kapitel 2 i afsnit III. Aktiver, for hvilke kreditkvaliteten vurderes i henhold til reglerne i dette stykke, medtages ikke i den offentlige liste over belånbare omsættelige aktiver.

Tabel 9

Implicitte kreditvurderinger for udstedere eller garanten uden en kreditvurdering fra et eksternt kreditvurderingsbureau

	Inddeling af udstedere eller garanten efter forordning (EU) nr. 575/2013	Eurosystemets kreditvurderingsrammers udledning af den implicitte kreditvurdering af udsteder eller garant i den tilsvarende klasse
Klasse 1	Regionale og lokale myndigheder og CRR offentlige enheder, som i henhold til kompetente myndigheder kan behandles på lige fod med centralregeringen, hvad angår kapitalkrav	Tildeles et eksternt kreditvurderingsbureaus kreditvurdering af centralregeringen i det land, hvor udsteder eller garant har hjemsted

	Inndeling af udstedere eller garantier efter forordning (EU) nr. 575/2013	Eurosystemets kreditvurderingsrammers udledning af den implicitte kreditvurdering af udsteder eller garant i den tilsvarende klasse
Klasse 2	Regionale og lokale myndigheder og CRR offentlige enheder, som i henhold til kompetente myndigheder kan behandles på lige fod med kreditinstitutter, hvad angår kapitalkrav	Tildeles en kreditvurdering, der er et kreditkvalitets-trin (*) under et eksternt kreditvurderingsbureaus kreditvurdering af centralregeringen i det land, hvor udsteder eller garant har hjemsted
Klasse 3	Andre CRR offentlige enheder	Behandles som udstedere eller debitorer i den private sektor

(*) Oplysninger om kreditkvalitetstrin offentliggøres på ECB's websted.

Artikel 88

Yderligere kreditkvalitetskrav for værdipapirer af asset-backed typen

- Hvad angår værdipapirer af asset-backed typen, baseres kreditkvalitetsvurderingen på en offentlig udstedelsesvurdering, for hvilken der redegøres i en offentligt tilgængelig kreditvurderingsrapport, dvs. en rapport om nye udstedelser. Den offentligt tilgængelige kreditvurderingsrapport skal bl.a. indeholde en grundig analyse af strukturelle og juridiske aspekter, en detaljeret vurdering af sikkerhedspuljen, en analyse af deltagerne i transaktionen samt en analyse af andre relevante enkeltheder i transaktionen.
- Ud over kravet i stk. 1 kræves det, at de godkendte eksterne kreditvurderingsbureauer jævnligt offentliggør overvågningsrapporter om værdipapirer af asset-backed typen. Disse rapporter skal offentliggøres senest fire uger efter datoen for rentebetalingen for de pågældende værdipapirer af asset-backed typen. Referencedatoen for disse rapporter skal være den seneste rentebetalingsdato, medmindre der er tale om værdipapirer af asset-backed typen med en månedlig rentebetaling. I dette tilfælde skal overvågningsrapporten offentliggøres mindst hvert kvartal. Overvågningsrapporterne skal som minimum indeholde de centrale transaktionsdata, f.eks. sikkerhedspuljens sammensætning, deltagerne i transaktionen, kapitalstrukturen samt en performanceopgørelse.

AFSNIT III

BELÅNBARHEDSKRITERIER OG KREDITKVALITETSKRAV FOR IKKE-OMSÆTTelige AKTIVER

KAPITEL 1

Belånbarhedskriterier for ikke-omsættelige aktiver

Sektion 1

Belånbarhedskriterier for gældsfordringer

Artikel 89

Belånbar aktivtype

- Den belånbare aktivtype skal være en gældsfordring, som repræsenterer en debitors gældsforpligtelse over for en modpart.
- Gældsfordringer af typer, der afvikles »med løbende afdrag«, dvs. hvor hovedstolen og renterne betales i henhold til en på forhånd aftalt tidsplan, samt kreditrammer, der udnyttes, er belånbare typer af gældsfordringer.
- Overtræk på anfordringskonti, rembursere og uudnyttede kreditrammer, f.eks. uudnyttede faciliteter i forbindelse med revolverende gældsfordringer, der tillader anvendelse af kredit, men som ikke er en gældsfordring som sådan, er ikke belånbare typer gældsfordringer.
- En syndikeret låneandel er en belånbar type gældsfordring. I forbindelse med denne sektion forstås ved en syndikeret låneandel en gældsfordring, der opstår som følge af en långivers deltagelse i et lån, som ydes af en gruppe af långivere i et lånesyndikat.
- En gældsfordring, der ydes i en anden forbindelse end i forbindelse med et simpelt låneforhold, kan udgøre en belånbar aktivtype. En fordring, der er en del af visse leasing- eller factoringstrukturer, kan være en belånbar aktivtype, hvis den udgør en gældsfordring. Fordringer, der købes i forbindelse med factoring, udgør kun en belånbar aktivtype, i det omfang de faktisk udgør gældsfordringer og ikke andre typer af fordringer, som f.eks. en fordring på købsprisen (purchase price claim).

*Artikel 90***Hovedstol og kuponrenter på gældsfordringer**

For at være belånbare skal gældsfordringer, indtil den endelige indfrielse, opfylde følgende karakteristika:

- a) en fast, ubetinget hovedstol, og
- b) en rente, der ikke kan give en negativ betalingsstrøm, hvorved renten skal være en af følgende:
 - i) »nulkuponrente«
 - ii) fast rente
 - iii) variabel rente, dvs. baseret på en referencerente eller på inflationsraten.

*Artikel 91***Ikke-efterstillelse**

Gældsfordringer må ikke give ret til hovedstolen og/eller den rente, som er efterstillet: a) retten, som indehavere af andre af debitorens usikrede gældsforpligtelser, herunder andre andele eller underandele i det samme syndikerede lån, har, og b) retten, som indehavere af gældsinstrumenter fra den samme udsteder, har.

*Artikel 92***Kreditkvalitetskrav for gældsfordringer**

Gældsfordrings kreditkvalitet vurderes ud fra debitorens eller garantens kreditkvalitet. Den pågældende debitor eller garant skal opfylde Eurosystemets kreditkvalitetskrav, der er specificeret i reglerne for gældsfordringer i Eurosystemets rammer for kreditvurdering, som er fastsat i kapitel 2 i afsnit III i fjerde del.

*Artikel 93***Gældsfordrings mindstebeløb**

Til indenlandsk brug skal gældsfordringer på det tidspunkt, hvor modparten ønsker at stille dem som sikkerhed, være over et minimumsbeløb, som er fastsat af hjemmecentralbanken. For gældsfordringer, der anvendes på tværs af landegrænser, gælder et mindstebeløb på 500 000 EUR.

*Artikel 94***Gældsfordrings udstedelsesvaluta**

Gældsfordringer skal være denomineret i euro eller i en af de tidligere valutaer i de medlemsstater, der har euroen som valuta.

*Artikel 95***Debitor-/garanttype**

1. Belånbare gældsfordrings debitorer og garantanter skal være ikke-finansielle selskaber, offentlige enheder, multilaterale udviklingsbanker eller internationale organisationer. I forbindelse med denne artikel kan en multilateral udviklingsbank eller en international organisation blive anerkendt af Eurosystemet på samme måde som anført i artikel 69, stk. 2.
2. Hvis gældsfordringen har mere end én debitor, skal hver debitor hæfte for den fulde tilbagebetaling af hele gældsfordringen.

*Artikel 96***Debitorens eller garantens placering**

1. Debitoren for en gældsfordring skal være etableret i en medlemsstat, der har euroen som valuta.

2. Garanten for en gældsfordring skal også være etableret i en medlemsstat, der har euroen som valuta, medmindre en garanti ikke er nødvendig for at fastslå kreditkvalitetskravene for ikke-omsættelige aktiver, fordi der foreligger en tilstrækkelig kreditvurdering af debitor.

3. Vedrørende debitorer eller garantier, som er multilaterale udviklingsbanker eller internationale organisationer, gælder reglerne i stk. 1 og 2 ikke, og de er belånbare uanset hjemsted.

Artikel 97

Gældende lovgivning

Både aftalen om gældsfordringen og aftalen mellem modparten og hjemmecentralbanken, der mobiliserer gældsfordringen som sikkerhed, skal være underlagt lovgivningen i en medlemsstat, der har euroen som valuta. Endvidere må der ikke være mere end i alt to lovgivninger, der gælder for:

- a) modpart
- b) kreditor
- c) debitor
- d) (i givet fald) garant
- e) gældsfordringsaftalen
- f) aftalen mellem modparten og hjemmecentralbanken, der mobiliserer gældsfordringen som sikkerhed.

Artikel 98

Håndteringsprocedurer

Gældsfordringer skal håndteres i henhold til Eurosystemets procedurer, som er fastsat i de nationale centralbankers relevante nationale dokumentationsgrundlag.

Artikel 99

Yderligere juridiske krav vedrørende gældsfordringer

1. For at sikre, at der skabes gyldig sikkerhed på grundlag af gældsfordringer, samt at gældsfordringen hurtigt kan realiseres i tilfælde af modpartens misligholdelse, skal yderligere juridiske krav opfyldes. Disse juridiske krav vedrører:

- a) verifikation af gældsfordringernes eksistens
- b) underretning af debitor om mobilisering af gældsfordringen eller registrering af en sådan mobilisering
- c) ingen restriktioner med hensyn til mobilisering af gældsfordringen
- d) ingen restriktioner med hensyn til realisering af gældsfordringen
- e) ingen restriktioner i tilknytning til bankhemmelighed og tavshedspligt.

2. Indholdet af disse juridiske krav er angivet i artikel 100-105. De nationale jurisdiktioners særlige karakteristika er beskrevet nærmere i de nationale centralbankers relevante nationale dokumentationsgrundlag.

Artikel 100

Verifikation af procedurerne der anvendes til indgivelse af gældsfordringer

De nationale centralbanker, tilsynsmyndigheder eller eksterne revisorer udfører en engangsverifikation af egnetheden af de procedurer, som modparten anvender til at indsende oplysninger om gældsfordringer til Eurosystemet.

*Artikel 101***Verifikation af gældsfordringers eksistens**

1. De nationale centralbanker tager som minimum alle de følgende skridt til at verificere eksistensen af gældsfordringer, der mobiliseres som sikkerhed:
 - a) De indhenter, mindst hvert kvartal, en skriftlig bekræftelse fra modparter, hvor modparterne bekræfter:
 - i) gældsfordringernes eksistens (denne bekræftelse kan erstattes af krydstjek af informationer i centrale kreditregistre, hvor disse findes)
 - ii) at gældsfordringerne opfylder de af Eurosystemet anvendte belånbarhedskriterier
 - iii) at den pågældende gældsfordring ikke samtidig anvendes som sikkerhed til gavn for tredjepart, og at modparten ikke mobiliserer den pågældende gældsfordring som sikkerhed til en tredjepart
 - iv) at modparten forpligter sig til, senest i løbet af den følgende bankdag, at underrette den relevante nationale centralbank om enhver begivenhed, der i væsentlig grad påvirker kontraktforholdet mellem modparten og den nationale centralbank, navnlig tilbagebetalinger før tiden, delvise eller fulde tilbagebetalinger, nedjusteringer og væsentlige ændringer i betingelserne for gældsfordringen.
 - b) De, eller de relevante centrale kreditregistre, kompetente banktilsynsmyndigheder eller eksterne revisorer, udfører stikprøvekontrol af modparternes skriftlige bekræftelses kvalitet og nøjagtighed. Dette sker ved forelæggelse af fysisk dokumentation eller ved besøg på stedet. De oplysninger, som kontrolleres vedrørende hver gældsfordring, skal som minimum dække de karakteristika, der bestemmer gældsfordringers eksistens og belånbarhed. Med hensyn til modparter med interne ratingbaserede systemer, som er godkendt af Eurosystemets rammer for kreditvurdering, skal der foretages en yderligere kontrol af kreditkvalitetsvurderingen af gældsfordringer, herunder kontrol af sandsynligheden for misligholdelse vedrørende debitorer for gældsfordringer, der anvendes som sikkerhed i Eurosystemets kreditoperationer.
2. Vedrørende den kontrol, som i overensstemmelse med artikel 100 eller denne artikels stk. 1, litra a) og b), foretages af de nationale centralbanker, tilsynsmyndigheder, eksterne revisorer eller centrale kreditregistre, skal de, der udfører kontrollen, være godkendt til at foretage disse undersøgelser, om fornødent via aftaler eller i overensstemmelse med gældende nationale krav.

*Artikel 102***Gyldighed af aftalen om mobilisering af gældsfordringer**

Aftalen om mobilisering af gældsfordringen som sikkerhed skal være en gyldig aftale mellem modparten og den relevante nationale centralbank i henhold til den gældende nationale lovgivning. Alle retlige formaliteter, som er nødvendige for at sikre aftalens gyldighed og sikre mobiliseringen af en gældsfordring som sikkerhed, skal være gennemført af modparten og/eller modtageren, alt efter omstændighederne.

*Artikel 103***Fuld effekt af mobiliseringen over for tredjemand**

1. Aftalen om mobilisering af gældsfordringen som sikkerhed skal være gyldig over for tredjemand i henhold til den gældende nationale lovgivning. Alle retlige formaliteter, som er nødvendige for at sikre en gyldig mobilisering, skal være gennemført af modparten og/eller modtageren, alt efter omstændighederne.
2. For så vidt angår underretning af debitor, gælder følgende, afhængig af den gældende nationale lovgivning.
 - a) Hvis underretning af debitor eller offentlig registrering af mobiliseringen af en gældsfordring som sikkerhed er nødvendig for at sikre, at mobiliseringen er fuldt effektiv over for tredjemand, navnlig med hensyn til hjemmecenralbankens sikkerhedsrets prioritet i forhold til andre kreditorer, skal disse underretnings- eller registreringskrav være opfyldt, før eller samtidig med at gældsfordringens faktiske mobilisering som sikkerhed finder sted.
 - b) Hvis der ikke er krav om forudgående underretning af debitor eller offentlig registrering af mobiliseringen af en gældsfordring som sikkerhed i henhold til litra a), som angivet i det gældende nationale dokumentationsgrundlag, skal debitor underrettes efterfølgende. Efterfølgende underretning betyder, at debitor skal underrettes af modparten eller hjemmecenralbanken, som angivet i det nationale dokumentationsgrundlag, om, at gældsfordringen af modparten mobiliseres som sikkerhed til fordel for den nationale centralbank umiddelbart efter en misligholdelse eller en lignende kreditbegivenhed som nærmere angivet i det gældende nationale dokumentationsgrundlag.

- c) De nationale centralbanker kan beslutte at kræve forudgående underretning eller offentlig registrering før eller samtidig med mobiliseringen, selv om disse formaliteter ikke er nødvendige af de i litra a) anførte hensyn.
- d) Vedrørende gældsfordringer, som er ihændehaberbeviser, kan hjemmecentralbanken kræve, at der sker en fysisk overførsel af disse ihændehaberbeviser til den selv eller til en tredjemand før eller samtidig med, at den faktiske mobilisering som sikkerhed finder sted. Underretningskravene i litra a) og b) finder ikke anvendelse på gældsfordringer, som er ihændehaberbeviser.
3. Ovenstående er mindstekrav. De nationale centralbanker kan beslutte at kræve forudgående underretning eller registrering i andre tilfælde end de ovenstående, herunder for ihændehaberbeviser.

Artikel 104

Ingen restriktioner med hensyn til mobilisering og realisering af gældsfordringer

1. Gældsfordringer skal være fuldt transferable og kunne mobiliseres uden restriktioner som sikkerhed til Eurosystemet. Hverken gældsfordringsaftalen eller andre kontraktmæssige aftaler mellem modpart og debitor må indeholde restriktive bestemmelser om mobilisering som sikkerhed, medmindre det i national lovgivning er fastsat, at sådanne kontraktmæssige restriktioner ikke berører Eurosystemet med hensyn til mobilisering af sikkerhed.
2. Hverken gældsfordringsaftalen eller andre kontraktmæssige aftaler mellem modpart og debitor må indeholde restriktive bestemmelser med hensyn til realiseringen af den gældsfordring, der anvendes som sikkerhed for Eurosystemets kreditoperationer, hverken hvad angår form, tidspunkt eller andre krav i forbindelse med realisering.
3. Uanset stk. 1 og 2 anses de bestemmelser, der udgør restriktioner for overdragelsen af syndikerede låneandele til banker, finansielle institutioner og enheder, som regelmæssigt beskæftiger sig med eller er oprettet med det formål at oprette, købe eller investere i lån, værdipapirer eller andre finansielle aktiver, ikke for restriktioner for realiseringen af gældsfordringen.
4. Uanset stk. 1 og 2 anses en serviceringsagent til at indkræve og fordele betalinger og administrere lånet ikke for en restriktion for mobiliseringen og realiseringen af en syndikeret låneandel, under forudsætning af, a) at serviceringsagenten er et kreditinstitut beliggende i Unionen, og b) serviceforholdet mellem det relevante syndikatmedlem og serviceringsagenten kan overdrages sammen med eller som en del af den syndikerede låneandel.

Artikel 105

Ingen restriktioner i tilknytning til bankhemmelighed og tavshedspligt

Modparten og debitoren skal have indgået en kontraktmæssig aftale om, at debitoren giver ubetinget samtykke til, at modparten videregiver oplysninger til Eurosystemet om gældsfordringen og debitoren, som hjemmecentralbanken kræver for at kunne sikre, at det er gyldig sikkerhed, som er etableret på grundlag af gældsfordringer, og at gældsfordringerne hurtigt kan realiseres i tilfælde af modpartens misligholdelse. Dette krav er ikke nødvendigt, hvis videregivelse af disse oplysninger er sikret uden restriktioner i den gældende nationale lovgivning, som fastsat i hjemmecentralbankens gældende nationale dokumentationsgrundlag.

Sektion 2

Belånbarhedskriterier for tidsindskud

Artikel 106

Belånbarhedskriterier for tidsindskud

Tidsindskud som beskrevet i artikel 12, som indehaves af en modpart, er aktiver godkendt som sikkerhed i Eurosystemets kreditoperationer.

Sektion 3

Belånbarhedskriterier for detailgældsinstrumenter med pant i fast ejendom*Artikel 107***Belånbarhedskriterier for detailgældsinstrumenter med pant i fast ejendom**

1. Et detailgældsinstrument med pant i fast ejendom skal være en egenveksel eller en veksels, der er sikret af pant i beboelsesejendomme, men ikke er fuldstændigt securitiseret. Det skal være muligt at substituere aktiver i den underliggende pulje, og der skal være en ordning, som sikrer, at hjemmecentralbanken er foranstillet andre kreditorer end dem, der er undtaget af hensyn til almenhedens interesser.
2. Detailgældsinstrumenter med pant i fast ejendom skal være med en fast ubetinget hovedstol og en rente, der ikke kan give en negativ betalingsstrøm.
3. Detailgældsinstrumenter med pant i fast ejendom skal opfylde Eurosystemets kreditkvalitetskrav, der er specificeret i reglerne for detailgældsinstrumenter med pant i fast ejendom i Eurosystemets rammer for kreditvurdering, som er fastsat i kapitel 2 i afsnit III i fjerde del.
4. Detailgældsinstrumenter med pant i fast ejendom skal være udstedt af kreditinstitutter, som er modparter og er etableret i en medlemsstat, der har euroen som valuta.
5. Detailgældsinstrumenter med pant i fast ejendom skal være denomineret i euro eller i en af de tidligere valutaer i medlemsstater, der har euroen som valuta.
6. En udsteder af detailgældsinstrumenter med pant i fast ejendom selvcertificerer mindst hver måned, at den pant i fast ejendom, der danner sikkerhedspuljen, opfylder de belånbarhedskriterier, som er fastsat i de nationale bestemmelser, der er opstillet af hjemmecentralbanken, og som danner grundlag for kreditvurderingen.
7. Mobilisering, anvendelse og håndteringsprocedurer vedrørende detailgældsinstrumenter med pant i fast ejendom følger Eurosystemets procedurer som defineret i hjemmecentralbankens nationale dokumentationsgrundlag.

KAPITEL 2

Eurosystemets kreditkvalitetskrav for ikke-omsættelige aktiver*Artikel 108***Eurosystemets kreditkvalitetskrav for ikke-omsættelige aktiver**

For at ikke-omsættelige aktiver er belånbare, skal følgende kreditkvalitetskrav fra Eurosystemet opfyldes.

- a) Hvad angår gældsfordringer, skal deres kreditkvalitet vurderes på grundlag af debitorens eller garantens kreditkvalitet, der mindst skal svare til kreditkvalitetstrin 3 som anført i Eurosystemets harmoniserede ratingskala.
- b) Hvad angår detailgældsinstrumenter med pant i fast ejendom, skal en kreditkvalitetsvurdering mindst svare til kreditkvalitetstrin 2 som anført i Eurosystemets harmoniserede ratingskala.

Sektion 1

Eurosystemets kreditkvalitetskrav for gældsfordringer*Artikel 109***Overordnede regler for kreditkvalitetsvurderingen af gældsfordringer**

1. Eurosystemet vurderer gældsfordringers kreditkvalitet på grundlag af debitorernes eller garanternes kreditkvalitet ifølge det kreditvurderingssystem eller den kreditvurderingskilde, som modparterne har valgt i overensstemmelse med artikel 110.
2. Modparterne underretter i løbet af den følgende bankdag den relevante nationale centralbank om alle kreditbegivenheder, som modparten er vidende om, herunder forsinkede betalinger fra debitorerne vedrørende de gældsfordringer, der er mobiliseret som sikkerhed, og trækker aktiverne tilbage eller erstatter dem, hvis den relevante nationale centralbank anmoder herom.
3. Modparterne har ansvar for at sikre, at de anvender de nyeste kreditkvalitetsvurderinger, som foreligger fra deres udvalgte kreditvurderingssystem eller -kilde, af debitorerne eller garanternes vedrørende gældsfordringer, der er mobiliseret som sikkerhed.

Artikel 110

Valg af kreditvurderingssystem eller -kilde

1. Modparter, der mobiliserer gældsfordringer som sikkerhed, vælger ét kreditvurderingssystem fra en af de fire kreditvurderingskilder, som er godkendt af Eurosystemet ifølge de almindelige godkendelseskriterier i afsnit V i fjerde del. Vælger modparterne eksterne kreditvurderingsbureauer som kilde, kan et hvilket som helst eksternt kreditvurderingsbureau anvendes.
2. I forlængelse af stk. 1 kan de nationale centralbanker give modparterne tilladelse til at anvende mere end ét kreditvurderingssystem eller én kreditvurderingskilde, efter at der er indgivet en begrundet anmodning til hjemmecenralbanken med en fyldestgørende redegørelse for det forretningsmæssige rationale på grundlag af utilstrækkelig dækning hos den »primære« kreditvurderingskilde eller det »primære« kreditvurderingssystem.
3. I de tilfælde, hvor modparter har fået tilladelse til at anvende mere end ét kreditvurderingssystem eller én kreditvurderingskilde, forventes det »primære« system eller den »primære« kilde at være det system eller den kilde, som udfører kreditkvalitetsvurdering af det største antal debitorer fra de gældsfordringer, der er mobiliseret som sikkerhed. Hvis der findes en kreditvurdering for en debitor eller garant fra det primære system eller den primære kilde, anvendes kun denne kreditvurdering til at fastslå den belånbarhed og de haircuts, der skal gælde for den pågældende debitor eller garant.
4. Modparter skal anvende de valgte kreditvurderingssystemer eller -kilder i en periode på mindst 12 måneder.
5. Efter den i stk. 4 anførte periode kan modparter indgive en udtrykkelig, begrundet anmodning til hjemmecenralbanken om at ændre det valgte kreditvurderingssystem eller den valgte kreditvurderingskilde.
6. Under visse omstændigheder, og navnlig når en modpart indfaser sit interne ratingbaserede system eller begynder at anvende gældsfordringer som sikkerhed, kan en national centralbank, efter at der er indgivet en begrundet anmodning, ekstraordinært indrømme en modpart en undtagelse med hensyn til den i stk. 4 omhandlede restriktion vedrørende minimumsperioden på 12 måneder og give modparten tilladelse til at ændre sit valg af kreditvurderingssystem eller -kilde inden for denne periode.
7. Hvis modparten har valgt en kreditvurdering fra et eksternt kreditvurderingsbureau som kilde, kan denne anvende en vurdering af debitor eller garant fra et eksternt kreditvurderingsbureau. Hvis der findes flere vurderinger af debitor og/eller garant fra et eksternt kreditvurderingsbureau for den samme gældsfordring, kan den bedste af disse kreditvurderinger fra et eksternt kreditvurderingsbureau anvendes.

Artikel 111

Kreditvurdering af gældsfordringer med offentlige enheder eller ikke-finansielle selskaber som debitorer eller garant

1. Eurosystemet vurderer kreditkvaliteten af gældsfordringer, hvor offentlige enheder fungerer som debitorer eller garant, efter følgende regler, som anvendes i følgende orden:
 - a) Hvis der foreligger en kreditvurdering fra det system/den kilde, som modparten har valgt, anvender Eurosystemet den til at fastslå, om den offentlige enhed, der fungerer som debitor eller garant, opfylder Eurosystemets kreditkvalitetskrav for ikke-omsættelige aktiver, som er fastsat i artikel 108.
 - b) Såfremt der ikke foreligger en kreditvurdering som omhandlet i litra a), anvender Eurosystemet en kreditvurdering udført af et godkendt eksternt kreditvurderingsbureau vedrørende den offentlige enhed, der fungerer som debitor eller garant.
 - c) Hvis der ikke foreligger en kreditvurdering som omhandlet i litra a) og b), finder proceduren i artikel 87 med hensyn til omsættelige aktiver anvendelse for den relevante offentlige enhed som debitor eller garant.
2. Eurosystemet vurderer kreditkvaliteten af gældsfordringer med ikke-finansielle selskaber som debitorer eller garant som følger: Den kreditvurdering, som er udført af det kreditvurderingssystem eller -kilde, som modparten har valgt, skal opfylde Eurosystemets kreditkvalitetskrav for ikke-omsættelige aktiver, der er fastsat i artikel 108.

Sektion 2

Eurosystemets kreditkvalitetskrav for detailgældsinstrumenter med pant i fast ejendom*Artikel 112***Fastslåelse af Eurosystemets kreditkvalitetskrav for detailgældsinstrumenter med pant i fast ejendom**

Med henblik på opfyldelsen af kreditkvalitetskravene i artikel 108 vurderer hjemmecentralbanken kreditkvaliteten af detailgældsinstrumenter med pant i fast ejendom på grundlag af en ramme for kreditkvalitetsvurdering, som relaterer sig til den konkrete jurisdiktion, fastsat i det gældende nationale dokumentationsgrundlag.

AFSNIT IV

GARANTIER FOR OMSÆTTELIGE OG IKKE-OMSÆTTELIGE AKTIVER*Artikel 113***Gældende krav til garantier**

1. Eurosystemets kreditkvalitetskrav kan fastslås på grundlag af kreditvurderinger vedrørende garantier i henhold til artikel 82-84 med hensyn til omsættelige aktiver og artikel 108 med hensyn til gældsfordringer.
2. Garantier, der er stillet af garantier, som skal opfylde Eurosystemets kreditkvalitetskrav, skal være i overensstemmelse med dette afsnit.
3. I forbindelse med stk. 1 skal den relevante garant vurderes særskilt på grundlag af sin kreditvurdering og opfylde Eurosystemets kreditkvalitetskrav.

*Artikel 114***Garantiens karakteristika**

1. I overensstemmelse med betingelserne for garantien stiller garanten en ubetinget og uigenkaldelig anfordringsgaranti vedrørende udsteders eller debtors forpligtelser med hensyn til betaling af hovedstol, rente og andre skyldige beløb i forbindelse med det omsættelige aktiv eller gældsfordringen til indehaverne eller kreditor, indtil det omsættelige aktiv eller gældsfordringen er fuldt indfriet. I denne henseende kræves det ikke, at garantien gælder specifikt for det omsættelige aktiv eller gældsfordringen. Den kan gælde for udsteder eller debitor alene, når blot det relevante omsættelige aktiv eller gældsfordringen er dækket af garantien.
2. Garantien skal kunne gøres gældende på anfordring uafhængigt af det garanterede omsættelige aktiv eller den garanterede gældsfordring. Garantier stillet af offentlige enheder, der kan opkræve skatter, skal enten kunne gøres gældende på anfordring eller på anden måde indeholde bestemmelser om omgående og rettidig betaling ved eventuel misligholdelse.
3. Garantien skal være juridisk gyldig og bindende og kunne gøres gældende over for garanten.
4. Garantien skal være underlagt lovgivningen i en medlemsstat.
5. Hvis garanten ikke er en offentlig enhed, der kan opkræve skatter, indsendes en juridisk bekræftelse af garantiens juridiske gyldighed, bindende virkning og retspsyldighed til den relevante nationale centralbank i en form og af et indhold, som kan accepteres af Eurosystemet, før det garanterede omsættelige aktiv eller den garanterede gældsfordring kan anses for belånbar. Den juridiske bekræftelse skal også angive, at garantien ikke er en personlig garanti, og at den kun kan gøres gældende af indehaverne af de omsættelige aktiver eller gældsfordringens kreditor. Hvis garanten er etableret i et andet retssystem end det, som garantien hører under, skal det også fremgå af den juridiske bekræftelse, at garantien er gældende og retspsyldig i henhold til den lovgivning, der gælder i det retssystem, hvor garanten er etableret. For så vidt angår omsættelige aktiver, skal modparten indsende den juridiske bekræftelse til gennemsyn i den nationale centralbank, der indberetter det relevante garanterede aktiv, med henblik på optagelse på listen over belånbare aktiver. For så vidt angår gældsfordringer, skal den modpart, som ønsker at mobilisere gældsfordringen, indsende den juridiske bekræftelse til gennemsyn i den nationale centralbank i det retssystem, hvor gældsfordringen er underlagt lovgivningen. Kravet om retspsyldighed er underlagt de konkursretlige og billighedsretlige regler samt lignende regler og retsprincipper, der måtte gælde for garanten og berøre kreditorernes rettigheder over for garanten generelt.

*Artikel 115***Ikke-efterstilling af garantens forpligtelser**

Garantens forpligtelser i henhold til garantien skal mindst være ligestillet og sideordnet, pro rata, med garantens øvrige usikrede forpligtelser.

*Artikel 116***Kreditkvalitetskrav gældende for garanter**

Garanten skal opfylde Eurosystemets kreditkvalitetskrav, som er anført i reglerne for omsættelige aktiver i Eurosystemets rammer for kreditvurdering, der er fastsat i artikel 82-84, eller overholde reglerne for garanter for gældsfordringer, som er fastsat i artikel 108.

*Artikel 117***Garant**

Garanten skal:

- a) hvad angår omsættelige aktiver i overensstemmelse med artikel 69, være en centralbank i en medlemsstat, en offentlig enhed, et organ, et kreditinstitut, et finansielt selskab undtagen et kreditinstitut, et ikke-finansielt selskab, en multilateral udviklingsbank eller en international organisation, eller
- b) hvad angår gældsfordringer i overensstemmelse med artikel 95, være et ikke-finansielt selskab, en offentlig enhed, en multilateral udviklingsbank eller en international organisation.

*Artikel 118***Garantens hjemsted**

1. Garantens skal:

- a) hvad angår omsættelige aktiver i overensstemmelse med artikel 70, være etableret i EØS, medmindre en garanti ikke er nødvendig for at fastslå kreditkvalitetskravene for et specifikt gældsinstrument. Muligheden for at anvende et eksternt kreditvurderingsbureaus vurdering af en garant til at fastslå de relevante kreditkvalitetskrav for omsættelige aktiver er omhandlet i artikel 84
- b) hvad angår gældsinstrumenter garanteret af ikke-finansielle selskaber, hvor der ikke findes nogen kreditvurdering fra et godkendt eksternt kreditvurderingsbureau af udstedelsen, udstederen eller garanten i overensstemmelse med artikel 70, være etableret i en medlemsstat, der har euroen som valuta
- c) hvad angår gældsfordringer i overensstemmelse med artikel 96, være etableret i en medlemsstat, der har euroen som valuta, medmindre en garanti ikke er nødvendig for at fastslå kreditkvalitetskravene for ikke-omsættelige aktiver. Muligheden for at anvende en kreditvurdering vedrørende en garant til at fastslå de relevante kreditkvalitetskrav for gældsfordringer er omhandlet i artikel 108.

2. Uanset stk. 1 er multilaterale udviklingsbanker og internationale organisationer i henhold til artikel 70 og 96 godkendte garanter uanset deres hjemsted.

AFSNIT V

EUROSYSTEMETS KREDITVURDERINGSRAMMER FOR BELÅNBARE AKTIVER*Artikel 119***Godkendte kreditvurderingskilder og -systemer**

1. De kreditvurderingsoplysninger, som Eurosystemet lægger til grund for belånbarhedsvurderingen af aktiver, der er godkendt som sikkerhed i Eurosystemets kreditoperationer, tilvejebringes af kreditvurderingssystemer tilhørende en af de følgende fire kilder:

- a) eksterne kreditvurderingsbureauer
- b) de nationale centralbankers interne kreditvurderingssystemer

c) modparters interne ratingbaserede systemer

d) udbydere af tredjemandsratingværktøjer.

2. For hver kreditvurderingskilde opregnet i stk. 1 kan der være et sæt af kreditvurderingssystemer. Kreditvurderingssystemerne skal overholde de godkendelseskriterier, som er fastsat i dette afsnit. En liste over de godkendte kreditvurderingssystemer, dvs. listen over godkendte eksterne kreditvurderingsbureauer, interne kreditvurderingssystemer og ratingværktøjer er offentliggjort på ECB's websted.

3. Alle godkendte kreditvurderingssystemer skal underlægges performanceovervågningen inden for Eurosystemets rammer for kreditvurdering som fastsat i artikel 126.

4. Med offentliggørelsen af oplysninger om godkendte kreditvurderingssystemer i forbindelse med Eurosystemets kreditoperationer påtager Eurosystemet sig ikke noget ansvar for vurderingen af de godkendte kreditvurderingssystemer

5. I tilfælde af tilsidesættelse af reglerne og procedurerne inden for Eurosystemets rammer for kreditvurdering kan det relevante kreditvurderingssystem blive udelukket fra de systemer, der er godkendt af Eurosystemets rammer for kreditvurdering.

Artikel 120

Generelle kriterier for godkendelse af de eksterne kreditvurderingsbureauer som kreditvurderingssystemer

1. I forbindelse med Eurosystemets kreditvurderingsrammer gælder følgende generelle kriterier for godkendelse af eksterne kreditvurderingsbureauer:

a) Eksterne kreditvurderingsbureauer skal være registreret eller godkendt af Den Europæiske Værdipapirs- og Markedstilsynsmyndighed i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 1060/2009.

b) Eksterne kreditvurderingsbureauer skal opfylde operationelle kriterier og yde relevant dækning for at sikre en effektiv gennemførelse af Eurosystemets rammer for kreditvurdering. Navnlig er anvendelsen af et eksternt kreditvurderingsbureaus kreditvurdering betinget af, at Eurosystemet råder over oplysninger om disse vurderinger samt oplysninger med henblik på sammenligning og klassificering (mapping) af vurderingerne i forhold til Eurosystemets kreditkvalitetstrin samt med henblik på performanceovervågningen i henhold til artikel 126.

2. Eurosystemet forbeholder sig ret til at afgøre, om det accepterer et eksternt kreditvurderingsbureau inden for Eurosystemets rammer for kreditvurdering, under hensyntagen til bl.a. kriterierne og reglerne i performanceovervågningen inden for disse rammer.

3. Sammen med de data, der indsendes med henblik på performanceovervågningen inden for Eurosystemets rammer for kreditvurdering i overensstemmelse med artikel 126, skal det eksterne kreditvurderingsbureau forelægge en attest underskrevet af den administrerende direktør eller en underskriftsberettiget med ansvar for revision eller compliance-funktionen i det eksterne kreditvurderingsbureau, hvormed det bekræftes, at performanceovervågningsoplysningerne er korrekte og gyldige.

Artikel 121

Generelle godkendelseskriterier og operationelle procedurer for de nationale centralbankers interne kreditvurderingssystemer

1. De nationale centralbanker kan beslutte at anvende deres egne interne kreditvurderingssystemer med henblik på vurdering af kredit. En beslutning truffet af en national centralbank om at anvende sit eget interne kreditvurderingssystem gennemgår en valideringsprocedure, som udføres af Eurosystemet.

2. En kreditvurdering kan udføres af et internt kreditvurderingssystem på forhånd eller på konkret anmodning af en modpart, efter at et aktiv er blevet forelagt for den nationale centralbank, der anvender sit eget interne kreditvurderingssystem.

3. For så vidt angår stk. 2, efter at et aktiv er blevet forelagt den nationale centralbank, der anvender et internt kreditvurderingssystem med henblik på at godkende en debitor eller garant, underretter den pågældende nationale centralbank modparten om enten debitorens/garantens godkendelsesstatus eller om, hvor lang tid der kræves for at opstille en kreditvurdering. Hvis et internt kreditvurderingssystem har begrænset anvendelsesområde og kun vurderer bestemte typer debitorer eller garantier, eller hvis den nationale centralbank med det interne kreditvurderingssystem ikke er i stand til at modtage de nødvendige oplysninger og data til kreditvurderingen, vil den pågældende nationale

centralbank øjeblikkelig underrette modparten herom. I begge tilfælde anses den relevante debitor eller garant for ikke-godkendt, medmindre aktiverne opfylder kreditkvalitetskravene ifølge en alternativ kreditvurderingskilde eller et alternativt kreditvurderingssystem, som modparten har tilladelse til at anvende i overensstemmelse med artikel 110. Såfremt mobiliserede aktiver ophører med at være belånbare, fordi debitorens eller garantens kreditværdighed er forringet, fjernes aktivet så hurtigt som muligt. Da der ikke er et kontraktforhold mellem de ikke-finansielle selskaber og den nationale centralbank med et internt kreditvurderingssystem, og disse selskaber heller ikke er retligt forpligtede til at udlevere ikke-offentlige oplysninger til den pågældende nationale centralbank med et internt kreditvurderingssystem, forelægges oplysningerne på frivilligt grundlag.

4. I lande, hvor detailgældsinstrumenter med pant i fast ejendom mobiliseres som sikkerhed for Eurosystemets kreditoperationer, implementerer hjemmecentralbanken rammer for kreditvurdering af denne type aktiver i overensstemmelse med Eurosystemets rammer for kreditvurdering. Disse rammer skal gennemgå en valideringsprocedure, som udføres af Eurosystemet, og en årlig performanceovervågning som nærmere angivet i artikel 126.

Artikel 122

Generelle godkendelseskriterier for interne ratingbaserede systemer

1. For at opnå godkendelse inden for Eurosystemets rammer for kreditvurdering som et internt ratingbaseret system skal en modpart indsende en ansøgning til hjemmecentralbanken.
2. Kravet i stk. 1 finder anvendelse på alle modparter, som har til hensigt at anvende et internt ratingbaseret system, uanset status, dvs. moderselskab, datterselskab eller filial, og uanset om godkendelsen af det interne ratingbaserede system kommer fra den kompetente myndighed i det samme land, hvad angår et moderselskab og eventuelt datterselskaber, eller fra en kompetent myndighed i det land, hvor moderselskabet har hjemsted, hvad angår filialer og eventuelt datterselskaber.
3. En ansøgning, som er indsendt af en modpart i henhold til stk. 1, skal indeholde følgende oplysninger og dokumenter, om nødvendigt oversat til et arbejdsprog anvendt i hjemmecentralbanken:
 - a) En kopi af afgørelsen fra den kompetente myndighed, hvorved modparten gives tilladelse til at anvende sit interne ratingbaserede system til kapitalkravsformål på konsolideret eller ikke-konsolideret grundlag, samt eventuelle konkrete betingelser for denne anvendelse.
 - b) En kopi af den nyeste vurdering af modpartens interne ratingbaserede system foretaget af den kompetente myndighed.
 - c) Oplysninger om eventuelle ændringer af modpartens interne ratingbaserede system, som den kompetente myndighed har anbefalet eller krævet, samt datoen, hvor disse ændringer skal være gennemført.
 - d) Oplysninger om fremgangsmåde ved vurderingen af debitorers sandsynlighed for misligholdelse samt data om ratingkategorier og tilknyttede sandsynligheder for misligholdelse gennem et år, som anvendes til at bestemme godkendte ratingkategorier.
 - e) En kopi af de seneste oplysninger under søjle 3 (markedsdisciplin), som modparten skal offentliggøre regelmæssigt i henhold til kravene om markedsdisciplin under Basel III-rammen, direktiv 2013/36/EU og forordning (EU) nr. 575/2013.
 - f) Navn og adresse på den kompetente myndighed og den eksterne revisor.
 - g) Historiske oplysninger om modpartens interne ratingbaserede systems observerede misligholdelsesfrekvenser for de enkelte ratingkategorier, som skal gå fem kalenderår tilbage fra den relevante ansøgning. Hvis den kompetente myndighed indrømmede det ratingbaserede system tilladelse til anvendelse til kapitalkravsformål i løbet af disse kalenderår, skal oplysningerne dække tiden fra det ratingbaserede systems tilladelse til anvendelse til kapitalkravsformål. De historiske årlige informationer om de observerede misligholdelsesfrekvenser og eventuelle yderligere oplysninger skal opfylde bestemmelserne om performanceovervågning i artikel 126 på samme måde, som hvis det interne ratingbaserede system havde været omfattet af disse bestemmelser i den pågældende periode.
 - h) Oplysninger, der er nødvendige for performanceovervågningen i artikel 126, efter anmodning fra interne ratingbaserede systemer, der allerede er godkendt inden for Eurosystemets rammer for kreditvurdering, for det pågældende kalenderår på tidspunktet for indsendelse af anmodningen.
4. En modpart er ikke forpligtet til at indgive de i stk. 3, litra a)-c), omhandlede oplysninger, hvis disse oplysninger overføres direkte af den kompetente myndighed til hjemmecentralbanken efter anmodning fra den pågældende nationale centralbank.
5. Modpartens ansøgning som omhandlet i stk. 1 skal være underskrevet af modpartens administrerende direktør, økonomidirektør eller et andet medlem af den øverste ledelse eller af en underskriftsberettiget på en af disse leders vegne.

*Artikel 123***Rapporteringsforpligtelser for modparter, der anvender et internt ratingbaseret system**

1. Modparter udleverer årligt oplysninger til hjemmecentralbanken om artikel 122, stk. 3, litra b)-f), eller på anmodning af hjemmecentralbanken, medmindre den kompetente myndighed sender disse oplysninger direkte til hjemmecentralbanken på dennes anmodning.
2. De i stk. 1 omhandlede årlige oplysninger skal være underskrevet af modpartens administrerende direktør, økonomidirektør eller et andet medlem af den øverste ledelse eller af en underskriftsberettiget på en af disse ledes vegne. Modpartens kompetente tilsynsmyndighed og, alt efter omstændighederne, modpartens eksterne revisor modtager en kopi af denne skrivelse fra Eurosystemet.
3. Som led i den regelmæssige overvågning af interne ratingbaserede systemer udfører de nationale centralbanker on-site- og off-site-inspektioner vedrørende de statistiske informationer, som modparterne forelægger i forbindelse med den årlige performanceovervågning. Formålet med denne kontrol er at verificere, at de statiske puljer er korrekte, præcise og fuldstændige.
4. Modparter opfylder alle yderligere operationelle kriterier, som er anført i de relevante kontraktmæssige eller lovgivningsmæssige bestemmelser, som anvendes af hjemmecentralbanken, herunder bestemmelser vedrørende:
 - a) ad hoc-kontrol af de procedurer, der er indført til meddelelse af en gældsfordrings karakteristika til hjemmecentralbanken
 - b) årlig kontrol udført af hjemmecentralbanken (eller, hvor dette er relevant, af den kompetente myndighed eller eksterne revisor) af, at de statiske puljer er præcise og gyldige som omhandlet i bilag IX
 - c) forelæggelse, senest i løbet af den følgende bankdag, af oplysninger om ændringer i belånbarhed og om nødvendigt øjeblikkelig tilbagetrækning af relevante gældsfordringer
 - d) underretning af hjemmecentralbanken om forhold eller omstændigheder, som i væsentlig grad kan påvirke den fortsatte anvendelse af det interne ratingbaserede system i forbindelse med Eurosystemets rammer for kreditvurdering eller den måde, hvorpå det interne ratingbaserede system fører til fastslåelsen af belånbar sikkerhed, herunder navnlig væsentlige ændringer af en modparts interne ratingbaserede system, som kan påvirke den måde, hvorpå det interne ratingbaserede systems ratingkategorier eller misligholdelsessandsynligheder svarer til Eurosystemets harmoniserede ratingskala.

*Artikel 124***Generelle godkendelseskriterier for udbydere af tredjemandsratingværktøjer som kreditvurderingssystemer**

1. Udbyderen af tredjemandsratingværktøjer, der anvendes som kilde, skal bestå af enheder, der vurderer debitorers kreditkvalitet, hovedsagelig ved hjælp af kvantitative modeller på en systematisk og mekanisk måde bl.a. på grundlag af oplysninger om reviderede regnskaber, og hvis kreditvurderinger ikke er beregnet til offentliggørelse.
2. En leverandør af ratingværktøjer, der ønsker at deltage i Eurosystemets rammer for kreditvurdering, fremsender en anmodning til den relevante nationale centralbank ved brug af den blanket, som Eurosystemet stiller til rådighed, sammen med yderligere dokumentation, således som det fremgår af blanketten, der findes på ECB's websted.
3. Modparter, der inden for Eurosystemets rammer for kreditvurdering ønsker at benytte en bestemt udbyder af ratingværktøjer, som ikke er godkendt af Eurosystemet, fremsender en anmodning til den relevante nationale centralbank ved brug af den blanket, som findes på ECB's websted, suppleret med yderligere dokumentation, således som det fremgår af blanketten.
4. I forbindelse med de i stk. 2 og 3 omhandlede anmodninger afgør Eurosystemet, hvorvidt udbyderen af ratingværktøjer kan godkendes, på grundlag af en vurdering af, om udbyderen opfylder de godkendelseskriterier, som Eurosystemet har opstillet, og som er offentliggjort på ECB's websted.
5. Modparter, der anvender en udbyder af ratingværktøjer, underretter omgående den pågældende udbyder om alle kreditbegivenheder, som kun modparten er vidende om, som kan indikere en forringelse af kreditkvaliteten, herunder en forsinkelse i betalinger fra debitorerne til de belånbare aktiver, der er mobiliseret som sikkerhed.

*Artikel 125***Rapporteringsforpligtelse for udbydere af tredjemandsratingværktøjer**

1. Udbyderen af ratingværktøjer udleverer til den relevante nationale centralbank de krævede oplysninger med henblik på performanceovervågningsrapporten inden for Eurosystemets rammer for kreditvurdering sammen med en attest, underskrevet af den administrerende direktør eller en underskriftsberettiget med ansvar for revision eller compliancefunktion inden for ratingværktøjet, hvormed det bekræftes, at de udleverede performanceovervågningsoplysninger er korrekte og gyldige.
2. Udbyderen af ratingværktøjer forpligter sig til internt at opbevare oplysninger om statiske puljer og misligholdelse i fem år.

*Artikel 126***Performanceovervågningsprocessen inden for Eurosystemets rammer for kreditvurdering**

1. Alle godkendte kreditvurderingssystemer underlægges årligt performanceovervågningsprocessen inden for Eurosystemets rammer for kreditvurdering i overensstemmelse med bilag IX for at sikre, at klassificeringen af de oplysninger om kreditvurderinger, som kreditvurderingssystemet har tilvejebragt, fortsat er korrekte i forhold til Eurosystemets harmoniserede ratingskala, og at udfaldet af kreditvurderinger er sammenligneligt på tværs af systemer og kilder.
2. Eurosystemet forbeholder sig ret til at anmode om alle yderligere oplysninger, der måtte være nødvendige for at udføre performanceovervågningsprocessen.
3. Performanceovervågningsprocessen kan medføre en korrigerende af den måde, hvorpå de oplysninger om kreditvurderinger, som udleveres af kreditvurderingssystemet, svarer til Eurosystemets harmoniserede ratingskala.
4. Eurosystemet kan beslutte at suspendere eller udelukke et kreditvurderingssystem på grundlag af udfaldet af performanceovervågningsprocessen.
5. Ved tilsidesættelse af en regel i forbindelse med performanceovervågningsprocessen inden for Eurosystemets rammer for kreditvurdering kan det relevante kreditvurderingssystem udelukkes fra listen over de systemer, der er godkendt af Eurosystemets rammer for kreditvurdering.

AFSNIT VI

RAMMER FOR RISIKOSTYRING OG VÆRDANSÆTTELSE AF OMSÆTTELIGE OG IKKE-OMSÆTTELIGE AKTIVER*Artikel 127***Formålet med rammerne for risikostyring og værdiansættelse**

1. Belånbare aktiver, der mobiliseres som sikkerhed for Eurosystemets kreditoperationer, underlægges de risikostyringsinstrumenter, der er fastsat i artikel 128, stk. 1, og som har til formål at beskytte Eurosystemet mod risikoen for økonomiske tab i tilfælde af en modparts misligholdelse.
2. Eurosystemet kan til enhver tid anvende yderligere risikostyringsinstrumenter, som fastsat i artikel 128, stk. 2, hvis det er nødvendigt for at sikre en passende risikobeskyttelse af Eurosystemet i overensstemmelse med ESCB-statuttens artikel 18.1. Der kan også anvendes yderligere risikostyringsinstrumenter i forhold til specifikke modparter, hvis dette er nødvendigt for at sikre en sådan beskyttelse.
3. Alle risikostyringsinstrumenter, som anvendes af Eurosystemet, skal sikre ensartede, gennemsigtige og ikke-diskriminerende betingelser for alle typer mobiliserede, belånbare aktiver i de medlemsstater, der har euroen som valuta.

*Artikel 128***Risikokontrolforanstaltninger**

1. Eurosystemet anvender følgende risikostyringsinstrumenter vedrørende belånbare aktiver:
 - a) haircuts

- b) variationsmarginer (tilpasning til markedsværdi):

Eurosystemet kræver, at kursværdien af de belånbare aktiver anvendt i dets likviditetstilførende tilbageførselsforretninger efter fradrag af haircut holdes på et bestemt niveau. Hvis de belånbare aktivers værdi, som måles dagligt, falder til under et bestemt niveau, kræver den nationale centralbank, at modparten leverer yderligere aktiver eller kontanter i form af et margin call. Tilsvarende kan den nationale centralbank returnere overskydende aktiver eller kontanter, hvis de belånbare aktivers værdi efter en genberegning ligger over et bestemt niveau

- c) begrænsninger i brugen af usikrede gældsinstrumenter udstedt af et kreditinstitut eller en anden enhed, som det pågældende kreditinstitut har en snæver forbindelse til som beskrevet i artikel 138
- d) værdinedskrivninger.

2. Eurosystemet kan anvende følgende yderligere risikostyringsinstrumenter:

- a) initialmarginer, som indebærer, at modparterne leverer belånbare aktiver, hvis værdi mindst svarer til den likviditet, som Eurosystemet stiller til rådighed, plus den relevante initialmargin
- b) begrænsninger i forbindelse med udstedere, debitorer eller garanter.

Eurosystemet kan anvende supplerende begrænsninger for eksponering i forhold til udstedere, debitorer eller garanter ud over dem, der gælder for usikrede gældsinstrumenter, som omhandlet i stk. 1, litra c)

- c) supplerende haircuts
- d) yderligere garantier fra garanter, der opfylder Eurosystemets kreditkvalitetskrav med henblik på godkendelse af visse aktiver
- e) udelukkelse af visse aktiver fra anvendelse som sikkerhed i Eurosystemets kreditoperationer.

KAPITEL 1

Risikostyringsinstrumenter for omsættelige aktiver

Artikel 129

Fastsættelse af risikostyringsinstrumenter for omsættelige aktiver

1. I forbindelse med fastsættelsen af de risikostyringsinstrumenter, som skal anvendes, henføres belånbare omsættelige aktiver til en af de følgende fem haircutkategorier på grundlag af udstedertype og/eller aktivtype, og som det fremgår af tabel 10:

- a) Gældsinstrumenter udstedt af centralregeringer, ECB-gældsbeviser og gældsbeviser udstedt af nationale centralbanker inden euroens indførelse i de respektive medlemsstater, der har euroen som valuta, indgår i haircutkategori I.
- b) Gældsinstrumenter udstedt af lokale og regionale myndigheder, enheder, som Eurosystemet har klassificeret som »agencies«, multilaterale udviklingsbanker og internationale organisationer, samt særligt dækkede obligationer af Jumbotypen indgår i haircutkategori II.
- c) Traditionelle særligt dækkede obligationer og gældsinstrumenter udstedt af ikke-finansielle selskaber indgår i haircutkategori III.
- d) Usikrede gældsinstrumenter udstedt af kreditinstitutter og finansielle selskaber, undtagen kreditinstitutter, indgår i haircutkategori IV.
- e) Værdipapirer af asset-backed typen indgår i haircutkategori V uanset udstederens klassifikation.

2. Nedenfor gives et overblik over haircutkategorierne for omsættelige aktiver, hvor der også er taget højde for udstederens klassifikation.

Tabel 10

Haircutkategorier for omsættelige aktiver

Kategori I	Kategori II	Kategori III	Kategori IV	Kategori V
Gældsinstrumenter udstedt af centralregeringer ECB-gældsbeviser Gældsbeviser udstedt af nationale centralbanker før indførelsen af euro i deres respektive medlemsstat	Gældsinstrumenter udstedt af lokale og regionale myndigheder Gældsinstrumenter udstedt af enheder, som af Eurosystemet er klassificeret som agencies Gældsinstrumenter udstedt af multilaterale udviklingsbanker og internationale organisationer Særligt dækkede obligationer af Jumbotyphen	Traditionelle særligt dækkede obligationer og andre særligt dækkede obligationer Gældsinstrumenter udstedt af ikke-finansielle virksomheder	Usikrede gældsinstrumenter udstedt af kreditinstitutter Gældsinstrumenter udstedt af finansielle virksomheder, undtagen kreditinstitutter	Værdipapirer af asset-backed typen

Artikel 130**Haircuts for omsættelige aktiver**

1. Omsættelige aktiver underlægges særlige haircuts, hvorved der trækkes en vis procentdel fra det pågældende aktivs kursværdi. De særlige haircuts, som anvendes på gældsinstrumenter i haircutkategori I-IV, som fastsat i bilag X, er forskellige, afhængig af en eller flere af følgende faktorer:

- a) restløbetid
- b) kuponstruktur
- c) kreditkvalitetstrin
- d) haircutkategori som fastsat i henhold til artikel 129.

2. Omsættelige aktiver, som indgår i kategori V, underlægges et haircut på 10 % uanset løbetid eller kuponstruktur.

3. Værdipapirer af asset-backed typen, særligt dækkede obligationer og usikrede gældsinstrumenter udstedt af kreditinstitutter, som vurderes teoretisk i overensstemmelse med reglerne i artikel 134, underlægges et yderligere haircut i form af en værdinedskrivning på 5 %.

4. Særligt dækkede obligationer, der anvendes til eget brug, underlægges et yderligere haircut, som anvendes direkte på værdien af den samlede udstedelse af det enkelte gældsinstrument i form af en værdinedskrivning på: a) 8 % for særligt dækkede obligationer, der anvendes til eget brug, på kreditkvalitetstrin 1 og 2, og b) 12 % for særligt dækkede obligationer, der anvendes til eget brug, på kreditkvalitetstrin 3. I forbindelse med dette stykke forstås ved »særligt dækkede obligationer, der anvendes til eget brug«, særligt dækkede obligationer, som er udstedt af enten en modpart eller af enheder med snævre forbindelser til denne, og som anvendes i et omfang, der er højere end 75 % af det nominelle udestående beløb, af den pågældende modpart og/eller af enhederne med snævre forbindelser til denne. I forbindelse med dette stykke bestemmes »snævre forbindelser« i overensstemmelse med artikel 138. Denne værdinedskrivning gælder for alle modparter, som mobiliserer den pågældende særligt dækkede obligation.

5. Det haircut, der anvendes på omsættelige aktiver, som indgår i haircutkategori I-IV, med variabel kuponrente, er det samme som det, der gælder for restløbetiden på 0-1 år af omsættelige aktiver med fast kuponrente i den haircutkategori og på det kreditkvalitetstrin, som aktivet tilhører. I forbindelse med denne artikel anses kuponbetalinger, hvis rentetilpasningsperiode er over 1 år, for faste rentebetalinger, og den relevante løbetid i forbindelse med haircuts er det omsættelige aktivs restløbetid.

6. De haircuts, der anvendes i forbindelse med omsættelige aktiver med flere typer rentebetaling, som indgår i kategori I-IV, afhænger alene af rentebetalingerne i instrumentets restløbetid. I forbindelse med sådanne instrumenter anvendes det højeste haircut, der gælder for et omsætteligt aktiv med samme restløbetid og kreditkvalitetstrin, og rentebetalinger af de typer, der forekommer i instrumentets restløbetid, kan tages i betragtning.
7. De haircuts, der anvendes i forbindelse med gældsinstrumenter med fast kuponrente, anvendes også i forbindelse med gældsinstrumenter, hvor den pågældende kuponrente er knyttet til inflationsindekserede gældsinstrumenter.
8. Der anvendes ikke haircuts i forbindelse med likviditetsopsugende operationer.

KAPITEL 2

Risikostyringsforanstaltninger for ikke-omsættelige aktiver

Artikel 131

Fastsættelse af risikostyringsinstrumenter for gældsfordringer

1. Individuelle gældsfordringer med en fast rentebetaling og gældsfordringer med en rentebetaling, der er indekseret til inflationen, underlægges særlige haircuts, som bestemmes i forhold til restløbetid, kreditkvalitetstrin og den af den nationale centralbank anvendte værdiansættelsesmetode som fastsat i bilag X.
2. Individuelle gældsfordringer med en variabel rente underlægges det samme haircut, som gælder for gældsfordringer med fast rente, som er klassificeret i restløbetidskategorien 0-1 år, svarende til det samme kreditkvalitetstrin og den samme værdiansættelsesmetode, som anvendes af den nationale centralbank. I forbindelse med denne artikel betragtes en rentebetaling som variabel, hvis den er knyttet til en referencerente, og rentetilpasningsperioden for renten højst er 1 år. Rentebetalinger, hvis rentetilpasningsperiode er over 1 år, betragtes som faste, og den relevante løbetid i forbindelse med haircuts er gældsfordringens restløbetid.
3. Det haircut, der anvendes i forbindelse med en gældsfordring med flere typer rentebetaling, afhænger alene af rentebetalingerne i gældsfordringens restløbetid. Hvis der er flere typer rentebetaling i gældsfordringens restløbetid, behandles de resterende rentebetalinger som faste rentebetalinger, hvor den relevante løbetid for haircuttet er gældsfordringens restløbetid.

Artikel 132

Risikostyringsforanstaltninger for detailgældsinstrumenter med pant i fast ejendom

Ikke-omsættelige detailgældsinstrumenter med pant i fast ejendom underlægges et haircut på 39,5 %.

Artikel 133

Risikostyringsforanstaltninger for tidsindskud

Tidsindskud underlægges ikke haircut. Denne tilgang er på linje med tilgangen for omsættelige aktiver, som er fastsat i artikel 130 vedrørende likviditetsopsugende operationer.

KAPITEL 3

Værdiansættelsesregler for omsættelige og ikke-omsættelige aktiver

Artikel 134

Værdiansættelsesregler for omsættelige aktiver

Med henblik på værdiansættelsen af aktiver, der anvendes som sikkerhed i markedsoperationer, der udføres som tilbageførselsforretninger, anvender de nationale centralbanker følgende regler:

- a) For hvert belånbart omsætteligt aktiv definerer Eurosystemet den mest repræsentative kurs, der skal anvendes til beregning af kursværdien.
- b) Et omsætteligt aktivs værdi beregnes på grundlag af den mest repræsentative kurs på den sidste bankdag inden værdiansættelsesdagen. I mangel af en repræsentativ kurs for et bestemt aktiv fastsætter Eurosystemet en teoretisk kurs.

- c) Et omsætteligt aktivs kursværdi eller teoretiske værdi beregnes inkl. vedhængende renter.
- d) På grund af forskelle i de nationale retssystemer og den operationelle praksis kan behandlingen af betalingsstrømmene i forbindelse med aktiver, f.eks. rentebetalinger vedrørende et aktiv, der modtages i en af Eurosystemets kreditoperationers løbetid, variere mellem de nationale centralbanker. Hvis betalingsstrømmen overføres til modparten, sikrer hjemmecentralbanken, at de relevante operationer stadig er helt dækket af tilstrækkelige belånbare aktiver, inden overførslen finder sted. Den enkelte nationale centralbank tilstræber, at den økonomiske effekt af behandlingen af betalingsstrømme svarer til, at betalingen overføres til modparten på betalingsdagen.

Artikel 135

Værdiansættelsesregler for ikke-omsættelige aktiver

Ikke-omsættelige aktiver tildeles en værdi af Eurosystemet, der svarer til enten den teoretiske kurs eller det udestående beløb.

Artikel 136

Margin calls

1. Aktiver, der mobiliseres som sikkerhed for Eurosystemets kreditoperationer, værdiansættes dagligt af de nationale centralbanker ifølge værdiansættelsesreglerne i artikel 134 og 135. Hvis der anvendes trepartstjenester, delegeres den daglige værdiansættelsesproces til den relevante trepartsagent på baggrund af oplysninger, som den relevante nationale centralbank har sendt til trepartsagenten.
2. Hvis de mobiliserede aktiver efter værdiansættelse og haircuts ikke opfylder kravene for den pågældende dag, udføres margin calls. Hvis værdien af de belånbare aktiver, der mobiliseres som sikkerhed af en modpart, efter værdiansættelsen overstiger det beløb, som modparten skylder, plus variationsmarginen, kan den nationale centralbank returnere de overskydende aktiver eller eventuelle kontanter, som modparten har tilført til et margin call.
3. For at nedbringe frekvensen af margin calls kan en national centralbank anvende en tærskelværdi på 0,5 % af den mængde likviditet, der tilføres. Afhængig af gældende national lovgivning kan de nationale centralbanker, hvis værdien af de aktiver, der er mobiliseret som sikkerhed, falder under den nedre tærskelværdi, kræve, at margin calls gennemføres enten som levering af yderligere aktiver eller som kontantbetalinger fra modparten. Omvendt kan den nationale centralbank returnere de overskydende aktiver (eller kontanter, der er tilført for at opfylde et margin call) til modparten, hvis værdien af de aktiver, der er anvendt som sikkerhed, ligger over den øvre tærskelværdi.
4. Renten for inlånsfaciliteten gælder også for likvide beholdninger (cash margins).

AFSNIT VII

ACCEPT AF SIKKERHED DENOMINERET I EN ANDEN VALUTA END EURO I NØDSITUATIONER

Artikel 137

Accept af sikkerhed denomineret i en anden valuta end euro i nødsituationer

1. ECB's Styrelsesråd kan beslutte at acceptere visse omsættelige aktiver udstedt af en centralregering i et G10-land uden for euroområdet i landets valuta som sikkerhed. Efter at ECB's Styrelsesråd har truffet denne beslutning, informeres modparterne om gældende:
 - a) belånbarhedskriterier
 - b) procedurer for udvælgelse og mobilisering
 - c) kilder og principper, der anvendes ved værdiansættelsen
 - d) risikostyringsinstrumenter
 - e) afviklingsprocedurer.

2. De generelle belånbarhedskriterier for omsættelige aktiver, som er fastsat i afsnit II i fjerde del, finder anvendelse, idet omsættelige aktiver dog:

a) kan udstedes, opbevares og afvikles uden for EØS, og

b) kan være denomineret i andre valutaer end euro.

3. Modparter, der er filialer af kreditinstitutter med hjemsted uden for EØS eller Schweiz, må ikke mobilisere de i denne artikel omhandlede omsættelige aktiver som sikkerhed.

AFSNIT VIII

REGLER FOR ANVENDELSE AF BELÅNBARE AKTIVER

Artikel 138

Snævre forbindelser mellem modparter og udsteder, debitor eller garant for omsættelige aktiver

1. Selv om et aktiv er belånbart, må en modpart ikke stille eller anvende aktiver som sikkerhed, som den selv eller en anden enhed, som den har snævre forbindelser med, er udsteder eller ejer af eller garant for.

2. »Snævre forbindelser« betyder en eller flere af følgende situationer, hvor modparten og den i stk. 1 omhandlede anden enhed er forbundet:

a) Modparten ejer — direkte eller indirekte gennem et eller flere foretagender — mindst 20 % af den anden enheds kapital.

b) Den anden enhed ejer — direkte eller indirekte gennem et eller flere foretagender — mindst 20 % af modpartens kapital.

c) Tredjemand ejer — enten direkte eller indirekte gennem et eller flere foretagender — mindst 20 % af den anden enheds kapital.

Med henblik på at vurdere om der foreligger snævre forbindelser i forbindelse med *multi-cédulas*, anvender Eurosystemet et gennemsigtighedsprincip, dvs. det vurderer de snævre forbindelser mellem hver af de underliggende udstedere af *cédulas* og modparten.

3. Stk. 1 finder ikke anvendelse, hvad angår følgende forhold:

a) snævre forbindelser mellem modparten og en offentlig enhed i EØS, der kan udskrive skatter, eller tilfælde, hvor et gældsinstrument er garanteret af en eller flere offentlige enheder i EØS, der kan udskrive skatter, og den relevante garanti besidder de karakteristika, der er fastsat i artikel 114

b) særligt dækkede obligationer, der opfylder kravene i artikel 129, stk. 1-3 og 6, i forordning (EU) nr. 575/2013

c) gældsinstrumenter beskyttet af særlig retlig sikkerhed svarende til særligt dækkede obligationer, der opfylder betingelserne i artikel 129, stk. 1-3 og 6, i forordning (EU) nr. 575/2013. Den særlige retlige sikkerhed kræver en isoleret (ring-fenced) sikkerhedspulje, der sikrer, at obligationsejers fordringer bliver opfyldt separat fra den isolerede sikkerhedspulje i tilfælde af udsteders insolvens. Eurosystemet foretager en vurdering i hvert enkelt tilfælde af eksistensen og sammenligneligheden af retlig sikkerhed, som kravene i litra b) fungerer som benchmark for, og kræver en ekstern juridisk udtalelse.

Eksempler på gældsinstrumenter beskyttet af særlig retlig sikkerhed svarende til de i litra b) omhandlede særligt dækkede obligationer er:

i) ikke-omsættelige detailgældsinstrumenter med pant i fast ejendom, og

ii) *multi-cédulas*, som er udstedt, før denne retningslinje finder anvendelse, hvor de underliggende *cédulas* opfylder kriterierne i artikel 129, stk. 1-3 og 6, i forordning (EU) nr. 575/2013.

*Artikel 139***Anvendelse af garanterede usikrede gældsinstrumenter udstedt af en modpart eller enhed, med hvilken den har snævre forbindelser**

1. Usikrede gældsinstrumenter udstedt af en modpart eller en anden enhed med snævre forbindelser til denne modpart som defineret i artikel 138 og fuldt ud garanteret af en eller flere offentlige enheder i EØS, der kan opkræve skatter, må ikke mobiliseres som sikkerhed for Eurosystemets kreditoperationer af denne modpart, hverken

- a) direkte, eller
- b) indirekte, hvor de indgår i en pulje af særligt dækkede obligationer.

2. I undtagelsestilfælde kan ECB's Styrelsesråd træffe afgørelse om midlertidige undtagelser fra restriktionerne i stk. 1, der gælder i maksimum tre år. Hvis en modpart anmoder om en undtagelse, skal anmodningen vedlægges en finansieringsplan for, hvordan mobiliseringen af de pågældende aktiver vil blive udfaset inden for tre år, efter at der er indrømmet en undtagelse. En sådan undtagelse indrømmes kun, såfremt den garanti, der gives af en eller flere centralregeringer, regionale eller lokale myndigheder eller andre offentlige enheder i EØS, der kan opkræve skatter, opfylder kravene gældende for garantier fastsat i artikel 114.

*Artikel 140***Snævre forbindelser med hensyn til værdipapirer af asset-backed typen og valutaafdækning**

En modpart må ikke mobilisere værdipapirer af asset-backed typen som sikkerhed, hvis modparten, eller en enhed, som modparten har snævre forbindelser med, jf. artikel 138, valutaafdækker disse værdipapirer af asset-backed typen ved at indgå en aftale om valutaafdækning med udsteder som modpart i afdækningen.

*Artikel 141***Grænser med hensyn til usikrede gældsinstrumenter udstedt af kreditinstitutter og deres enheder med snævre forbindelser**

1. En modpart må ikke stille eller anvende usikrede gældsinstrumenter udstedt af et kreditinstitut eller en anden enhed, som kreditinstituttet har snævre forbindelser til, som sikkerhed i et omfang, der overstiger 5 % af den samlede værdi af de aktiver, som den pågældende modpart anvender som sikkerhed, efter det gældende haircut. Denne grænse på 5 % gælder ikke i følgende tilfælde:

- a) hvis værdien af de nævnte aktiver ikke overstiger 50 mio. EUR efter et gældende haircut, eller
- b) hvis de nævnte aktiver er garanteret af en offentlig enhed, som kan opkræve skatter, og denne garanti besidder de i artikel 114 fastsatte karakteristika.

2. I forbindelse med stk. 1 tages etableringen af en snæver forbindelse mellem to eller flere udstedere af usikrede gældsinstrumenter kun i betragtning fra et år efter datoen for etableringen af den snævre forbindelse.

3. I forbindelse med denne artikel har »snævre forbindelser« samme betydning som i artikel 138.

*Artikel 142***Likviditetsstøtte i forbindelse med værdipapirer af asset-backed typen**

1. Med virkning fra 1. november 2015 må en modpart ikke mobilisere værdipapirer af asset-backed typen som sikkerhed, hvis modparten eller den enhed, som modparten har snævre forbindelser med, yder likviditetsstøtte som anført nedenfor. Eurosystemet tager hensyn til to former for likviditetsstøtte til værdipapirer af asset-backed typen: kontantreserver og likviditetsfaciliteter.

2. Hvad angår likviditetsstøtte i form af kontantreserver, må en modpart ikke mobilisere værdipapirer af asset-backed typen som sikkerhed, hvis følgende tre betingelser er opfyldt samtidig:

- a) Modparten har snævre forbindelser med banken, som indgår i transaktionen med værdipapiret af asset-backed typen, og hvor udstederen af det pågældende værdipapir af asset-backed typen har en konto.

- b) Det aktuelle beløb i reservefonden for transaktionen for værdipapirer af asset-backed typen er større end 5 % af det oprindelige udestående beløb af alle foranstillede og efterstillede trancher af transaktionen for værdipapirer af asset-backed typen.
- c) Det aktuelle beløb i reservefonden for transaktionen for værdipapirer af asset-backed typen er større end 25 % af det aktuelle udestående beløb af de efterstillede trancher af transaktionen for værdipapirer af asset-backed typen.
3. Hvad angår likviditetsstøtte i form af likviditetsfaciliteter, må en modpart ikke mobilisere værdipapirer af asset-backed typen som sikkerhed, hvis følgende to betingelser er opfyldt samtidig:
- a) Modparten har snævre forbindelser med en udbyder af likviditetsfaciliteter.
- b) Det aktuelle beløb for likviditetsfaciliteten for transaktionen for værdipapirer af asset-backed typen er større end 20 % af det oprindelige udestående beløb af alle foranstillede og efterstillede trancher af transaktionen for værdipapirer af asset-backed typen.
4. I denne artikel har snævre forbindelser samme betydning som i artikel 138, stk. 2.

Artikel 143

Overgangsbestemmelser vedrørende likviditetsstøtte i forbindelse med værdipapirer af asset-backed typen

1. Indtil artikel 142 får virkning, gælder overgangsbestemmelserne i denne artikel som fastsat i artikel 191.
2. En modpart må ikke mobilisere værdipapirer af asset-backed typen som sikkerhed, hvis modparten eller en enhed, som modparten har snævre forbindelser til, som defineret i artikel 138, yder likviditetsstøtte for 20 % eller derover af det udestående beløb af det pågældende værdipapir af asset-backed typen.
3. I forbindelse med denne artikel henviser »likviditetsstøtte« til ethvert strukturelt tiltag, der kan anvendes til dækning af et midlertidigt fald i pengestrømmen, der kan forekomme i transaktionens forløb.

Artikel 144

Ikke-godkendelse af belånbare aktiver af operationelle årsager

Selv om et aktiv er belånbart, kan en national centralbank af operationelle årsager anmode modparten om at fjerne det pågældende aktiv, før der opstår en pengestrøm, herunder betaling af hovedstol eller kuponrenter, som nærmere fastsat i det relevante nationale dokumentationsgrundlag.

Artikel 145

Underretning om samt værdiansættelse og fjernelse af aktiver, som ikke er belånbare eller er i strid med reglerne for anvendelse af belånbare aktiver

1. Hvis en modpart har stillet eller anvendt aktiver som sikkerhed, som denne ikke, eller ikke længere, har tilladelse til at anvende som sikkerhed, bl.a. på grund af udstederens, debitorens eller garantens identitet eller på grund af eksistensen af snævre forbindelser, underretter modparten øjeblikkeligt hjemmecentralbanken herom.
2. De i stk. 1 omhandlede aktiver skal ansættes til nul senest på næste værdiansættelsesdag, og der kan udløses et margin call.
3. Hvis en modpart har stillet eller anvendt aktiver omhandlet i stk. 1 som sikkerhed, skal denne fjerne disse aktiver så hurtigt som muligt.
4. Modparten skal fremsende nøjagtige og opdaterede oplysninger, der påvirker værdien af sikkerhedsstillelsen, til Eurosystemet.

Artikel 146

Sanktioner for manglende overholdelse af reglerne for anvendelse af belånbare aktiver

Manglende overholdelse af reglerne i dette afsnit medfører sanktioner i henhold til artikel 154-157, alt efter omstændighederne. Sanktionerne pålægges, uanset om en modpart deltager aktivt i pengepolitiske operationer.

*Artikel 147***Udveksling af oplysninger inden for Eurosystemet**

Til brug for gennemførelsen af pengepolitik, og især med henblik på overvågning af overholdelsen af reglerne om anvendelse af belånbare aktiver, udveksler Eurosystemet oplysninger om kapitalbesiddelser, som de kompetente myndigheder har tilvejebragt til disse formål. Oplysningerne er undergivet de samme krav til fortrolighed, som dem, de kompetente myndigheder iagttager.

AFSNIT IX

GRÆNSEOVERSKRIDENDE ANVENDELSE AF BELÅNBARE AKTIVER*Artikel 148***Generelle principper**

1. Modparter kan anvende belånbare aktiver på tværs af grænserne i euroområdet til afvikling af alle typer af Eurosystemets kreditoperationer.
2. Modparter kan mobilisere andre belånbare aktiver end tidsindskud til grænseoverskridende anvendelse i overensstemmelse med følgende regler:
 - a) Omsættelige aktiver skal mobiliseres via: i) godkendte links (som beskrevet i artikel 150) mellem værdipapirafviklingssystemer i EØS, som er blevet godkendt inden for Eurosystemets vurderingsrammer, ii) de gældende procedurer i CCBM, og iii) godkendte links i kombination med CCBM, og
 - b) Gældsfordringer og detailgældsinstrumenter med pant i fast ejendom skal mobiliseres i overensstemmelse med CCBM's gældende procedurer og kan ikke overføres gennem værdipapirafviklingssystemer.
3. Omsættelige aktiver kan anvendes gennem en national centralbanks konto i et værdipapirafviklingssystem i et andet land end det, hvor den pågældende centralbank ligger, hvis Eurosystemet har godkendt brugen af denne konto.
4. De Nederlandsche Bank er godkendt til at anvende sin konto i Euroclear Bank til at afvikle transaktioner med sikkerhed i de eurobonds, der er udstedt i denne internationale værdipapircentral. Banc Ceannais na hÉireann/Central Bank of Ireland er godkendt til at åbne en tilsvarende konto i Euroclear Bank. Denne konto kan benyttes til alle belånbare aktiver i Euroclear Bank, dvs. inkl. belånbare aktiver overført til Euroclear Bank gennem godkendte links.
5. Modparter udfører overførslen af belånbare aktiver via deres afviklingskonti i et værdipapirafviklingssystem, som er blevet godkendt inden for Eurosystemets vurderingsrammer.
6. Modparter uden depotkonto hos en national centralbank eller uden en afviklingskonto i et værdipapirafviklingssystem, der er blevet godkendt inden for Eurosystemets vurderingsrammer, kan afvikle transaktionerne via en korrespondentbanks afviklingskonto eller depotkonto.

*Artikel 149***CCBM**

1. Inden for CCBM er der tale om grænseoverskridende forbindelser mellem de nationale centralbanker. De nationale centralbanker fungerer som depotinstitutioner (herefter »korrespondentbanker«) for hinanden og for ECB med hensyn til omsættelige aktiver, som de modtager i deres lokale registreringsinstitution, trepartsagent eller afviklingssystem. Inden for CCBM gælder særlige procedurer for gældsfordringer og detailgældsinstrumenter med pant i fast ejendom. Bilag VI og brochuren »Korrespondentcentralbankmodellen (CCBM): Procedurer for Eurosystemets modparter«, som er offentliggjort på ECB's websted, indeholder nærmere oplysninger om CCBM og de gældende procedurer.
2. Aktiver, der er deponeret hos en korrespondentcentralbank, må kun anvendes som sikkerhed i Eurosystemets kreditoperationer.

*Artikel 150***Godkendte links mellem værdipapirafviklingssystemer**

1. Foruden CCBM må modparter anvende links, som er blevet godkendt inden for Eurosystemets vurderingsrammer (herefter »godkendte links«) til grænseoverskridende overførsel af omsættelige aktiver.

2. Der må kun oprettes godkendte links mellem værdipapirafviklingssystemer, som er blevet godkendt inden for Eurosystemets vurderingsrammer, og de skal bestå af en række procedurer og arrangementer vedrørende elektronisk overførsel af værdipapirer.
3. Der er to typer godkendte links, som er oprettet ved kontraktlige og tekniske aftaler mellem de involverede værdipapirafviklingssystemer:
 - a) direkte links oprettet mellem to værdipapirafviklingssystemer uden en mellemmand, og
 - b) relayed links, der giver to værdipapirafviklingssystemer, som ikke er indbyrdes direkte forbundet, mulighed for at foretage transaktioner og overførsler gennem et tredje værdipapirafviklingssystem, der fungerer som mellemlid.
4. Kun links, som er blevet vurderet og godkendt af Eurosystemet inden for dets vurderingsrammer, anses for at være godkendt. ECB offentliggør en ajourført liste over godkendte links på sit websted.
5. Aktiver, som modparterne har gennem et link, må anvendes til Eurosystemets kreditoperationer og til et hvilket som helst andet formål, som modparten måtte ønske.
6. Bilag VI indeholder en tabel, der viser brugen af godkendte links mellem værdipapirafviklingssystemer.

Artikel 151

CCBM i kombination med godkendte links

1. Modparter må anvende direkte eller relayed links som nævnt i artikel 150 i kombination med CCBM til at mobilisere belånbare omsættelige aktiver på et grænseoverskridende grundlag.
2. Når modparter anvender godkendte links mellem værdipapirafviklingssystemerne i kombination med CCBM, opbevarer de aktiverne, der er udstedt i udstederværdipapirafviklingssystemet, direkte på en konto hos et investorbærdipapirafviklingssystem eller via en depotinstitution. Ved godkendte relayed links kan et tredje værdipapirafviklingssystem agere som mellemlid.
3. Aktiver, der mobiliseres ifølge stk. 2, kan være udstedt i et værdipapirafviklingssystem i EØS uden for euroområdet, som er blevet godkendt inden for Eurosystemets vurderingsrammer, forudsat at der er blevet godkendt et link mellem udstederværdipapirafviklingssystemet og investorbærdipapirafviklingssystemet inden for Eurosystemets vurderingsrammer.
4. Bilag VI indeholder en tabel, der viser brugen af CCBM i kombination med godkendte links.

Artikel 152

CCBM og tjenester til forvaltning af trepartssikkerhedsstillelse

1. Grænseoverskridende tjenester til forvaltning af trepartssikkerhedsstillelse skal give en modpart mulighed for at øge eller mindske størrelsen af den sikkerhed, som modparten mobiliserer hos hjemmecentralbanken ved brug af sikkerhed hos en trepartsagent.
2. CCBM (herunder CCBM i kombination med godkendte links) kan anvendes som grundlag for grænseoverskridende anvendelse af tjenester til forvaltning af trepartssikkerhedsstillelse. Grænseoverskridende anvendelse af tjenester til forvaltning af trepartssikkerhedsstillelse skal involvere en national centralbank, hvor der tilbydes tjenester til forvaltning af trepartssikkerhedsstillelse til grænseoverskridende brug i Eurosystemet, idet denne fungerer som korrespondentbank for nationale centralbanker, hvis modparter har anmodet om at anvende sådanne tjenester til forvaltning af trepartssikkerhedsstillelse på grænseoverskridende grundlag til Eurosystemets kreditoperationer. For at lette grænseoverskridende anvendelse i overensstemmelse med dette stykke skal den relevante trepartsagent være godkendt af Eurosystemet.
3. Bilag VI indeholder en tabel, der viser brugen af CCBM sammen med tjenester til forvaltning af trepartssikkerhedsstillelse.

FEMTE DEL

SANKTIONER I TILFÆLDE AF MODPARTERS MANGLENDE OPFYLDELSE AF DERES FORPLIGTELSE*Artikel 153***Sanktioner i tilfælde af manglende overholdelse, hvad angår mindstereserver**

1. ECB pålægger institutter, som ikke opfylder forpligtelserne i ECB's forordninger og afgørelser vedrørende anvendelse af mindstereserver, sanktioner i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 2532/98, forordning (EF) nr. 2157/1999 (ECB/1999/4), forordning (EF) nr. 2531/98 eller forordning (EF) nr. 1745/2003 (ECB/2003/9). De relevante sanktioner og procedurerne for deres anvendelse er beskrevet i disse forordninger.

2. Uden at stk. 1 herved berøres, kan Eurosystemet ved en alvorlig overtrædelse af reservekravene suspendere en modpart fra at deltage i markedsoperationer.

*Artikel 154***Sanktioner for manglende overholdelse af visse procedurer**

1. I overensstemmelse med de kontraktmæssige eller lovgivningsmæssige bestemmelser, som den nationale centralbank anvender, pålægger Eurosystemet en modpart en eller flere sanktioner, hvis en eller flere af følgende forpligtelser ikke overholdes af denne:

- a) vedrørende tilbageførselsforretninger og valutaswaps, der udføres af pengepolitiske årsager: forpligtelserne til at stille tilstrækkelig sikkerhed for og afvikle det beløb, som modparten er blevet tildelt gennem en bestemt operations løbetid, eller det udestående beløb af en bestemt operation i tilfælde af førtidig afslutning foretaget af den nationale centralbank gennem en operations resterende løbetid, som fastsat i artikel 15
- b) vedrørende modtagelse af tidsindskud, egentlige købs- eller salgsforretninger og udstedelse af ECB-gældsbeviser: forpligtelsen til at afvikle transaktionen som fastsat i artikel 16
- c) vedrørende anvendelse af godkendte aktiver: forpligtelsen til kun at mobilisere eller anvende godkendte aktiver og overholde reglerne for anvendelse af godkendte aktiver i afsnit VIII i fjerde del
- d) vedrørende procedurer ultimo dagen og betingelserne for adgang til den marginale udlånsfacilitet: forpligtelsen til på forhånd at stille tilstrækkelige godkendte aktiver som sikkerhed i tilfælde, hvor der er en negativ restsaldo på en modparts afviklingskonto i TARGET2 efter afslutning af kontrolprocedurerne ultimo dagen, og der derfor anses for at opstå en automatisk anmodning om adgang til den marginale udlånsfacilitet som fastsat i artikel 19, stk. 6.

2. En sanktion, som pålægges i henhold til denne artikel, indebærer:

- a) alene et gebyr, eller
- b) både et gebyr og en anden sanktion.

*Artikel 155***Gebyrer som følge af manglende overholdelse af visse operationelle regler**

Hvis en modpart ikke opfylder de i artikel 154, stk. 1, omhandlede forpligtelser, pålægger Eurosystemet denne et gebyr for hvert tilfælde af manglende overholdelse. Gebyret beregnes i henhold til bilag VII.

*Artikel 156***Andre sanktioner som følge af manglende overholdelse af visse operationelle regler**

1. Hvis en modpart i mere end to tilfælde i løbet af en periode på 12 måneder ikke opfylder en forpligtelse omfattet af artikel 154, stk. 1, litra a) eller b), og der i forbindelse med hver enkelt overtrædelse:

- a) var grundlag for at pålægge et gebyr

b) beslutningen om at pålægge et gebyr i hvert tilfælde blev meddelt modparten, og

c) hver enkelt overtrædelse vedrører den samme type overtrædelse,

suspenderer Eurosystemet modparten i tilfælde af en tredje overtrædelse og eventuelle efterfølgende tilfælde af manglende overholdelse af en forpligtelse af samme type i den pågældende periode på 12 måneder. Perioden på 12 måneder tæller fra datoen for den første manglende opfyldelse af en forpligtelse i artikel 154, stk. 1, litra a) eller b), alt efter omstændighederne.

2. En suspension foretaget af Eurosystemet efter stk. 1 gælder for alle efterfølgende markedsoperationer af samme type som den markedsoperation, der førte til en sanktion efter stk. 1.

3. En suspension i overensstemmelse med stk. 1 gælder i en periode, som fastsættes i overensstemmelse med bilag VII.

4. Hvis en modpart i mere end to tilfælde i løbet af en periode på 12 måneder ikke opfylder en forpligtelse i artikel 154, stk. 1, litra c), og der i forbindelse med hver enkelt overtrædelse:

a) var grundlag for at pålægge et gebyr

b) beslutningen om at pålægge et gebyr i hvert tilfælde blev meddelt modparten, og

c) hver enkelt overtrædelse vedrører den samme type overtrædelse,

suspenderer Eurosystemet modparten fra den efterfølgende markedsoperation i tilfælde af en tredje overtrædelse og eventuelle efterfølgende overtrædelser i den pågældende periode på 12 måneder. Perioden på 12 måneder tæller fra datoen for den første manglende opfyldelse af en forpligtelse i artikel 154, stk. 1, litra c).

5. Eurosystemet kan undtagelsesvis suspendere en modpart fra Eurosystemets fremtidige pengepolitiske operationer i en periode på tre måneder som følge af manglende opfyldelse af en eller flere af de i artikel 154, stk. 1, omhandlede forpligtelser. I så fald tager Eurosystemet hensyn til overtrædelsens alvor og navnlig de involverede beløb samt den manglende overholdelses hyppighed og varighed.

6. En suspensionsperiode, som Eurosystemet har besluttet i henhold til denne artikel, gælder i tillæg til det relevante gebyr, som pålægges i overensstemmelse med artikel 155.

Artikel 157

Andre sanktioner gældende for filialer som følge af manglende overholdelse af visse operationelle regler

Når Eurosystemet suspenderer en modpart i overensstemmelse med artikel 156, stk. 5, kan denne suspension også gælde for den pågældende modparts filialer, som er etableret i andre medlemsstater, der har euroen som valuta.

SJETTE DEL

SKØNSMÆSSIGE FORANSTALTNINGER

Artikel 158

Skønsmæssige foranstaltninger af forsigtighedshensyn eller som følge af tilfælde af misligholdelse

1. Eurosystemet kan af forsigtighedshensyn træffe følgende foranstaltninger:

a) suspendere, begrænse eller udelukke en modparts adgang til Eurosystemets markedsoperationer eller stående faciliteter i henhold til kontrakt- eller lovgivningsmæssige ordninger, som hjemmecentralbanken eller ECB anvender

b) undtage en modpart fra reservekravene i henhold til de kontraktmæssige eller lovgivningsmæssige bestemmelser, som hjemmecentralbanken eller ECB anvender

- c) afvise, begrænse anvendelsen af eller anvende yderligere haircuts for aktiver, som en bestemt modpart har mobiliseret som sikkerhed i Eurosystemets kreditoperationer på grundlag af enhver oplysning, som Eurosystemet finder relevant, især hvis der synes at være en høj grad af sammenfald mellem modpartens kreditkvalitet og kreditkvaliteten på de aktiver, som modparten har mobiliseret som sikkerhed.
2. Hvis en skønmæssig foranstaltning som beskrevet i stk. 1 er baseret på tilsynsmæssige oplysninger, skal Eurosystemets anvende disse oplysninger, som er tilvejebragt af enten modparter eller tilsynsmyndigheder, på en måde, som er i fuld overensstemmelse med og strengt nødvendig for, at Eurosystemet kan opfylde sine pengepolitiske opgaver.
3. I tilfælde af misligholdelse kan Eurosystemet suspendere, indskrænke eller udelukke adgangen til Eurosystemets markedsoperationer eller stående faciliteter vedrørende modparter i misligholdelse i henhold til de kontraktmæssige eller lovgivningsmæssige bestemmelser, som anvendes af Eurosystemet.
4. Alle skønmæssige foranstaltninger i stk. 1 og 3 skal anvendes på en proportional og ikke-diskriminerende måde og skal behørigt begrundes af Eurosystemet.

Artikel 159

Skønmæssige foranstaltninger vedrørende Eurosystemets kreditkvalitetsvurdering

1. Eurosystemet vurderer, om en udstedelse, udsteder, debitor eller garant opfylder Eurosystemets kreditkvalitetskrav på grundlag af enhver oplysning, som det anser for relevant.
2. Eurosystemet kan afvise, begrænse mobiliseringen eller anvendelsen af aktiver eller anvende yderligere haircuts i henhold til grundlaget i stk. 1, hvis det er nødvendigt for at sikre en passende risikobeskyttelse af Eurosystemet.
3. Hvis en afvisning som beskrevet i stk. 2 er baseret på tilsynsmæssige oplysninger, skal Eurosystemet anvende disse oplysninger, som er tilvejebragt af enten modparter eller tilsynsmyndigheder, på en måde, som er i fuld overensstemmelse med og strengt nødvendig for, at Eurosystemet kan opfylde sine pengepolitiske opgaver.
4. Eurosystemet kan udelukke følgende aktiver fra listen over belånbare omsættelige aktiver:
- a) aktiver, der er udstedt eller garanteret af enheder, som er genstand for indefrysning af midler og/eller andre foranstaltninger truffet af EU i henhold til traktatens artikel 75 eller af en medlemsstat vedrørende begrænsning i anvendelse af midler, og/eller
- b) aktiver, der er udstedt eller garanteret af enheder, som er omfattet af en af ECB's Styrelsesråd truffet beslutning, der suspenderer eller udelukker deres adgang til Eurosystemets markedsoperationer eller stående faciliteter.

SYVENDE DEL

SUPPLERENDE FÆLLES MINIMUMSKARAKTERISTIKA VEDRØRENDE EUROSISTEMETS PENGEPOLITISKE OPERATIONER

Artikel 160

Retsforholdet mellem centralbanker i Eurosystemet og deres modparter

Eurosystemet skal sikre, at dets kontraktmæssige eller lovgivningsmæssige bestemmelser for så vidt angår dets modparter, jf. artikel 1, stk. 3, er i overensstemmelse med bestemmelserne i syvende del.

KAPITEL 1

Supplerende fælles minimumskarakteristika gældende for alle ordninger vedrørende Eurosystemets pengepolitiske operationer

Artikel 161

Ændringer til/af gennemførelsen af Eurosystemets pengepolitiske ramme

1. Hver national centralbank anvender kontraktmæssige eller lovgivningsmæssige bestemmelser, der skal sikre, at den er i stand til uden unødigt forsinkelse at gennemføre alle ændringer af den pengepolitiske ramme.

2. Den nationale centralbank skal indsætte en bestemmelse i sine kontraktmæssige eller lovgivningsmæssige bestemmelser om, at dens modparter skal underrettes om de i stk. 1 omhandlede ændringer. Den nationale centralbank skal sikre, at det med sikkerhed fremgår af en sådan underretning, fra hvilket tidspunkt disse ændringer får retsvirkning.

Artikel 162

Valuta i hvilken betalingerne udføres

Det skal fremgå af de relevante kontraktmæssige eller lovgivningsmæssige bestemmelser, som anvendes af den nationale centralbank, at alle betalinger med relation til Eurosystemets pengepolitiske operationer, ud over betalinger i udenlandsk valuta i forbindelse med valutaswaps i pengepolitisk øjemed, skal udføres i euro.

Artikel 163

Formatet for de kontraktmæssige bestemmelser

Hvis det er nødvendigt at betragte alle transaktioner under en aftale som en enkelt kontraktlig aftale og/eller at betragte en aftale som en overordnet aftale for at give mulighed for effektivt ophør og slutafregning (herunder netting) af alle udestående transaktioner i forbindelse med misligholdelse, skal der findes en bestemmelse herom i de kontraktmæssige eller lovgivningsmæssige bestemmelser, som den nationale centralbank anvender.

Artikel 164

Formularer, datamedia og kommunikationsmidler

De relevante kontraktmæssige eller lovgivningsmæssige bestemmelser, som anvendes af den nationale centralbank, skal sikre, at der i forholdet mellem den nationale centralbank og modparterne er opstillet passende og entydige regler vedrørende anvendelsen af formularer, herunder bekræftelsen af transaktionsvilkår, datamedia samt kommunikationsmidler og -detaljer.

Artikel 165

Misligholdelse

1. De relevante kontraktmæssige og lovgivningsmæssige bestemmelser, som anvendes af den nationale centralbank, skal foreskrive, at der som minimum er tale om misligholdelse i tilfælde, som i det væsentlige ikke afviger fra følgende:

- a) en kompetent retslig eller anden myndighed træffer beslutning om at iværksætte en likvidationsprocedure eller udnævne en kurator eller en tilsvarende person eller iværksætte en anden tilsvarende procedure over for modparten
- b) en kompetent retslig eller anden myndighed træffer beslutning om at iværksætte en reorganiseringsforanstaltning eller en anden tilsvarende procedure over for modparten med det formål at beskytte eller rette op på modpartens finansielle situation og undgå, at der træffes en beslutning som den i litra a) omtalte
- c) en skriftlig erklæring fra modparten om dennes manglende evne til at betale hele eller en hvilken som helst del af sin gæld eller til at opfylde sine forpligtelser i forbindelse med pengepolitiske transaktioner, en frivillig rammeaftale eller anden ordning indgået af modparten med dennes kreditorer, eller hvis modparten er, eller skønnes at være, insolvent eller skønnes at være ude af stand til at betale sin gæld
- d) der træffes proceduremæssige foranstaltninger forud for en beslutning i henhold til litra a) eller b)
- e) en tilsikring eller anden erklæring, som forud for indgåelsen af en kontrakt er fremsat af modparten eller ud fra gældende lovbestemmelser forudsættes at være fremsat af modparten, er ukorrekt eller usand

- f) modpartens tilladelse til at udøve aktiviteter i henhold til enten: a) direktiv 2013/36/EU og forordning (EU) nr. 575/2013, eller b) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/39/EF ⁽¹⁾, som de er gennemført i den relevante medlemsstat, der har euroen som valuta, suspenderes eller tilbagekaldes
- g) modparten suspenderes eller ekskluderes fra medlemskab af et betalingssystem eller en ordning, hvorigennem betalinger under pengepolitiske transaktioner foretages, eller (undtagen i forbindelse med valutaswap-transaktioner) suspenderes eller ekskluderes fra medlemskab af et værdipapirafviklingssystem, som anvendes til afvikling af Eurosystemets pengepolitiske transaktioner
- h) foranstaltninger, som angivet i artikel 41, stk. 1, artikel 43, stk. 1, og artikel 44 i direktiv 2013/36/EU, træffes over for modparten
- i) modparten undlader i forbindelse med tilbageførselsforretninger at overholde bestemmelser vedrørende risikokontrolforanstaltninger
- j) modparten undlader i forbindelse med genkøbsforretninger at betale købsprisen eller genkøbsprisen eller undlader at levere købte eller genkøbte aktiver; eller modparten undlader i forbindelse med lån mod sikkerhedsstillelse at levere aktiver eller tilbagebetale tilgodehavendet på de respektive gældende datoer for disse betalinger og leveringer
- k) modparten undlader i forbindelse med valutaswaps, der gennemføres i pengepolitiske øjemed, og tidsinds kud at betale eurobeløbet eller undlader i forbindelse med valutaswaps, der udføres i pengepolitisk øjemed, at betale beløb i udenlandsk valuta på de gældende datoer for disse betalinger
- l) i tilfælde af misligholdelse, der i det væsentlige ikke afviger fra de tilfælde, som er defineret i denne artikel, for modpartens vedkommende under en aftale, der er indgået med henblik på forvaltningen af ECB's eller de nationale centralbankers valutareserver eller egenkapital
- m) modparten undlader at stille relevante oplysninger til rådighed, med alvorlige konsekvenser for hjemmecentralbanken til følge
- n) modparten undlader at opfylde en hvilken som helst anden af sine forpligtelser under aftaler og bestemmelser vedrørende tilbageførselstransaktioner og valutaswap-transaktioner og undlader, hvis en udbedring er mulig, at udbedre denne mangel inden for højst 30 dage, hvis der er tale om transaktioner mod sikkerhedsstillelse, og inden for højst 10 dage, hvis der er tale om valutaswap-transaktioner, efter at den nationale centralbank har fremsendt meddelelse om dette krav
- o) i tilfælde af modpartens misligholdelse af en aftale med et andet medlem af Eurosystemet, som er indgået med det formål at gennemføre pengepolitiske operationer i Eurosystemet, og dette andet medlem af Eurosystemet i denne forbindelse har gjort brug af sin ret til at afvikle alle transaktioner under en sådan aftale på grund af misligholdelsen
- p) modparten er genstand for indefrysning af midler og/eller andre foranstaltninger truffet af EU i henhold til artikel 75 i traktaten, der begrænser modpartens mulighed for anvendelse af sine midler
- q) modparten er genstand for indefrysning af midler og/eller andre foranstaltninger truffet af en medlemsstat, der har euroen som valuta, der begrænser modpartens mulighed for at anvende sine midler
- r) alle eller en væsentlig del af modpartens aktiver er indefrosset, omfattet af arrest eller udlæg eller et andet skridt, som har til formål at beskytte offentlige interesser eller modpartens kreditorer
- s) alle eller en væsentlig del af modpartens aktiver er transporteret til en anden enhed
- t) enhver truende eller faktisk indtruffet begivenhed, hvis indtræden kan medføre misligholdelse af en modparts opfyldelse af sine forpligtelser i henhold til en ordning, som er indgået med det formål at gennemføre pengepolitiske operationer i Eurosystemet eller andre regler, der gælder for forholdet mellem modparten og en af de nationale centralbanker.

2. Tilfældene i stk. 1, litra a) og p), skal føre til automatisk konstatering af misligholdelse; tilfældene i litra b), c) og q) kan føre til automatisk konstatering af misligholdelse; tilfældene i litra d)-o) samt r)-t) kan ikke føre til automatisk konstatering af misligholdelse, men skal bero på et skøn, dvs. at der kun konstateres misligholdelse som følge af en påkravsmeddelelse. En sådan påkravsmeddelelse kan give en »henstand« på maksimalt tre bankdage til at rette op på den pågældende situation. Ved misligholdelse, der beror på et skøn, skal de nationale centralbanker sikre, at det tydeligt fremgår af de bestemmelser, der vedrører udøvelsen af et sådant skøn, hvilken retlig virkning der er forbundet hermed.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/39/EF af 21. april 2004 om markeder for finansielle instrumenter, om ændring af Rådets direktiv 85/611/EØF, og 93/6/EØF samt Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/12/EF og om ophævelse af Rådets direktiv 93/22/EØF (EUT L 145 af 30.4.2004, s. 1).

*Artikel 166***Midler, der kan anvendes i tilfælde af misligholdelse og af forsigtighedshensyn**

1. De relevante kontraktmæssige eller lovgivningsmæssige bestemmelser, som anvendes af den nationale centralbank, skal sikre, at den pågældende nationale centralbank i tilfælde af misligholdelse har ret til at gøre brug af følgende midler:

- a) suspension, begrænsning eller udelukkelse af modparten fra adgang til markedsoperationer
- b) suspension, begrænsning eller udelukkelse af modparten fra adgang til de stående faciliteter
- c) ophør af alle udestående aftaler og transaktioner
- d) fremskyndet forfald af fordringer, som endnu ikke er forfaldne eller betingede
- e) anvende modpartens indskud i den nationale centralbank til at modregne fordringer hos den pågældende modpart
- f) indstille opfyldelsen af forpligtelser over for modparten, indtil fordringen hos modparten er opfyldt.

2. De relevante kontraktmæssige eller lovgivningsmæssige bestemmelser, som anvendes af den nationale centralbank, skal sikre, at den pågældende nationale centralbank i tilfælde af misligholdelse kan gøre brug af følgende midler, ud over midlerne i stk. 1:

- a) gøre krav på morarenter, og
- b) gøre krav på erstatning for tab, der er lidt som følge af modpartens misligholdelse.

3. Den nationale centralbank kan anvende kontraktmæssige eller lovgivningsmæssige bestemmelser, som af forsigtighedshensyn berettiger hjemmecentralbanken til at afvise aktiver, begrænse anvendelsen af aktiver eller anvende yderligere haircuts for aktiver, som den relevante modpart har stillet som sikkerhed i Eurosystemets kreditoperationer.

4. Den nationale centralbank skal anvende kontraktmæssige eller lovgivningsmæssige bestemmelser, der til enhver tid og uden unødigt forsinkelse lovgyldigt sikrer, at hjemmecentralbanken kan realisere alle aktiver, der er stillet som sikkerhed, således at den nationale centralbank har ret til at realisere værdien af den ydede kredit, hvis modparten ikke omgående udligner sin negative saldo.

5. Med henblik på at sikre ensartet gennemførelse af de pålagte foranstaltninger, kan ECB's Styrelsesråd træffe beslutning om de midler, der skal anvendes, herunder suspension, begrænsning eller udelukkelse af adgang til markedsoperationer eller stående faciliteter.

*Artikel 167***Modparternes tilvejebringelse af oplysninger**

De relevante kontraktmæssige eller lovgivningsmæssige bestemmelser, som anvendes af den nationale centralbank, skal sikre, at en national centralbank kan indhente alle relevante oplysninger fra modparterne i forbindelse med Eurosystemets pengepolitiske operationer.

*Artikel 168***Varsler og andre meddelelser**

1. De enkelte nationale centralbanker anvender kontraktmæssige eller lovgivningsmæssige bestemmelser, som kræver, at alle varsler og andre meddelelser er i skriftlig og/eller elektronisk form.

2. De enkelte nationale centralbanker anvender kontraktmæssige eller lovgivningsmæssige bestemmelser, hvoraf det fremgår entydigt, hvordan varsler og andre meddelelser skal fremsendes, og hvornår de træder i kraft. Frister, hvorefter varsler og andre meddelelser træder i kraft, må i intet tilfælde være så lange, at det ændrer den økonomiske virkning af de dispositioner, der er truffet som helhed. Især skal en bekræftelse afleveres og kontrolleres omgående.

*Artikel 169***Tredjepartsrettigheder**

1. De enkelte nationale centralbanker anvender kontraktmæssige eller lovgivningsmæssige bestemmelser, som kræver, at modpartens rettigheder og forpligtelser ikke må overdrages, belånes eller på anden måde handles med af modparten uden hjemmecentralbankens forudgående skriftlige samtykke.
2. De enkelte nationale centralbanker anvender kontraktmæssige eller lovgivningsmæssige bestemmelser, som sikrer, at kun den kontraherende nationale centralbank eller hjemmecentralbanken og den anførte modpart har rettigheder og forpligtelser i forbindelse med gennemførelsen af transaktionen. Sådanne kontraktmæssige eller lovgivningsmæssige bestemmelser skal dog muliggøre de forbindelser mellem de nationale centralbanker og/eller ECB:
 - a) som opstår i forbindelse med den grænseoverskridende anvendelse af belånbare aktiver, og
 - b) som er nødvendige for operationer gennemført med modparter, der handler via en mellemværende institution.

*Artikel 170***Gældende lov og jurisdiktion**

1. De relevante kontraktmæssige og lovgivningsmæssige bestemmelser, som anvendes af den nationale centralbank, skal foreskrive, at gældende lov for de relevante kontraktmæssige eller lovgivningsmæssige bestemmelser, som anvendes af den nationale centralbank, og for alle transaktioner, der gennemføres under disse bestemmelser, undtagen i tilfælde, hvor den grænseoverskridende anvendelse af belånbare aktiver stiller andre krav, skal være loven i den medlemsstat, der har euroen som valuta, hvor den nationale centralbank er beliggende.
2. Tvistbilæggelser skal uden at berøre Den Europæiske Unions Domstols kompetence finde sted ved de officielle domstole i den pågældende medlemsstat, der har euroen som valuta.

*Artikel 171***Afviklingsdage for tidsindskud**

Bestemmelser vedrørende indskud, som anvendes af den nationale centralbank, skal præcisere, at afviklingen vedrørende både indbetaling og udbetaling af tidsindskud finder sted på de dage, der er angivet i ECB's meddelelse af indskudsoperationen.

*KAPITEL 2****Supplerende fælles minimumskarakteristika, der gælder for både aftaler om genkøbsforretninger og lån mod sikkerhedsstillelse****Artikel 172***Dato for transaktionens genkøbsdel**

De relevante kontraktmæssige og lovgivningsmæssige bestemmelser, som anvendes af den nationale centralbank, skal sikre, at datoen for transaktionens genkøbsdel, herunder datoen for tilbagebetaling af aftalen om lån mod sikkerhedsstillelse alt efter omstændighederne, fastsættes til det tidspunkt, hvor transaktionen indledes.

*Artikel 173***Bankdage**

De relevante kontraktmæssige og lovgivningsmæssige bestemmelser, som anvendes af den nationale centralbank, skal definere »bankdag« i henhold til artikel 2.

*Artikel 174***Rentesats**

1. Forskellen mellem salgs- og genkøbsprisen i en genkøbsforretning svarer til det aggregerede beløb, der er opnået ved anvendelse af en bestemt rentesats for renten på købsprisen i løbet af perioden fra den aftalte købsdato til genkøbsdatoen.
2. Renten på et lån mod sikkerhed bestemmes ved at anvende den angivne rentesats på lånebeløbet i hele operationens løbetid.
3. Rentesatsen for genkøbsforretninger svarer til en simpel rentesats, og der beregnes rente efter konventionen »faktisk/360«.

Artikel 175

Mekanismerne for omveksling af ikke-eurobeløb

De relevante kontraktmæssige og lovgivningsmæssige bestemmelser, som anvendes af den nationale centralbank, skal sikre, at mekanismerne for omveksling af ikke-eurobeløb til euro specificerer, at den anvendte kurs er ECB's daglige euroreferencekurs for omveksling af udenlandsk valuta eller, hvis denne ikke er til rådighed, spotkursen angivet af ECB på bankdagen forud for den dag, hvor omregningen skal finde sted med henblik på salg af euro mod køb af den anden valuta.

KAPITEL 3

Supplerende fælles minimumskarakteristika, der udelukkende gælder for genkøbsaftaler

Artikel 176

Genstand for genkøbsaftaler

1. De relevante kontraktmæssige og lovgivningsmæssige bestemmelser, som anvendes af den nationale centralbank i forbindelse med indgåelsen af genkøbsforretninger, skal sikre, at der er et salg af brugbare aktiver mod eurokontanter med en samtidig aftale om at sælge tilsvarende aktiver tilbage mod euro på et nærmere angivet tidspunkt.
2. Den nationale centralbank definerer »tilsvarende aktiver« som aktiver fra den samme udsteder, som indgår i samme emission uden hensyn til udstedelsesdatoen, og som er af samme type, nominelle værdi, beløb og beskrivelse som de aktiver, der sammenlignes med.
3. Hvis de aktiver, hvormed der sammenlignes i henhold til stk. 2, er omregnet eller redenomineret, eller der gennemføres en option, ændres definitionen som følger:
 - a) i tilfælde af omregning gælder den for de aktiver, hvortil aktiverne er omregnet
 - b) i tilfælde af en option gælder den for aktiver af samme værdi som de betalte aktiver, såfremt sælgeren har betalt køberen et beløb, der svarer til optionens værdi
 - c) i tilfælde af redenominerede aktiver gælder den for aktiver af samme værdi som de aktiver, hvortil de oprindelige aktiver er blevet redenomineret, om nødvendigt sammen med et pengebeløb svarende til en eventuel differens i aktivernes værdi før og efter deres redenominering.

Artikel 177

Slutafregnings- og nettingordninger vedrørende genkøbsaftaler

1. De relevante kontraktmæssige eller lovgivningsmæssige bestemmelser, som anvendes af den nationale centralbank, skal sikre, at den pågældende nationale centralbank i tilfælde af misligholdelse har ret til at slutafregne og bringe alle udestående genkøbstransaktioner til ophør.
2. De relevante kontraktmæssige eller lovgivningsmæssige bestemmelser, som anvendes af den nationale centralbank, skal indeholde bestemmelser vedrørende netting, som har til formål at opnå økonomiske virkninger svarende til nedenstående.
 - a) I tilfælde af misligholdelse skal genkøbsdatoen for hver enkelt transaktion anses for at indtræffe øjeblikkeligt, og være underlagt en af følgende muligheder:
 - i) alle tilsvarende aktiver leveres øjeblikkeligt, og således at opfyldelsen af parternes respektive forpligtelser med hensyn til levering af aktiver og betaling af genkøbsprisen for alle genkøbte aktiver finder sted udelukkende i overensstemmelse med bestemmelsen i nedenstående litra b)-d), eller
 - ii) genkøbsforretningen ophæves.
 - b) Markedsværdien af de misligholdte genkøbte aktiver og alle tilsvarende aktiver, som skal overføres, samt den genkøbspris, som skal betales af de enkelte parter, fastsættes af den nationale centralbank for alle transaktioner på genkøbsdatoen, og på kommercielt rimelige vilkår.

- c) På grundlag af litra b) beregner den nationale centralbank, hvor meget parterne skylder hinanden på genkøbsdatoen. De beløb, som den ene part skylder, modregnes de beløb, som den anden skylder, og kun nettosaldoen betales af den part, hvis fordring herved er vurderet til det laveste beløb.
 - d) Nettosaldoen forfalder og skal betales den næste dag, hvor TARGET2 er åben for gennemførelse af betaling. I forbindelse med denne beregning omregnes alle beløb, som ikke er fastsat i euro, til euro på den relevante dato og til kursen beregnet i henhold til artikel 175.
3. Den nationale centralbank definerer »markedsværdi for misligholdte aktiver« i overensstemmelse med artikel 2.

Artikel 178

Overholdelse af risikokontrolforanstaltninger

Hvis de relevante kontraktmæssige eller lovgivningsmæssige bestemmelser, som anvendes af den nationale centralbank, omfatter bestemmelser om substitution af sikkerhed, skal disse bestemmelser sikre, at de påkrævede risikokontrolforanstaltninger overholdes.

Artikel 179

Likvide beholdninger

Hvis de relevante kontraktmæssige eller lovgivningsmæssige bestemmelser, som anvendes af den nationale centralbank, indeholder bestemmelser om marginbeløb, som skal betales eller returneres i kontanter, skal disse også foreskrive, at enhver yderligere forpligtelse til at returnere eller tilvejebringe marginbeløb først opfyldes ved brug af kontanter op til det samme beløb sammen med eventuelle tilskrevne renter.

Artikel 180

Yderligere bestemmelser vedrørende genkøbsforretninger

Uden at berøre bestemmelserne i denne retningslinje kan den nationale centralbank specificere yderligere bestemmelser i de kontraktmæssige eller lovgivningsmæssige bestemmelser, som den anvender, vedrørende genkøbsforretninger.

KAPITEL 4

Supplerende fælles minimumskarakteristika, der udelukkende gælder for lån mod sikkerhed

Artikel 181

Tilvejebringelse og realisation af sikkerhedsstillelse

1. For så vidt angår aftaler om lån mod sikkerhed, tager den nationale centralbank i sine kontraktmæssige eller lovgivningsmæssige bestemmelser højde for de forskellige procedurer og regler, der gælder i de forskellige retssystemer med hensyn til at etablere og efterfølgende realisere en ret over sikkerheden, f.eks. pantsætning, overdragelse eller pant.
2. De relevante bestemmelser om lån mod sikkerhed, som anvendes af den nationale centralbank, skal sikre, at aktiverne, der er stillet som sikkerhed, er juridisk realiserbare for den nationale centralbank, uden at der eksisterer tidligere fordringer på de pågældende aktiver. Det skal ikke være muligt for tredjemand, herunder den afviklende myndighed i tilfælde af konkurs, at intervenere og få opfyldt et krav på de aktiver, der er stillet som sikkerhed, medmindre der er tale om svig, eller opnå rettigheder knyttet til disse.
3. De relevante bestemmelser om lån mod sikkerhed, som anvendes af den nationale centralbank, skal sikre, at den pågældende nationale centralbank i tilfælde af misligholdelse, som specificeret i artikel 165, har ret til at realisere den økonomiske værdi af de aktiver, der er stillet som sikkerhed. En sådan misligholdelse skal også afspejle de omstændigheder, under hvilke den nationale centralbank kan betragte modparten som værende i misligholdelse i forbindelse med genkøbsaftaler.

Artikel 182

Udvidelse af intradag operationer til dag-til-dag operationer

De relevante kontraktmæssige og lovgivningsmæssige bestemmelser, som den nationale centralbank anvender, skal give mulighed for, at operationer, der er indledt som intradag-operationer, kan udvides til dag-til-dag operationer.

KAPITEL 5

Supplerende fælles minimumskarakteristika, der udelukkende gælder for valutaswaps, som gennemføres i pengepolitisk øjemed

Artikel 183

Samtidige salg- og købsforretninger til omgående levering eller på termin

De relevante kontraktmæssige og lovgivningsmæssige bestemmelser, som anvendes af den nationale centralbank, skal sikre, at hver enkelt transaktion udgør et samtidigt salg til omgående levering og terminssalg og -køb af euro mod en enkelt udenlandsk valuta.

Artikel 184

Tidspunkt for og teknisk afvikling af betalingsoverførsler

De relevante kontraktmæssige eller lovgivningsmæssige bestemmelser, som anvendes af den nationale centralbank, skal indeholde en bestemmelse vedrørende valg af tidspunkt og teknik i forbindelse med betalingsoverførsler. Datoen for terminssalget og -købet skal fastsættes til det tidspunkt, hvor transaktionen indledes.

Artikel 185

Definition af specifikke termer

De relevante kontraktmæssige eller lovgivningsmæssige bestemmelser, som anvendes af den nationale centralbank, skal definere udenlandsk valuta, spotkurs, terminkurs, overførselsdato og tilbageførselsdato i overensstemmelse med følgende:

- a) »udenlandsk valuta«: enhver lovlig valuta, undtagen euro
- b) »spotkurs«: i forbindelse med en specifik transaktion den kurs (beregnet i henhold til artikel 175), som anvendes til at omregne eurobeløbet til det beløb i den for den pågældende transaktion relevante udenlandske valuta, som den ene part er forpligtet til at overføre til den anden på overførselsdatoen mod betaling af eurobeløbet; denne kurs anføres i bekræftelsen
- c) »terminkurs«: den kurs, der beregnes i henhold til artikel 175, og som anvendes til at omregne eurobeløbet til det beløb i den udenlandske valuta, som den ene part er forpligtet til at overføre til den anden på tilbageførselsdatoen mod betaling af eurobeløbet; denne kurs skal anføres i bekræftelsen og defineres i de relevante kontraktmæssige eller lovgivningsmæssige bestemmelser, som anvendes af den nationale centralbank
- d) »tilbageførselsbeløbet i udenlandsk valuta«: det beløb i udenlandsk valuta, som kræves for at købe eurobeløbet på tilbageførselsdatoen
- e) »overførselsdatoen«: i forbindelse med alle transaktioner den dato og eventuelt tidspunktet på denne dato, hvor overførslen af eurobeløbet fra den ene part til den anden skal finde sted, dvs. datoen og eventuelt tidspunktet på denne dato, hvor parterne har vedtaget, at afviklingen af en overførsel af eurobeløbet skal finde sted
- f) »tilbageførselsdato«: i forbindelse med alle transaktioner den dato og eventuelt tidspunktet på denne dato, hvor den ene part skal tilbageføre eurobeløbet til den anden.

Artikel 186

Slutafregnings- og nettingordninger vedrørende valutaswaps

1. De relevante kontraktmæssige eller lovgivningsmæssige bestemmelser, som anvendes af den nationale centralbank, skal sikre, at den pågældende nationale centralbank i tilfælde af misligholdelse har ret til at slutafregne og bringe alle udestående transaktioner til ophør.

2. De relevante kontraktmæssige eller lovgivningsmæssige bestemmelser, som anvendes af den nationale centralbank, skal indeholde bestemmelser vedrørende netting, som har til formål at opnå økonomiske virkninger svarende til nedenstående.

- a) I tilfælde af misligholdelse skal hver enkelt transaktion betragtes som værende afviklet, og erstatningsværdien af eurobeløbet og tilbageførselsbeløbet i udenlandsk valuta skal fastsættes af den nationale centralbank på det grundlag, at disse erstatningsværdier er de beløb, som ville være nødvendige for at opretholde den økonomisk tilsvarende værdi til de betalinger, som ellers havde været påkrævet for den nationale centralbank.
- b) På grundlag af de således opgjorte beløb beregner den nationale centralbank, hvor meget parterne skylder hinanden på tilbageførselsdatoen. De beløb, som den ene part skal betale, skal om nødvendigt omregnes til euro i overensstemmelse med artikel 175 og modregnes i de beløb, som den anden skal betale. Kun nettosaldoen betales af den part, hvis fordring herved er vurderet til det laveste beløb. Denne nettosaldo forfalder og skal betales den næste dag, hvor TARGET2 er åben for gennemførelse af denne betaling.

Artikel 187

Yderligere bestemmelser vedrørende valutaswaps

Uden at berøre kravene i denne retningslinje kan der fastsættes yderligere bestemmelser vedrørende gennemførelsen af valutaswaps i de kontraktmæssige eller lovgivningsmæssige bestemmelser, som den nationale centralbank anvender.

OTTENDE DEL

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 188

Udveksling af oplysninger

Hvis det er nødvendigt for gennemførelsen af pengepolitikken, kan de nationale centralbanker udveksle individuelle oplysninger med hinanden, f.eks. vedrørende driftsmæssige data med tilknytning til modparter, der deltager i Eurosystemets pengepolitiske operationer. Sådanne oplysninger er underlagt betingelser om tavshedspligt i overensstemmelse med artikel 37 i ESCB-statutten.

Artikel 189

Lovgivning om bekæmpelse af hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme

Modparterne i Eurosystemets pengepolitiske operationer anses for at være bekendt med og skal opfylde alle de forpligtelser, der påhviler dem i forbindelse med lovgivningen om bekæmpelse af hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme.

Artikel 190

Ophævelse

1. Retningslinje ECB/2011/14 ophæves fra den 1. maj 2015.
2. Henvisninger til den ophævede retningslinje skal forstås som henvisninger til denne retningslinje og skal læses i overensstemmelse med sammenligningstabellen i bilag XIII.

Artikel 191

Virkning, anvendelse og gennemførelse

1. Denne retningslinje får virkning på dagen, hvor den meddeles til de nationale centralbanker.
2. Alle bestemmelser i denne retningslinje finder anvendelse fra den 1. maj 2015 med undtagelse af artikel 142, som finder anvendelse fra den 1. november 2015.
3. De nationale centralbanker underretter ECB senest den 16. februar 2015 om de tekster og foranstaltninger, de vil anvende for at efterkomme de bestemmelser i denne retningslinje, som repræsenterer væsentlige ændringer i forhold til retningslinje ECB/2011/14.

Artikel 192

Adressater

Denne retningslinje er rettet til alle centralbanker i Eurosystemet.

Udfærdiget i Frankfurt am Main, den 19. december 2014.

For ECB's Styrelsesråd
Mario DRAGHI
Formand for ECB

BILAG I

RESERVEKRAV

Dette bilag tjener kun til orientering. I tilfælde af uoverensstemmelse mellem dette bilag og de retlige rammer for Eurosystemets reservekravssystem som beskrevet i stk. 1, har sidstnævnte forrang.

1. I henhold til artikel 19 i ESCB-statutten pålægger ECB kreditinstitutterne at holde mindstereserver på konti hos de nationale centralbanker inden for rammerne af Eurosystemets reservekravssystem. De retlige rammer for dette system er fastlagt i ESCB-statuttens artikel 19, forordning (EF) nr. 2531/98 og forordning (EF) nr. 1745/2003 (ECB/2003/9). Med forordning (EF) nr. 1745/2003 (ECB/2003/9) sikres det, at betingelserne og vilkårene for Eurosystemets reservekravssystem er ensartede i alle medlemsstater, der har euroen som valuta.
2. Eurosystemets reservekravssystem har hovedsagelig til formål at stabilisere pengemarkedsrenten og skabe (eller forøge) et strukturelt likviditetsunderskud.
3. I overensstemmelse med artikel 2, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1745/2003 (ECB/2003/9) er Eurosystemets reservekravssystem rettet mod kreditinstitutter, der er etableret i medlemsstater, der har euroen som valuta. Det indebærer yderligere, at filialer i euroområdet af institutter, der ikke har hjemsted i euroområdet, også er underlagt Eurosystemets reservekrav. Omvendt er filialer uden for euroområdet af kreditinstitutter med hjemsted i euroområdet ikke underlagt dette krav.
4. I henhold til artikel 2, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1745/2003 (ECB/2003/9) er institutter automatisk fritaget fra reservekravene fra starten af den reservekravsperiode, hvori deres tilladelse inddrages eller opgives, eller hvori en juridisk myndighed eller en anden kompetent myndighed i en medlemsstat træffer afgørelse om at indlede en afviklingsprocedure vedrørende instituttet.
5. I henhold til artikel 2, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1745/2003 (ECB/2003/9) kan ECB på et ikke-diskriminerende grundlag fritage institutterne i litra a)-c) fra reservekravene. Sådanne institutter omfatter bl.a. institutter, der er genstand for omstruktureringsforanstaltninger eller indefrysning af midler og/eller andre foranstaltninger truffet af EU eller en medlemsstat i henhold til traktatens artikel 75 vedrørende begrænsning i anvendelse af midler, eller som er omfattet af en af ECB's Styrelsesråd truffet beslutning, der suspenderer eller udelukker deres adgang til markedsoperationer eller til Eurosystemets stående faciliteter.
6. I henhold til artikel 2, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1745/2003 (ECB/2003/9) opretter og offentliggør ECB en liste over institutter, der er underlagt Eurosystemets reservekrav.
7. ECB offentliggør ligeledes en liste over institutter, som er fritaget for dette krav af andre årsager, end at institutterne er genstand for omstrukturingsforanstaltninger eller indefrysning af midler og/eller andre foranstaltninger, truffet af EU eller en medlemsstat i henhold til artikel 75 i traktaten, vedrørende begrænsning i anvendelse af midler, eller som er omfattet af en af ECB's Styrelsesråd truffet beslutning, der suspenderer eller udelukker deres adgang til markedsoperationer eller til Eurosystemets stående faciliteter.
8. Reservekravsgrundlaget for det enkelte kreditinstitut fastsættes på grundlag af en række poster på dets balance. Balancedataene rapporteres til de nationale centralbanker inden for de overordnede rammer af ECB's monetære og finansielle statistik. Institutttet beregner reservekravsgrundlaget for en given reservekravsperiode på grundlag af dataene for den måned, der ligger to måneder forud for den måned, i hvilken reservekravsperioden starter, jf. artikel 3, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1745/2003 (ECB/2003/9), med forbehold for de undtagelser, der gælder for haleinstitutter, som fastsat i samme forordnings artikel 3, stk. 4.
9. Reservekravskoefficienterne fastsættes af ECB inden for den maksimumsgrænse, der er angivet i Rådets forordning (EF) nr. 2531/98.
10. Det mindstereservebeløb, som hvert institut skal holde for en given reservekravsperiode, beregnes ved at anvende reservekoefficienterne for de respektive poster i reservekravsgrundlaget for den pågældende periode. De mindstereserver, som er fastslået af den relevante deltagende nationale centralbank og af instituttet i henhold til procedurerne i artikel 5 i forordning (EF) nr. 1745/2003 (ECB/2003/9), udgør grundlaget for: a) forrentningen af de obligatoriske reservekravsbeholdninger og b) vurderingen af, om et institut overholder forpligtelsen til at holde de krævede mindstereserver.

11. Eurosystemets reservekravssystem har en indbygget gennemsnitsfacilitet, der har til formål at stabilisere renten, hvilket indebærer, at opfyldelsen af reservekravene vurderes på grundlag af de gennemsnitlige indeståender ultimo kalenderdagen på modparternes reservekravskonti målt over en reservekravsperiode. Hvorvidt reservekravene er overholdt, afgøres på grundlag af et instituts gennemsnitlige daglige indeståender på reservekravskonti i løbet af reservekravsperioden. Reservekravsperioden er defineret i artikel 7 i forordning (EF) nr. 1745/2003 (ECB/2003/9).
12. I overensstemmelse med artikel 8 i forordning (EF) nr. 1745/2003 (ECB/2003/9) forrentes institutternes reservekravsbeholdninger med den gennemsnitlige ECB-rentesats for Eurosystemets primære markedsoperationer i reservekravsperioden (vægtet efter antallet af kalenderdage) efter nedenstående formel (resultatet afrundes til nærmeste cent):

$$R_t = \frac{H_t \cdot n_t \cdot r_t}{100 \cdot 360}$$

$$r_t = \sum_{i=1}^{n_t} \frac{MR_i}{n_t}$$

hvor:

R_t = renten for indeståender på reservekravskonti i reservekravsperioden t

H_t = de gennemsnitlige daglige indeståender på reservekravskonti i reservekravsperioden t

n_t = antal kalenderdage i reservekravsperioden t

r_t = forrentningen for indeståender på reservekravskonti i reservekravsperioden t . Der foretages en standard-afrunding af forrentningssatsen til to decimaler:

i = den i 'ende kalenderdag i reservekravsperioden t

MR_i = den marginale rente for den seneste primære markedsoperation afviklet på eller før kalenderdagen i

Hvis et institut undlader at opfylde andre forpligtelser i henhold til ECB's forordninger og afgørelser vedrørende Eurosystemets reservekravssystem (f.eks. hvis relevante data ikke fremsendes rettidigt eller ikke er nøjagtige), har ECB beføjelser til at pålægge sanktioner i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 2532/98 og forordning (EF) nr. 2157/1999 (ECB/1999/4). ECB's Direktion kan fastsætte og offentliggøre kriterier for pålæggelse af sanktioner ifølge artikel 7, stk. 1, i forordning (EF) nr. 2531/98.

BILAG II

ANNONCERING AF AUKTIONER

Den offentlige auktionsmeddelelse indeholder følgende vejledende oplysninger:

- a) Auktionens referencenummer
 - b) Auktionsdatoen
 - c) Operationstypen (likviditetstilførende eller opsugende samt hvilket pengepolitisk instrument der benyttes)
 - d) Operationens løbetid
 - e) Operationens varighed (normalt udtrykt i antal dage)
 - f) Auktionstypen, dvs. auktion til fast eller variabel rente
 - g) Tildelingsmetoden i forbindelse med auktioner til variabel rente, dvs. auktion til en enkelt rentesats (hollandsk auktion) eller flere rentesatser (amerikansk auktion)
 - h) Det tilsigtede operationsbeløb, normalt kun ved langfristede markedsoperationer
 - i) I forbindelse med auktioner til fast rente den faste rentesats, kurs, swappoint eller spænd (referencerenteindeks ved indekserede auktioner og noteringer ved en rentesats eller et spænd)
 - j) Laveste eller højeste accepterede rente, kurs, eller swappoint, hvis relevant
 - k) Operationens startdato og udløbsdato, hvis relevant, eller instrumentets valørdato og indfrielsesdato ved udstedelse af gældsbeviser fra Den Europæiske Centralbank (ECB)
 - l) De deltagende valutaer og ved valutaswaps hovedstolsvalutaen
 - m) Ved valutaswaps spotkursen, der anvendes ved beregning af bud
 - n) Højeste budbeløb, hvis er relevant
 - o) Laveste individuelle tildelingsbeløb, hvis relevant
 - p) Den laveste tildelingskvotient, dvs. den nedre grænse udtrykt i procent for budforholdet til den marginale rente, der kan tildeles hver en auktion, hvis relevant
 - q) Tidsfristen for afgivelse af bud
 - r) Ved udstedelse af ECB-gældsbeviser bevisernes pålydende værdi og udstedelsens ISIN-kode
 - s) Det højeste antal bud pr. modpart (ved auktioner til variabel rente, hvis ECB vælger at begrænse antallet af bud, sættes begrænsningen normalt til ti bud pr. modpart)
 - t) Noteringstypen (rentesats eller spænd)
 - u) Referenceenheden ved indekserede auktioner.
-

BILAG III

TILDELING VED AUKTIONER OG AUKTIONSPROCEDURER

Tabel 1

Tildeling ved auktioner til fast rente

Tildelingsprocenten er:

$$all \% = \frac{A}{\sum_{i=1}^n a_i}$$

Det beløb, der tildeles modpart i , er:

$$all_i = all \% \times (a_i)$$

hvor:

A = det samlede tildelingsbeløb

n = det samlede antal modparter

a_i = budbeløb fra modpart i

$all \%$ = tildelingsprocenten

all_i = det samlede beløb, der tildeles modpart i

Tabel 2

**Tildeling af beløb i auktioner med variabel rente i euro
(eksemplet vedrører bud udtrykt som rentesatser)**

Tildelingsprocenten ved den marginale rente er:

$$all \% (r_m) = \frac{A - \sum_{s=1}^{m-1} a(r_s)}{a(r_m)}$$

Tildelingsbeløbet til modpart i til den marginale rente er:

$$all (r_m)_i = all \% (r_m) \times a(r_m)_i$$

Det samlede beløb, der tildeles modpart i , er:

$$all_i = \sum_{s=1}^{m-1} a(r_s)_i + all(r_m)_i$$

hvor:

A = det samlede tildelingsbeløb

r_s = rente s budt af modparterne

N	= det samlede antal modparter
$a(r_s)_i$	= modpart i 's budbeløb til rente s (r_s)
$a(r_s)$	= det samlede budbeløb til rente s (r_s)
	$a(r_s) = \sum_{i=1}^n a(r_s)_i$
r_m	= den marginale rente:
	$r_1 \geq r_s \geq r_m$ ved likviditetstilførende auktioner
	$r_m \geq r_s \geq r_1$ ved likviditetsopsugende auktioner
r_{m-1}	= renten inden den marginale rente (sidste rentesats, hvor det samlede budbeløb accepteres):
	$r_{m-1} > r_m$ ved likviditetstilførende auktioner
	$r_m > r_{m-1}$ ved likviditetsopsugende auktioner
$\text{all } \%(r_m)$	= tildelingsprocenten ved den marginale rente
$\text{all}(r_s)_i$	= tildelingsbeløbet til modpart i til rente s
all_i	= det samlede beløb, der tildeles modpart i

Tabel 3

Tildeling af beløb i valutaswapauktioner til variable swappoint

Tildelingsprocenten ved det marginale antal swappoint er:

$$\text{all } \%(\Delta_m) = \frac{A - \sum_{s=1}^{m-1} a(\Delta_s)}{a(\Delta_m)}$$

Tildelingsbeløbet til modpart i ved det marginale antal swappoint er:

$$\text{all } (\Delta_m)_i = \text{all } \%(\Delta_m) \times a(\Delta_m)_i$$

Det samlede beløb, der tildeles modpart i , er:

$$\text{all}_i = \sum_{s=1}^{m-1} a(\Delta_s)_i + \text{all}(\Delta_m)_i$$

hvor:

A = det samlede tildelingsbeløb

Δ_s = antal swappoint s budt af modparterne

N = det samlede antal modparter

$a(\Delta_s)_i$ = modpart i 's budbeløb ved antal swappoint s (Δ_s)

$a(\Delta_s)$ = det samlede budbeløb ved antal swappoint s (Δ_s)

$$a(\Delta_s) = \sum_{i=1}^n a(\Delta_s)_i$$

$\Delta_m =$ det marginale antal swappoint:

$\Delta_m \geq \Delta_s \geq \Delta_1$ ved likviditetstilførende valutaswaps

$\Delta_1 \geq \Delta_s \geq \Delta_m$ ved likviditetsopsugende valutaswaps

Δ_{m-1} sidste antal swappoint inden det marginale antal swappoint (sidste antal, hvor det samlede budbeløb accepteres):

$\Delta_m > \Delta_{m-1}$ ved likviditetstilførende valutaswaps

$\Delta_{m-1} > \Delta_m$ ved likviditetsopsugende valutaswaps

$\text{all}(\Delta_m)$ tildelingsprocenten ved det marginale antal swappoint

$\text{all}(\Delta_s)_i$ tildelingsbeløbet til modpart i ved antal swappoint s

all_i det samlede beløb, der tildeles modpart i

BILAG IV

OFFENTLIGGØRELSE AF AUKTIONSRESULTATER

Den offentlige meddelelse om auktionsresultatet indeholder følgende vejledende oplysninger:

- a) Auktionens referencenummer
 - b) Auktionsdatoen
 - c) Operationstypen
 - d) Operationens løbetid
 - e) Operationens varighed (normalt udtrykt i antal dage)
 - f) Det samlede budbeløb fra Eurosystemets modparter
 - g) Antallet af budgivere
 - h) De deltagende valutaer ved valutaswaps
 - i) Det samlede tildelingsbeløb
 - j) Tildelingsprocenten ved auktioner til fast rente
 - k) Ved valutaswaps spotkursen, der anvendes ved beregning af bud
 - l) Ved auktioner til variabel rente den marginale rentesats, kurs, antal swappoint eller spænd, der er godkendt, og tildelingsprocenten ved den marginale rentesats, kurs eller antal swappoint
 - m) Ved auktioner med flere rentesatser minimumsbudrenten og maksimumsbudrenten, dvs. den nedre og øvre grænse for renten, til hvilken modparterne har afgivet bud i auktioner til variabel rente, og den vægtede, gennemsnitlige tildelingsrente
 - n) Operationens startdato og udløbsdato, hvis relevant, eller instrumentets valørdato og indfrielsesdato ved udstedelse af gældsbeviser fra Den Europæiske Centralbank (ECB)
 - o) Laveste individuelle tildelingsbeløb, hvis relevant
 - p) Laveste tildelingskvotient, hvis relevant
 - q) Ved udstedelse af ECB-gældsbeviser bevisernes pålydende værdi og udstedelsens ISIN-kode
 - r) Det højeste antal bud per modpart (ved auktioner til variabel rente, hvis ECB vælger at begrænse antallet af bud, sættes begrænsningen normalt til ti bud pr. modpart).
-

BILAG V

KRITERIER FOR UDVÆLGELSE AF MODPARTER, DER KAN DELTAGE I VALUTAINTERVENTIONER

1. Udvalgelsen af modparter til Eurosystemets valutainterventioner er baseret på to kriteriesæt, der vedrører principperne om forsigtighedshensyn og effektivitet.
 2. Kriterierne vedrørende effektivitet anvendes først, efter at kriterierne vedrørende forsigtighedshensynet er blevet anvendt.
 3. Kriterierne vedrørende forsigtighedshensyn omfatter følgende:
 - a) modpartens kreditværdighed, som vurderes ved at anvende en kombination af forskellige metoder, f.eks. kreditvurderinger, der er tilgængelige hos professionelle bureauer, og inhouse-analyser af kapitalgrundlag og andre forretningsforhold
 - b) en godkendt tilsynsmyndighed fører tilsyn med modparten
 - c) modparten har et godt omdømme og overholder høje etiske standarder.
 4. Kriterierne vedrørende effektivitet omfatter bl.a. følgende:
 - a) modpartens konkurrencedygtige prisadfærd og dennes evne til at udføre store valutaoperationer effektivt under alle markedsforhold, og
 - b) kvaliteten og indholdet af de oplysninger, som modparten tilvejebringer.
 5. For at kunne intervenere effektivt i forskellige geografiske områder kan de nationale centralbanker benytte sig af modparter i alle internationale finanscentre til deres valutainterventioner.
-

BILAG VI

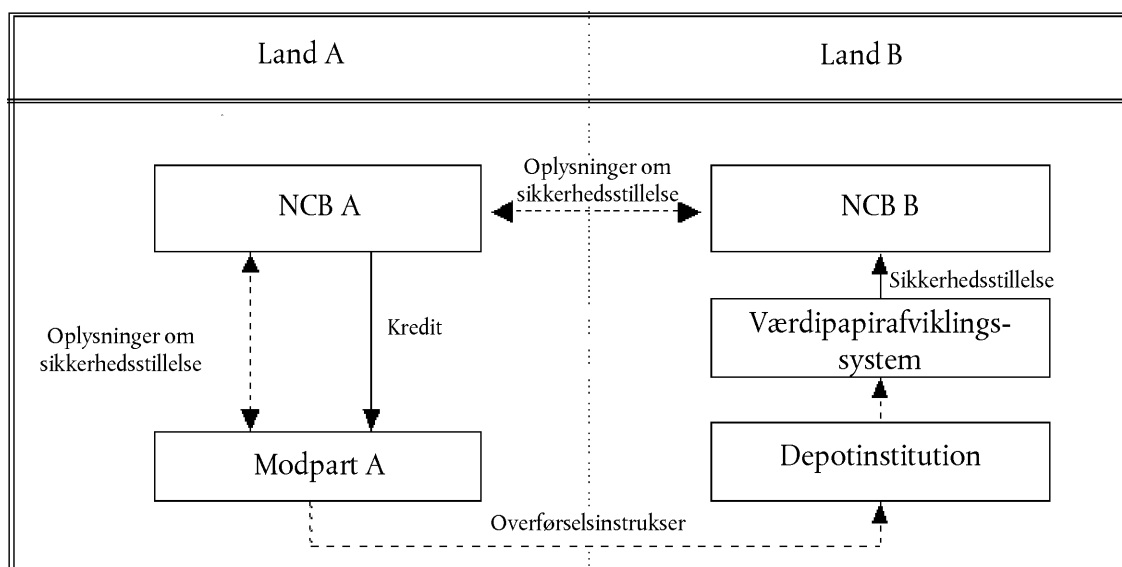
GRÆNSEOVERSKRIDENDE ANVENDELSE AF BELÅNBARE AKTIVER

I. KORRESPONDENTCENTRALBANKMODELLEN (CCBM)

Tabel 1

Korrespondentcentralbankmodellen (CCBM)

Anvendelse af belånbare aktiver deponeret i land B af en modpart i land A med henblik på at opnå kredit fra den nationale centralbank i land A

1. Alle nationale centralbanker har depotkonti hos hinanden med henblik på grænseoverskridende anvendelse af belånbare aktiver. CCBM's nøjagtige procedure afhænger af, om de belånbare aktiver er øremærket til bestemte transaktioner, eller om de indgår i en pulje af underliggende aktiver.
2. I et system med øremærkning er proceduren følgende: Så snart en modparts bud på kredit er accepteret af hjemmecentralbanken, instruerer modparten, evt. via sin egen depotinstitution, værdipapirafviklingsystemet i det land, hvor de omsættelige aktiver er opbevaret, om at overføre disse til hjemmecentralbankens konto hos centralbanken i det pågældende land (herefter »korrespondentcentralbanken«). Når hjemmecentralbanken af korrespondentcentralbanken er blevet underrettet om, at sikkerheden er modtaget, overføres midlerne til modparten. De nationale centralbanker sender ikke midler, før de er sikre på, at modparternes omsættelige aktiver er modtaget af korrespondentcentralbanken. Hvis afviklingsfristerne kræver det, kan modparterne forhåndsdeponere aktiver på hjemmecentralbankens konto hos korrespondentcentralbankerne ved hjælp af CCBM-procedurene.
3. I et system med pooling kan modparten til enhver tid levere omsættelige aktiver til hjemmecentralbankens konto hos korrespondentcentralbanken. Når hjemmecentralbanken af korrespondentcentralbanken er blevet underrettet om, at de omsættelige aktiver er indgået, indsættes disse omsættelige aktiver på modpartens puljekonto.
4. Der er udarbejdet særlige procedurer for grænseoverskridende anvendelse af visse ikke-omsættelige aktiver, dvs. gældsfordringer og detailgældsinstrumenter med pant i fast ejendom. Hvis der anvendes gældsfordringer som sikkerhed i en grænseoverskridende sammenhæng, anvendes en CCBM-variant, der benytter overdragelse af ejendomsret til, overdragelse til, eller pantsætning til fordel for hjemmecentralbanken eller pant til fordel for korrespondentcentralbanken som befuldmægtiget for hjemmecentralbanken. Endnu en ad hoc-variant baseret på pant til fordel for korrespondentcentralbanken som befuldmægtiget for hjemmecentralbanken anvendes for at muliggøre grænseoverskridende anvendelse af detailgældsinstrumenter med pant i fast ejendom.
5. CCBM er som minimum åben for modparten, både med hensyn til omsættelige og ikke-omsættelige aktiver, fra kl. 9.00 til kl. 16.00 (CET) på alle TARGET2 bankdage. En modpart, der ønsker at benytte CCBM, skal underrette den nationale centralbank, hvorfra den ønsker at modtage kredit, dvs. dens hjemmecentralbank, herom inden kl. 16.00 CET. Modparten skal sikre, at sikkerheden for kreditoperationerne indsættes på korrespondentcentralbankens konto

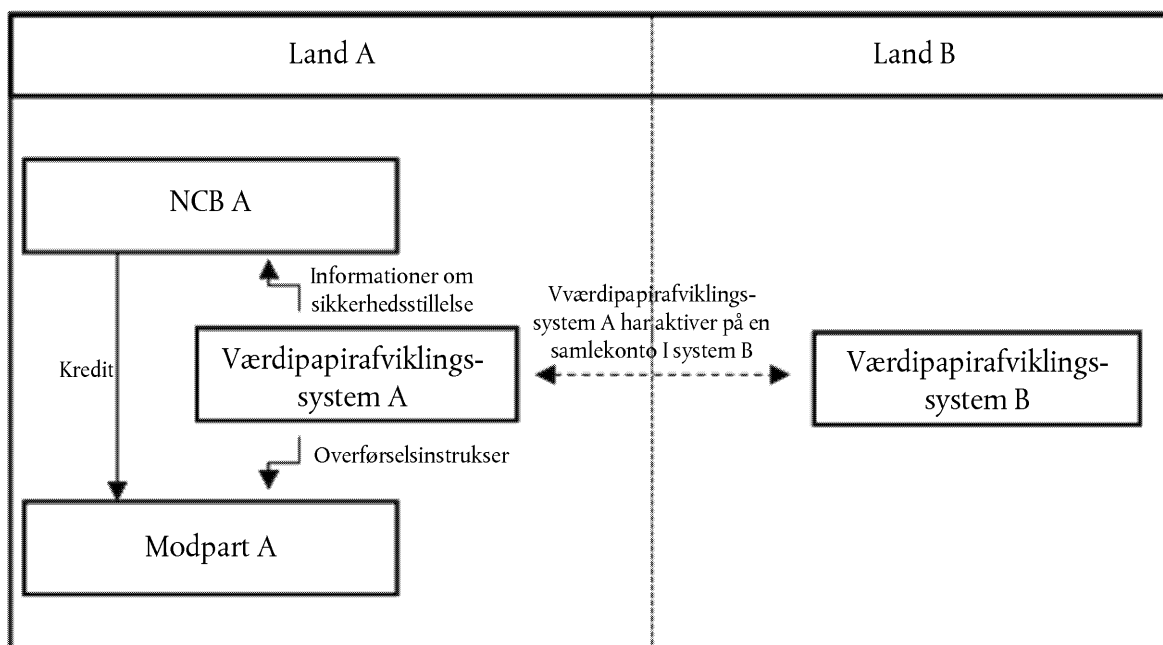
senest kl. 16.45 CET. Instrukser eller deponering efter disse tidsfristers udløb behandles kun så vidt muligt og kan kun anvendes til kredit, der ydes den følgende TARGET2 bankdag. Hvis modparterne forventer at få behov for at anvende CCBM sent på dagen, bør de så vidt muligt deponere aktiverne på forhånd. Under særlige omstændigheder, eller hvis det er påkrævet af pengepolitiske grunde, kan ECB beslutte at forlænge CCBM's åbningstid til TARGET2's lukketid i samarbejde med værdipapirafviklingscentralerne med henblik på deres mulighed for at udvide sluttidspunktet for omsættelige aktiver.

II. GODKENDTE LINKS MELLEM VÆRDIPAPIRAFVIKLINGSSYSTEMER

Tabel 2

Links mellem værdipapirafviklingssystemer

Anvendelse af belånbare aktiver, der er udstedt i værdipapirafviklingssystemet i land B, og som besiddes af en modpart, der er etableret i land A gennem et link mellem værdipapircentralerne i land A og B for at kunne opnå kredit fra den nationale centralbank i land A.

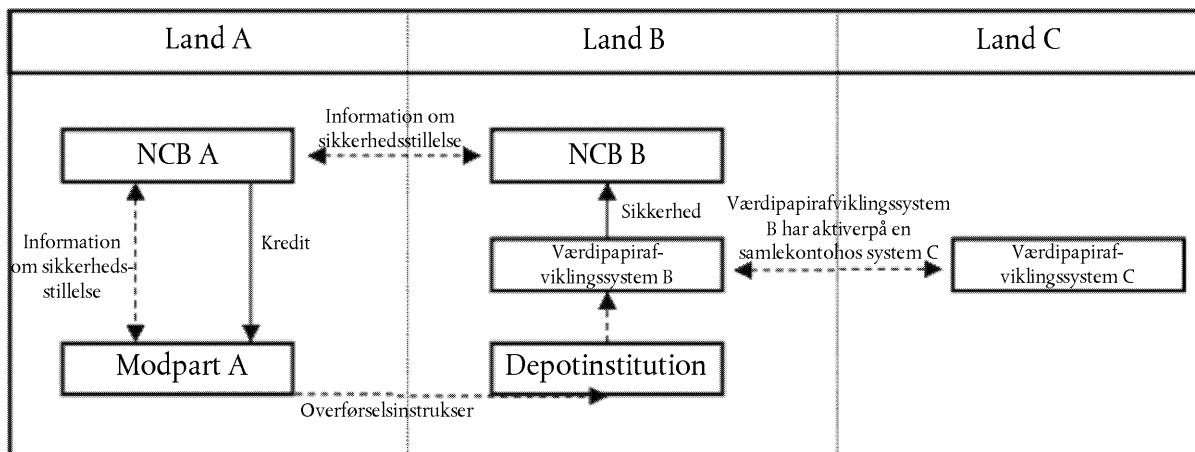
1. Godkendte links mellem to værdipapirafviklingssystemer i Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (EØS) består af en række procedurer og arrangementer vedrørende grænseoverskridende overførsel af værdipapirer mellem de to værdipapirafviklingssystemer ved elektronisk registrering. De udgøres af en samlekonto, der åbnes af et værdipapirafviklingssystem (det investerende værdipapirafviklingssystem) i et andet værdipapirafviklingssystem (det udstedende værdipapirafviklingssystem).
2. Godkendte links gør det muligt for en deltager i et værdipapirafviklingssystem i EØS at være i besiddelse af værdipapirer udstedt i et andet værdipapirafviklingssystem i EØS uden at være deltager deri. Gennem links mellem værdipapirafviklingssystemer opbevarer modparterne aktiverne på deres konto i deres hjemlands værdipapirafviklingssystem, så der ikke er brug for en depotinstitution.

III. CCBM I KOMBINATION MED GODKENDTE LINKS

Tabel 3

CCBM i kombination med godkendte links

Anvendelse af belånbare aktiver, der er udstedt i værdipapirafviklingssystemet i land C, og som besiddes i værdipapirafviklingssystemet i land B af en modpart, der er etableret i land A gennem et direkte link mellem værdipapirafviklingssystemerne i land B og C for at opnå kredit fra den nationale centralbank i land A.

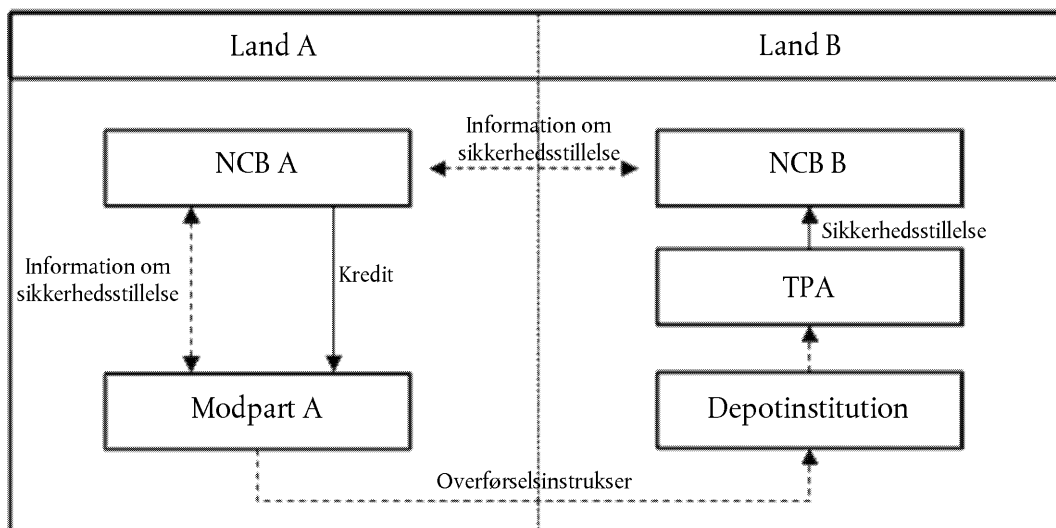
Hvis belånbare aktiver i form af værdipapirer skal overføres gennem CCBM med links, skal modparterne sikre, at værdipapirerne leveres på en konto i det relevante investerende værdipapirafviklingssystem inden kl. 16 CET på afviklingsdagen for at sikre afviklingen af værdiansættelsesoperationer samme dag. Alle mobiliseringsanmodninger, der modtages af de nationale centralbanker i hjemlandet fra deres modparter efter kl. 16 CET, eller alle anmodninger om levering af belånbare aktiver på en konto hos den relevante investerende værdipapircentral efter kl. 16 CET, behandles så vidt muligt i henhold til de pågældende værdipapirafviklingssystemers sluttidspunkter.

IV. CCBM MED TJENESTER TIL FORVALTNING AF TREPARTSSIKKERHEDSSTILLELSE

Tabel 4

Grænseoverskridende trepartssikkerhedsstillelse

Anvendelse af belånbare aktiver, der besiddes hos en trepartsagent i land B for en modpart, der er etableret i land A, for at kunne opnå kredit fra den nationale centralbank i land A.

Pilen »Information om sikkerhedsstillelse« mellem modpart A og den nationale centralbank A kan være irrelevant for visse trepartsagenter, afhængig af den valgte aftalemodel, og i sådanne tilfælde skal modparten ikke sende en instruktion til eller modtage en bekræftelse fra den nationale centralbank A.

BILAG VII

BEREGNING AF SANKTIONER, DER SKAL ANVENDES I OVERENSSTEMMELSE MED FEMTE DEL

I. BEREGNINGEN AF GEBYRER VED MODPARTERS MANGLENDE OVERHOLDELSE AF VISSE AF DERES FORPLIGTELSE

1. Hvis en national centralbank skal pålægge en af sine modparter et gebyr i overensstemmelse med femte del, beregner den nationale centralbank gebyret i overensstemmelse med en på forhånd fastsat sats som følger:
 - a) ved manglende overholdelse af en af forpligtelserne i artikel 154, stk. 1, litra a), b) eller c), beregnes et gebyr ved at anvende renten for den marginale udlånsfacilitet gældende den dag, hvor den manglende overholdelse begyndte, plus 2,5 procentpoint.
 - b) ved manglende overholdelse af en af forpligtelserne i artikel 154, stk. 1, litra d), beregnes et gebyr ved at anvende renten for den marginale udlånsfacilitet gældende den dag, hvor den manglende overholdelse begyndte, plus 5 procentpoint. Ved gentagne overtrædelser vedrørende forpligtelsen i artikel 154, stk. 1, litra d), stiger gebyrsatsen med yderligere 2,5 procentpoint for hver overtrædelse inden for 12 måneder, hvor der tages højde for dagen for den første overtrædelse.
2. Ved manglende overholdelse af en af forpligtelserne i artikel 154, stk. 1, litra a) eller b), beregnes et gebyr ved at anvende gebyrsatsen i overensstemmelse med stk. 1, litra a), på mængden af sikkerhedsstillelse eller kontanter, som modparten ikke kunne levere eller afvikle, multipliceret med koefficienten $X/360$, hvor X er det antal kalenderdage, højst syv, hvor modparten ikke var i stand til at stille sikkerhed for eller afvikle: a) det tildelte beløb, som specificeret i bekræftelserne af de enkelte tildelingsresultater i løbet af operationens løbetid, eller b) det resterende beløb i en konkret operation, hvis den nationale centralbank har bragt visse dele til ophør førtidigt i operationens resterende periode.
3. Ved manglende overholdelse af en af forpligtelserne i artikel 154, stk. 1, litra c), beregnes et gebyr ved at anvende gebyrsatsen i overensstemmelse med stk. 1, litra a), på værdien for ikke-belånbare aktiver eller aktiver, der ikke kan mobiliseres, eller som anvendes af modparten, efter haircuts på følgende måde:
 - a) for så vidt angår ikke-belånbare aktiver, som modparten har leveret til den nationale centralbank, værdien for de leverede ikke-belånbare aktiver efter at der er taget højde for haircuts, eller
 - b) for så vidt angår aktiver, som oprindeligt var belånbare, men som ophørte med at være belånbare, eller som modparten ikke længere kan mobilisere eller anvende, værdien efter at der er blevet taget højde for haircut for de aktiver, som ikke er blevet fjernet ved eller før starten på den ottende kalenderdag efter den hændelse, som medførte, at de belånbare aktiver ophørte med at være belånbare, eller som modparten ikke længere kan mobilisere eller anvende.
4. Beløbene i stk. 3, litra a) og b), multipliceres med koefficienten $X/360$, hvor X er det antal kalenderdage, højst syv, hvor modparten ikke var i stand til at overholde sine forpligtelser vedrørende anvendelsen af aktiver, der er stillet som sikkerhed for Eurosystemets kreditoperationer. For så vidt angår stk. 3, litra b), påbegyndes beregningen af X efter udløbet af henstandsperioden på syv kalenderdage.

*[EUR [værdien for de ikke-belånbare aktiver efter haircuts på overtrædelsens første dag] * (den gældende rente for den marginale udlånsfacilitet på den dag, hvor overtrædelsen påbegyndtes + 2,5 %) * $X/360$ = EUR [...]]*

5. Ved overtrædelse af grænserne for så vidt angår usikrede gældsinstrumenter, der er udstedt af et kreditinstitut eller enheder, med hvilken denne har snævre forbindelser i henhold til artikel 141, fastsættes henstandsperioden på følgende måde:
 - a) en henstandsperiode på syv kalenderdage anvendes, hvis overtrædelsen skyldes en værdiændring uden indberetning af yderligere sådanne usikrede gældsinstrumenter på grundlag af følgende:
 - i) værdien af de allerede indberettede usikrede gældsinstrumenter er steget, eller
 - ii) den samlede sikkerhedspulje er blevet sænket.

I disse tilfælde skal modparten justere værdien af sin samlede sikkerhedspulje eller værdien af sådanne usikrede gældsinstrumenter i løbet af henstandsperioden for at sikre overholdelsen af den gældende grænse.

- b) indberetningen af yderligere usikrede gældsinstrumenter, der er udstedt af det kreditinstitut eller de enheder, med hvilken denne har snævre forbindelser, som overtræder den gældende grænse, giver ikke modparten ret til en henstandsperiode.

6. Hvis modparten har indberettet oplysninger, der set fra Eurosystemets perspektiv påvirker værdien af sikkerhedsstillelsen negativt for så vidt angår artikel 145, stk. 4, f.eks. ukorrekte oplysninger om det udestående beløb af en gældsfordring, som er eller har været falsk eller forældet, tages der højde for beløbet (værdien) af den sikkerhed, der er blevet påvirket negativt, ved beregningen af gebyret i stk. 3. Hvis de ukorrekte oplysninger rettes inden for henstandsperioden på syv kalenderdage, pålægges der ikke gebyr.
 7. Ved manglende overholdelse af en af forpligtelserne i artikel 154, stk. 1, litra d), beregnes et gebyr ved at anvende gebyrsatsen i overensstemmelse med stk. 1, litra b), på størrelsen af modpartens uretmæssige adgang til den marginale udlånsfacilitet.
 8. En national centralbank kan pålægge et mindstegebyr på 500 EUR, hvis beregningen i henhold til dette bilag resulterer i et beløb på mindre en 500 EUR. Der pålægges ikke gebyr, hvis der rettes op på en overtrædelse inden udløbet af den gældende henstandsperiode.
- II. BEREGNINGEN AF ANDRE SANKTIONER VED MODPARTERS MANGLENDE OVERHOLDELSE AF VISSE AF DERES FORPLIGTELSE
- Suspension ved manglende overholdelse af forpligtelserne i artikel 154, stk. 1, litra a) eller b)
9. Hvis der gælder en suspensionsperiode i henhold til artikel 156, stk. 1, kan den nationale centralbank indføre en suspension i overensstemmelse med følgende:
 - a) Hvis værdien af manglende sikkerhedsstillelse eller manglende kontantbeløb er op til 40 % af den samlede sikkerhed eller det samlede kontantbeløb, der skal leveres, suspenderes modparten i en måned.
 - b) Hvis værdien af manglende sikkerhedsstillelse eller manglende kontantbeløb er mellem 40 % og 80 % af den samlede sikkerhed eller det samlede kontantbeløb, der skal leveres, suspenderes modparten i to måneder.
 - c) Hvis værdien af manglende sikkerhedsstillelse eller manglende kontantbeløb er mellem 80 % og 100 % af den samlede sikkerhed eller det samlede kontantbeløb, der skal leveres, suspenderes modparten i tre måneder.
 10. For så vidt angår I og II ovenfor, såfremt en sanktion vedrører en transaktion mellem en modpart og ECB i en bilateral procedure, fortolkes de ovenstående bestemmelser på en sådan måde, at der tages hensyn til de sanktioner, som ECB pålægger.
-

BILAG VIII

RAPPORTERINGSKRAV VEDRØRENDE DATA PÅ LÅNNIVEAU OM VÆRDIPAPIRER AF ASSET-BACKED TYPEN

Dette bilag gælder for indberetningen af omfattende og standardiserede data på lånniveau om den pulje af aktiver, der genererer pengestrømme og er sikkerhed for værdipapiret af asset-backed typen, jf. artikel 78.

I. INDBERETNING AF DATA PÅ LÅNNIVEAU

1. De relevante parter indberetter data på lånniveau til et datalager for data på lånniveau, som Eurosystemet har godkendt. Datalageret for data på lånniveau offentliggør disse data elektronisk. For at kunne blive godkendt, skal datalageret på lånniveau opfylde Eurosystemets krav, herunder åben adgang, dækning, ikke-forskelsbehandling, passende ledelsesstruktur og gennemsigtighed.
2. Data på lånniveau indberettes for den individuelle transaktion sammen med den relevante opdaterede indberetningskabelon for data på lånniveau, der offentliggøres på ECB's websted, afhængig af den type af aktiver, der er sikkerhed for værdipapiret af asset-backed typen, jf. artikel 73, stk. 1.
3. Data på lånniveau skal indberettes som minimum hvert kvartal, senest en måned efter datoen for forfald af renter på det pågældende værdipapir af asset-backed typen. For så vidt angår de indberettede data må puljens skæringsdato ikke overstige to måneder, dvs. »datoen for indberetning af rapporten« fratrukket »skæringsdatoen« skal være under to måneder. »Puljens skæringsdato« defineres som datoen, hvorpå et øjebliksbillede af de underliggende aktivers performance blev registreret i forbindelse med den pågældende rapport.
4. For at sikre overholdelse af kravene i stk. 2 og 3 udfører lageret for data på lånniveau automatisk kontrol af konsistens og nøjagtighed ved meddelelser om nye og opdaterede data på lånniveau for hver enkelt transaktion.

II. DETALJERINGSNIVEAU

1. Efter datoen for anvendelse af indberetningskravene for data på lånniveau for den pågældende klasse af aktiver, der genererer pengestrømme, og som er sikkerhed for værdipapirer af asset-backed typen, som angivet på ECB's websted, skal der indberettes detaljerede oplysninger på lånniveau, for at værdipapiret af asset-backed typen kan blive eller forblive belånbart.
2. Inden for en periode på tre måneder skal værdipapiret af asset-backed typen have opnået et obligatorisk mindsteniveau, hvilket vurderes ud fra tilgængeligheden af oplysninger, navnlig hvad angår datafelterne i rapporteringsformularen for data på lånniveau.
3. For at registrere de felter, hvor oplysningerne ikke er tilgængelige, indeholder alle formularer om data på lånniveau seks muligheder, der kan vælges til at angive »ingen data« (»no data«, ND), og disse skal anvendes, hver gang bestemte data ikke kan tilvejebringes i overensstemmelse med formularen om data på lånniveau. Der findes desuden en syvende ND-valgmulighed, som kun er til rådighed i CMBS-formularen om data på lånniveau.

Tabel 1

Begrundelsen for ND mulighederne

»No data«-muligheder	Forklaring
ND1	Data ikke indsamlet, da de ikke kræves ifølge underwriting-kriterierne
ND2	Data indsamlet på anvendelsesdatoen, men ikke registreret i rapporteringssystemet ved afslutningen
ND3	Data indsamlet på anvendelsesdatoen, men registreret i et andet system end rapporteringssystemet
ND4	Data indsamlet, men vil først være til rådighed fra ÅÅÅÅ-MM
ND5	Ikke relevant
ND6	Ikke relevant for den pågældende jurisdiktion
ND7	Kun for CMBS-lån af en værdi på under 500 000 EUR, dvs. værdien af hele erhvervslånssaldoen ved oprettelsen

III. OVERGANGSPERIODE

1. Følgende overgangsperiode på ni måneder gælder for alle værdipapirer af asset-backed typen, afhængigt af den dato, hvorfra rapporteringskravene for data på lånniveau gælder for den relevante aktivklasse, der er stillet som sikkerhed for værdipapirerne:
 - a) i løbet af de første tre måneder (første kvartal) efter datoen for anvendelse skal der indberettes data på lånniveau, men der er ingen specifikke grænser for, hvor mange obligatoriske felter der kan indeholde ND1-ND7
 - b) fra starten af den fjerde måned til udløbet af den sjette måned (andet kvartal) må antallet af obligatoriske felter, der indeholder ND1, ikke overstige 30 % af det samlede antal obligatoriske felter, og antallet af obligatoriske felter, der indeholder ND2, ND3 eller ND4, må ikke overstige 40 % af det samlede antal obligatoriske felter
 - c) fra starten af den syvende måned til udløbet af den niende måned (tredje kvartal) må antallet af obligatoriske felter, der indeholder ND1, ikke overstige 10 % af det samlede antal obligatoriske felter, og antallet af obligatoriske felter, der indeholder ND2, ND3 eller ND4, må ikke overstige 20 % af det samlede antal obligatoriske felter
 - d) ved afslutningen af den 9-måneders overgangsperiode må ingen obligatoriske felter til data på lånniveau indeholde ND1-, ND2-, ND3- eller ND4-værdier vedrørende en individuel transaktion.
2. Under anvendelse af disse tærskler genererer og tildeler datalageret for data på lånniveau en score til hver enkelt transaktion med værdipapirer af asset-backed typen, når data på lånniveau er indberettet og bearbejdet.
3. Denne score afspejler antallet af obligatoriske felter, der indeholder ND1, og antallet af obligatoriske felter, der indeholder ND2, ND3 eller ND4, som i hvert enkelt tilfælde sammenholdes med det samlede antal obligatoriske felter. I denne forbindelse må ND5, ND6 og ND7 kun anvendes, hvis de relevante datafelter i den relevante rapporteringsformular for data på lånniveau giver mulighed herfor. En kombination af de to tærskelreferencer giver følgende interval af scorer for data på lånniveau.

Tabel 2

Scorer for data på lånniveau

Værdimatrix for scorer		ND1-felter			
		0	≤ 10 %	≤ 30 %	> 30 %
ND2	0	A1	B1	C1	D1
eller	≤ 20 %	A2	B2	C2	D2
ND3	≤ 40 %	A3	B3	C3	D3
eller	> 40 %	A4	B4	C4	D4
ND4					

4. I henhold til ovenstående krav i forbindelse med overgangsperioden skal scoren forbedres gradvis for hvert kvartal i overensstemmelse med følgende oversigt:

Tabel 3

Scoreværdi

Tidslinje	Scoreværdi (belånbarhedsbehandling)
Første kvartal	(der håndhæves ingen minimumsscoreværdi)
Andet kvartal	C3 (minimum)
Tredje kvartal	B2 (minimum)
Fra og med fjerde kvartal	A1

BILAG IX

PERFORMANCEOVERVÅGNINGEN INDEN FOR EUROSISTEMETS RAMMER FOR KREDITVURDERING

1. For hvert kreditvurderingssystem består performanceovervågningen inden for Eurosystemets rammer for kreditvurdering af en årlig efterfølgende sammenligning af:
 - a) de observerede misligholdelsesfrekvenser for alle godkendte enheder og gældsinstrumenter, der er vurderet af kreditvurderingssystemet, hvorefter disse enheder og instrumenter grupperes i statiske puljer på grundlag af bestemte karakteristika, f.eks. kreditvurdering, aktivklasse, industrigren, kreditvurderingsmodel, og
 - b) den maksimale sandsynlighed for misligholdelse, der er knyttet til det relevante kreditkvalitetstrin på Eurosystemets harmoniserede ratingskala.
 2. Det første element i processen er udbyderen af kreditvurderingssystemets årlige opstilling af listen over enheder og gældsinstrumenter med kreditvurderinger, der ligger inden for Eurosystemets krav for kreditkvalitet i begyndelsen af overvågningsperioden. Herefter fremsender udbyderen af kreditvurderingssystemet denne liste til Eurosystemet ved brug af den formular, som Eurosystemet stiller til rådighed, der indeholder felter til identifikation, klassificering og kreditkvalitetsvurdering.
 3. Det andet element i processen finder sted ved afslutningen af overvågningsperioden på 12 måneder. Udbyderen af kreditvurderingssystemet opdaterer performedataene for enhederne og gældsinstrumenterne på listen. Eurosystemet forbeholder sig ret til at anmode om yderligere oplysninger, som er nødvendige for at udføre performanceovervågning.
 4. Den observerede misligholdelsesfrekvens for de statiske puljer i et kreditvurderingssystem registreret i en etårig periode indgår i performanceovervågningen inden for Eurosystemets rammer for kreditvurdering, som omfatter en årlig standardvurdering og en vurdering over en længere periode.
 5. I tilfælde af en væsentlig afvigelse mellem den observerede misligholdelsesfrekvens for de statiske puljer og den maksimale sandsynlighed for misligholdelse for det relevante trin for kreditkvalitetsvurdering over en årlig og/eller flerårig periode retter Eurosystemet henvendelse til udbyderen af kreditvurderingssystemet med henblik på at analysere årsagerne til afvigelsen.
-

BILAG X

HAIRCUTNIVEAUER

Tabel 1

Haircuts i forbindelse med belånbare omsættelige aktiver

		Haircutkategorier								
Kreditkvalitet	Restløbetid (år) (**)	Kategori I		Kategori II (*)		Kategori III (*)		Kategori IV (*)		Kategori V (*)
		Fast kuponrente	Nulkuponrente	Fast kuponrente	Nulkuponrente	Fast kuponrente	Nulkuponrente	Fast kuponrente	Nulkuponrente	
Trin 1 og 2	[0,1)	0,5	0,5	1,0	1,0	1,0	1,0	6,5	6,5	10,0
	[1,3)	1,0	2,0	1,5	2,5	2,0	3,0	8,5	9,0	
	[3,5)	1,5	2,5	2,5	3,5	3,0	4,5	11,0	11,5	
	[5,7)	2,0	3,0	3,5	4,5	4,5	6,0	12,5	13,5	
	[7,10)	3,0	4,0	4,5	6,5	6,0	8,0	14,0	15,5	
	[10, ∞)	5,0	7,0	8,0	10,5	9,0	13,0	17,0	22,5	
		Haircutkategorier								
Kreditkvalitet	Restløbetid (år) (**)	Kategori I		Kategori II (*)		Kategori III (*)		Kategori IV (*)		Kategori V (*)
		Fast kuponrente	Nulkuponrente	Fast kuponrente	Nulkuponrente	Fast kuponrente	Nulkuponrente	Fast kuponrente	Nulkuponrente	
Trin 3	[0,1)	6,0	6,0	7,0	7,0	8,0	8,0	13,0	13,0	Ikke belånbare
	[1, 3)	7,0	8,0	10,0	14,5	15,0	16,5	24,5	26,5	
	[3, 5)	9,0	10,0	15,5	20,5	22,5	25,0	32,5	36,5	
	[5, 7)	10,0	11,5	16,0	22,0	26,0	30,0	36,0	40,0	
	[7, 10)	11,5	13,0	18,5	27,5	27,0	32,5	37,0	42,5	
	[10, ∞)	13,0	16,0	22,5	33,0	27,5	35,0	37,5	44,0	

(*) Bemærk: værdipapirer af asset-backed-typen, særligt dækkede obligationer og usikrede gældsinstrumenter udstedt af kreditinstitutter, kan underlægges et yderligere haircut i overensstemmelse med bestemmelserne i fjerde del.

(**) »[0, 1)« skal forstås som en restløbetid på under et år, »[1, 3)« som en restløbetid på mindst et år, men under tre år, »[3, 5)« som en restløbetid på mindst tre år, men under fem år osv.

Tabel 2

Haircuts i forbindelse med gældsfordringer med faste rentebetalinger

		Værdiansættelsesmetode	
Kreditkvalitet	Restløbetid (år) (*)	Fast rentebetaling og værdiansættelse på grundlag af en teoretisk kurs fastsat af den nationale centralbank	Fast rentebetaling og værdiansættelse på grundlag af det udestående beløb fastsat af den nationale centralbank
Trin 1 og 2	[0, 1)	10,0	12,0
	[1, 3)	12,0	16,0
	[3, 5)	14,0	21,0

		Værdiansættelsesmetode	
Kreditkvalitet	Restløbetid (år) (*)	Fast rentebetaling og værdiansættelse på grundlag af en teoretisk kurs fastsat af den nationale centralbank	Fast rentebetaling og værdiansættelse på grundlag af det udestående beløb fastsat af den nationale centralbank
	[5, 7)	17,0	27,0
	[7, 10)	22,0	35,0
	[10, ∞)	30,0	45,0
		Værdiansættelsesmetode	
Kreditkvalitet	Restløbetid (år) (*)	Fast rentebetaling og værdiansættelse på grundlag af en teoretisk kurs fastsat af den nationale centralbank	Fast rentebetaling og værdiansættelse på grundlag af det udestående beløb fastsat af den nationale centralbank
Trin 3	[0, 1)	17,0	19,0
	[1, 3)	29,0	34,0
	[3, 5)	37,0	46,0
	[5, 7)	39,0	52,0
	[7, 10)	40,0	58,0
	[10, ∞)	42,0	65,0

(*) »[0, 1)« skal forstås som en restløbetid på under et år, »[1, 3)« som en restløbetid på mindst et år, men under tre år, »[3, 5)« som en restløbetid på mindst tre år, men under fem år osv.

BILAG XI

VÆRDIPAPIRFORMATER

Den Europæiske Centralbank (ECB) meddelte den 13. juni 2006 kriterierne for de nye global notes (NGN) i form af internationale globale ihænderpapirer, der blev belånbare som sikkerhedsstillelse for Eurosystemets kreditoperationer fra 1. januar 2007. ECB meddelte den 22. oktober 2008, at internationale gældsinstrumenter i form af registrerede globale gældsinstrumenter udstedt efter 30. september 2010 kun ville være belånbare som sikkerhedsstillelse for Eurosystemets kreditoperationer, hvis den nye struktur for internationale gældsinstrumenter (NSS) blev anvendt.

Følgende tabel indeholder en oversigt over belånbarehedsreglerne for de forskellige former for værdipapirer ved indførelsen af NGN-kriterierne.

Tabel 1

Belånbarehedsregler for forskellige værdipapirformater

Global/individuel	Ihænderhaver/ registeret	NGN/classic global note (CGN)	Ved NGN/NSS er den fælles depo- sitar en interna- tional værdipa- pircentral (*)?	Godkendt?
Global	Ihænderhaver	NGN	Ja	Ja
			Nej	Nej
Global	Ihænderhaver	CGN	Ikke relevant	Nej, men der findes en overgangsbestemmelse for de værdipapirer, der blev udstedt før 1. januar 2007, indtil indfrielse, plus alle tap-udstedelser fra 1. januar 2007, hvor ISIN-numrene er fungible
Global	Registreret	CGN	Ikke relevant	Obligationer udstedt i henhold til denne struktur efter 30. september 2010 er ikke længere belånbare.
Global	Registreret	NSS	Ja	Ja
			Nej	Nej
Individuel	Ihænderhaver	Ikke relevant	Ikke relevant	Obligationer udstedt i henhold til denne struktur efter 30. september 2010 er ikke længere belånbare. Der gælder overgangsbestemmelser for individuelle ihænderhaverpapirer udstedt på eller før 30. september 2010 indtil indfrielse.

(*) Eller, i givet fald, en positivt vurderet værdipapircentral.

BILAG XII

EKSEMPLER PÅ EUROSISTEMETS PENGEPOLITISKE OPERATIONER OG PROCEDURER

Oversigt over eksempler

Eksempel 1	Likviditetstilførende tilbageførselsforretning udført som auktion til fast rente
Eksempel 2	Likviditetstilførende tilbageførselsforretning udført som auktion til variabel rente
Eksempel 3	Udstedelse af gældsbeviser fra Den Europæiske Centralbank (ECB) udført som auktion til variabel rente
Eksempel 4	Likviditetsopsugende valutaswap udført som auktion til variabel rente
Eksempel 5	Likviditetstilførende valutaswap udført som auktion til variabel rente
Eksempel 6	Risikostyringsinstrumenter

I. EKSEMPEL 1: LIKVIDITETSTILFØRENDE TILBAGEFØRSELSFORRETNING UDFØRT SOM AUKTION TIL FAST RENTE

1. ECB beslutter at tilføre markedet likviditet ved hjælp af en tilbageførselsforretning, der udføres som auktion til fast rente.
2. Tre modparter afgiver følgende bud:

Modpart	Bud (mio. EUR)
Bank 1	30
Bank 2	40
Bank 3	70
I alt	140

3. ECB beslutter at tildele i alt 105 mio. EUR.
4. Tildelingsprocenten er:

$$\frac{105}{(30 + 40 + 70)} = 75 \%$$

5. Tildelingen til modparterne er:

Modpart	Bud (mio. EUR)	Tildeling (mio. EUR)
Bank 1	30	22,5
Bank 2	40	30,0
Bank 3	70	52,5
I alt	140	105,0

II. EKSEMPEL 2: LIKVIDITETSTILFØRENDE TILBAGEFØRSELSFORRETNING UDFØRT SOM AUKTION TIL VARIABEL RENTE

1. ECB beslutter at tilføre markedet likviditet ved hjælp af en tilbageførselsforretning, der udføres som auktion til variabel rente.

2. Tre modparter afgiver følgende bud:

Rente (%)	Beløb (mio. EUR)				Akkumulerede bud
	Bank 1	Bank 2	Bank 3	Bud i alt	
3,15				0	0
3,10		5	5	10	10
3,09		5	5	10	20
3,08		5	5	10	30
3,07	5	5	10	20	50
3,06	5	10	15	30	80
3,05	10	10	15	35	115
3,04	5	5	5	15	130
3,03	5		10	15	145
I alt	30	45	70	145	

3. ECB beslutter at tildele 94 mio. EUR, hvilket indebærer en marginal rente på 3,05 %.
4. Alle bud over 3,05 % (på et akkumuleret beløb på 80 mio. EUR) accepteres fuldt ud. Ved 3,05 % er pro rata-tildelingen:

$$\frac{94 - 80}{35} = 40 \%$$

5. Tildelingen til bank 1 ved den marginale rente er f.eks.:

$$0,4 \times 10 = 4$$

6. Den samlede tildeling til bank 1 er:

$$5 + 5 + 4 = 14$$

7. Tildelingsresultatet kan sammenfattes som følger:

Modparter	Beløb (mio. EUR)			
	Bank 1	Bank 2	Bank 3	I alt
Bud i alt	30,0	45,0	70,0	145
Tildeling i alt	14,0	34,0	46,0	94

8. Hvis tildeling sker gennem auktion med en enkelt rentesats (hollandsk auktion), anvendes en rente på 3,05 % på de beløb, som tildeles modparterne.
9. Hvis tildeling sker gennem auktion med flere rentesatser (amerikansk auktion), anvendes ikke samme rente på alle beløb, som tildeles modparterne. Eksempel: Bank 1 modtager 5 mio. EUR til 3,07 %, 5 mio. EUR til 3,06 % og 4 mio. EUR til 3,05 %.

III. EKSEMPEL 3: UDSTEDELSE AF ECB-GÆLDSBEVISER UDFØRT SOM AUKTION TIL VARIABEL RENTE

1. ECB beslutter at opsuge likviditet fra markedet ved at udstede gældsbeviser gennem auktion til variabel rente.

2. Tre modparter afgiver følgende bud:

Rente (%)	Beløb (mio. EUR)				Akkumulerede bud
	Bank 1	Bank 2	Bank 3	I alt	
3,00				0	0
3,01	5		5	10	10
3,02	5	5	5	15	25
3,03	5	5	5	15	40
3,04	10	5	10	25	65
3,05	20	40	10	70	135
3,06	5	10	10	25	160
3,08	5		10	15	175
3,10		5		5	180
I alt	55	70	55	180	

3. ECB beslutter at tildele et nominelt beløb på 124,5 mio. EUR, hvilket indebærer en marginal rente på 3,05 %.
4. Alle bud lavere end 3,05 % (på et akkumuleret beløb på 65 mio. EUR) accepteres fuldt ud. Ved 3,05 % er pro rata-tildelingen:

$$\frac{124,5 - 65}{70} = 85 \%$$

5. Tildelingen til bank 1 ved den marginale rente er f.eks.:

$$0,85 \times 20 = 17$$

6. Den samlede tildeling til bank 1 er:

$$5 + 5 + 5 + 10 + 17 = 42$$

7. Tildelingsresultatet kan sammenfattes som følger:

Modparter	Beløb (mio. EUR)			
	Bank 1	Bank 2	Bank 3	I alt
Bud i alt	55,0	70,0	55,0	180,0
Tildeling i alt	42,0	49,0	33,5	124,5

IV. EKSEMPEL 4: LIKVIDITETSOPSUGENDE VALUTASWAP UDFØRT SOM AUKTION TIL VARIABLE SWAPPOINT

1. ECB beslutter at opsuge likviditet fra markedet ved at indgå en valutaswap på EUR/USD-kursen, der udføres som auktion til variable swappoint. (Bemærk: Euroen handles i dette eksempel med terminstillæg).
2. Tre modparter afgiver følgende bud:

Swappoint (× 10 000)	Beløb (mio. EUR)				Akkumulerede bud
	Bank 1	Bank 2	Bank 3	I alt	
6,84				0	0
6,80	5		5	10	10

Swappoint (× 10 000)	Beløb (mio. EUR)				
	Bank 1	Bank 2	Bank 3	I alt	Akkumulerede bud
6,76	5	5	5	15	25
6,71	5	5	5	15	40
6,67	10	10	5	25	65
6,63	25	35	40	100	165
6,58	10	20	10	40	205
6,54	5	10	10	25	230
6,49		5		5	235
I alt	65	90	80	235	

3. ECB beslutter at tildele 158 mio. EUR, hvilket indebærer et marginalt antal swappoint på 6,63. Alle bud over 6,63 % (på et akkumuleret beløb på 65 mio. EUR) accepteres fuldt ud. Ved 6,63 er tildelingsprocenten:

$$\frac{158 - 65}{100} = 93 \%$$

4. Tildelingen til bank 1 ved det marginale antal swappoint er f.eks.:

$$0,93 \times 25 = 23,25$$

5. Den samlede tildeling til bank 1 er:

$$5 + 5 + 5 + 10 + 23,25 = 48,25$$

6. Tildelingsresultatet kan sammenfattes som følger:

Modparter	Beløb (mio. EUR)			
	Bank 1	Bank 2	Bank 3	I alt
Bud i alt	65,0	90,0	80,0	235,0
Tildeling i alt	48,25	52,55	57,20	158,0

7. ECB fastsætter EUR/USD-spotkursen for operationen til 1,1300.
8. Hvis tildeling sker gennem auktion med et enkelt swappoint (hollandsk auktion), køber Eurosystemet på operationens startdag 158 000 000 EUR og sælger 178 540 000 USD. På operationens udløbsdag sælger Eurosystemet 158 000 000 EUR og køber 178 644 754 USD (terminkursen er $1,130663 = 1,1300 + 0,000663$).
9. Hvis tildeling sker gennem auktion med flere swappoint (amerikansk auktion), veksler Eurosystemet euro- og dollarbeløb som vist i nedenstående tabel:

Spotforretning			Terminsforretning		
Valutakurs	Køb af euro	Salg af dollar	Valutakurs	Salg af euro	Køb af dollar
1,1300			1,130684		
1,1300	10 000 000	11 300 000	1,130680	10 000 000	11 306 800
1,1300	15 000 000	16 950 000	1,130676	15 000 000	16 960 140

Spotforretning			Terminsforetning		
Valutakurs	Køb af euro	Salg af dollar	Valutakurs	Salg af euro	Køb af dollar
1,1300	15 000 000	16 950 000	1,130671	15 000 000	16 960 065
1,1300	25 000 000	28 250 000	1,130667	25 000 000	28 266 675
1,1300	93 000 000	105 090 000	1,130663	93 000 000	105 151 659
1,1300			1,130658		
1,1300			1,130654		
1,1300			1,130649		
I alt	158 000 000	178 540 000		158 000 000	178 645 339

V. EKSEMPEL 5: LIKVIDITETSTILFØRENDE VALUTASWAP UDFØRT SOM AUKTION TIL VARIABLE SWAPPOINT

1. ECB beslutter at tilføre markedet likviditet ved at indgå en valutawap på EUR/USD-kursen, der udføres som auktion til variable swappoint. (Bemærk: Euroen handles i dette eksempel med terminstillæg).
2. Tre modparter afgiver følgende bud:

Swappoint (× 10 000)	Beløb (mio. EUR)				
	Bank 1	Bank 2	Bank 3	I alt	Akkumulerede bud
6,23					
6,27	5		5	10	10
6,32	5		5	10	20
6,36	10	5	5	20	40
6,41	10	10	20	40	80
6,45	20	40	20	80	160
6,49	5	20	10	35	195
6,54	5	5	10	20	215
6,58		5		5	220
I alt	60	85	75	220	

3. ECB beslutter at tildele 197 mio. EUR, hvilket indebærer et marginals antal swappoint på 6,54. Alle bud lavere end 6,54 % (på et akkumuleret beløb på 195 mio. EUR) accepteres fuldt ud. Ved 6,54 er tildelingsprocenten:

$$\frac{197 - 195}{20} = 10 \%$$

4. Tildelingen til bank 1 ved det marginale antal swappoint er f.eks.:

$$0,10 \times 5 = 0,5$$

5. Den samlede tildeling til bank 1 er:

$$5 + 5 + 10 + 10 + 20 + 5 + 0,5 = 55,5$$

6. Tildelingsresultatet kan sammenfattes som følger:

Modparter	Beløb (mio. EUR)			
	Bank 1	Bank 2	Bank 3	I alt
Bud i alt	60,0	85,0	75,0	220
Tildeling i alt	55,5	75,5	66,0	197

6. ECB fastsætter EUR/USD-spotkursen for operationen til 1,1300.
7. Hvis tildeling sker gennem auktion med et enkelt swappoint (hollandsk auktion), sælger Eurosystemet på operationens startdag 197 000 000 EUR og køber 222 610 000 USD. På operationens udløbsdag køber Eurosystemet 197 000 000 EUR og sælger 222 738 838 USD (terminkursen er $1,130654 = 1,1300 + 0,000654$).
8. Hvis tildeling sker gennem auktion med flere swappoint (amerikansk auktion), veksler Eurosystemet euro- og dollarbeløb som vist i nedenstående tabel:

Spotforretning			Terminsforretning*		
Valutakurs	Salg af euro	Køb af dollar	Valutakurs	Køb af euro	Salg af dollar
1,1300			1,130623		
1,1300	10 000 000	11 300 000	1,130627	10 000 000	11 306 270
1,1300	10 000 000	11 300 000	1,130632	10 000 000	11 306 320
1,1300	20 000 000	22 600 000	1,130636	20 000 000	22 612 720
1,1300	40 000 000	45 200 000	1,130641	40 000 000	45 225 640
1,1300	80 000 000	90 400 000	1,130645	80 000 000	90 451 600
1,1300	35 000 000	39 550 000	1,130649	35 000 000	39 572 715
1,1300	2 000 000	2 260 000	1,130654	2 000 000	2 261 308
1,1300			1,130658		
I alt	197 000 000	222 610 000		197 000 000	222 736 573

VI. EKSEMPEL 6: RISIKOKONTROLFORANSTALTNINGER

1. Dette eksempel illustrerer den risikostyring, der anvendes i forbindelse med aktiver, der er mobiliserede som sikkerhed i Eurosystemets kreditoperationer. Dette forudsætter, at der i beregningen af behovet for et margin call tages højde for vedhængende renter på den tilførte likviditet og anvendes en tærskelværdi på 0,5 % af den tilførte likviditet. Eksemplet forudsætter, at en modpart deltager i følgende pengepolitiske operationer:
- En primær markedsoperation, der starter den 30. juli 2014 og slutter den 6. august 2014, hvor modparten tildeles 50 mio. EUR til en rente på 0,15 %.
 - En langfristet markedsoperation, der starter den 31. juli 2014 og slutter den 23. oktober 2014, hvor modparten tildeles 45 mio. EUR til en rente på 0,15 %.
 - En primær markedsoperation, der starter den 6. august 2014 og slutter den 13. august 2014, hvor modparten tildeles 35 mio. EUR til en rente på 0,15 %.

2. De omsættelige aktiver, som modparten mobiliserer til dækning af disse operationer, har de i tabel 1 anførte karakteristika.

Tabel 1

Omsættelige aktiver, der mobiliseres i transaktionerne

Karakteristika						
Betegnelse	Aktivklasse	Indfrielsesdato	Rentedefinition	Rentetermin	Restløbetid	Haircut
Aktiv A	Særligt dækkede obligationer af Jumbo-typen	30.8.2018	Fast rente	Hver 6. måned	4 år	2,50 %
Aktiv B	Statsobligation	19.11.2018	Variabel rente	Hver 12. måned	4 år	0,50 %
Aktiv C	Erhvervsobligation	12.5.2025	Nulkuponrente		> 10 år	13,00 %
Kurser i % (herunder påløbne renter) (*)						
30.7.2014	31.7.2014	1.8.2014	4.8.2014	5.8.2014	6.8.2014	7.8.2014
101,61	101,21	99,50	99,97	99,73	100,01	100,12
	98,12	97,95	98,15	98,56	98,59	98,57
					53,71	53,62

(*) Kurserne for en bestemt valørdato er de mest repræsentative kurser på bankdagen før denne valørdato.

SYSTEM MED ØREMÆRKNING

Det forudsættes først, at transaktionerne udføres gennem en national centralbank, der anvender et system, hvor de underliggende aktiver til sikkerhedsstillelse er øremærket til de enkelte transaktioner. De mobiliserede aktiver værdiansættes dagligt. Risikostyringen i forbindelse med et system med øremærkning kan beskrives som følger (se også tabel 2 nedenfor):

- Den 30. juli 2014 indgår modparten en genkøbsforretning med den nationale centralbank, der køber aktiv A for 50,6 mio. EUR. Aktiv A er en særligt dækket obligation af Jumbo-typen med fast rente, der forfalder den 30. august 2018 og er tildelt kreditkvalitetstrin 1-2. Det har således en restløbetid på fire år, hvilket indebærer et haircut på 2,5 %. Markedskursen på aktiv A på referencemarkedet er den dag 101,61 inkl. vedhængende renter. Modparten skal levere aktiv A til en værdi, der efter fradrag af et haircut på 2,5 % overstiger det tildelte beløb på 50 mio. EUR. Modparten leverer derfor aktiv A til en nominal værdi af 50,6 mio. EUR, hvilket den dag har en justeret kursværdi på 50 129 294 EUR.
- Den 31. juli 2014 indgår modparten en genkøbsforretning med den nationale centralbank, der køber aktiv A for 21 mio. EUR (markedskurs 101,21, haircut 2,5 %) og aktiv B for 25 mio. EUR (markedskurs 98,02). Aktiv B er en statsobligation med variabel rente og er tildelt kreditkvalitetstrin 1-2, hvor der anvendes et haircut på 0,5 %. Den justerede kursværdi af aktiv A og aktiv B er den dag 45 130 098 EUR, hvilket overstiger den krævede værdi på 45 000 000 EUR.
- Den 31. juli 2014 genberegnes værdien af de aktiver, der ligger til grund for den primære markedsoperation, der startede den 30. juli 2014. Med en markedskurs på 101,21 % ligger aktiv A's kursværdi efter fradrag af haircut stadig inden for den nedre og øvre tærskelværdi. Den oprindeligt mobiliserede sikkerhed dækker således både den oprindeligt tilførte likviditet og de påløbne renter på 208 EUR.

- Den 1. august 2014 genberegnes værdien af aktiver der ligger til grund: Markedskursen på aktiv A er nu 99,50 %, og markedskursen på aktiv B er 97,95 %. De påløbne renter udgør 417 EUR i den primære markedsoperation, der startede den 30. juli 2014, og 188 EUR i den langfristede markedsoperation, der startede den 31. juli 2014. Som følge heraf falder den justerede kursværdi af aktiv A i den første transaktion 912 092 EUR under transaktionens dækningsværdi, dvs. den tilførte likviditet plus påløbne renter, men også under den nedre tærskelværdi på 49 750 415 EUR. Modparten leverer aktiv A til en nominel værdi af 950 000 EUR, hvilket efter fradrag af et haircut på 2,5 % i kursværdien baseret på en kurs på 99,50 % betyder, at der igen er tilstrækkelig sikkerhed. De nationale centralbanker kan anvende kontanter frem for værdipapirer i margin calls.

Der er også behov for et margin call i forbindelse med den anden transaktion, da den justerede kursværdi af de underliggende aktiver i denne transaktion (44 737 688 EUR) ligger under den nedre tærskelværdi (44 775 187 EUR). Modparten leverer derfor aktiv B til en værdi af 270 000 EUR med en justeret kursværdi på 263 143 EUR.

- Den 4. og 5. august 2014 genberegnes værdien af de underliggende aktiver, uden at det medfører margin calls for de transaktioner, der blev indgået den 30. og 31. juli 2014.
- Den 6. august 2014 tilbagebetaler modparten den likviditet, der blev tilført under den primære markedsoperation, som startede den 30. juli 2014, inkl. påløbne renter på 1 458 EUR. Den nationale centralbank tilbageleverer aktiv A til en nominel værdi af 51 550 000 EUR.

Samme dag indgår modparten en ny genkøbsforretning med den nationale centralbank, der køber aktiv C til en nominel værdi af 75 mio. EUR. Da aktiv C er en nul kuponobligation med en restløbetid på over 10 år og tildelt kreditkvalitetstrin 1-2, hvorved der kræves et haircut på 13 %, er kursværdien efter fradrag af haircut den dag 35 045 775 EUR. Genberegningen af aktiver, der ligger til grund for den langfristede markedsoperation med start den 31. juli 2014 viser, at den justerede kursværdi af de leverede aktiver overstiger den øvre tærskelværdi, og medfører, at den nationale centralbank tilbageleverer aktiv B til en nominel værdi af 262 000 EUR til modparten. Hvis den nationale centralbank skal betale en margin til modparten i forbindelse med den anden transaktion, kan en sådan margin i visse tilfælde modregnes i den margin, som modparten betaler til den nationale centralbank i forbindelse med den første transaktion. Dermed finder kun én marginbetaling sted.

SYSTEM MED POOLING

Her forudsættes det for det andet, at transaktionerne udføres gennem en national centralbank, der anvender et system med pooling, hvor aktiverne i den aktivpulje, som modparten anvender, er ikke øremærket til bestemte transaktioner:

- I dette eksempel benyttes samme transaktionssekvens som i ovenstående eksempel på et system med øremærkning. Forskellen er, at den justerede kursværdi af alle aktiverne i puljen på genberegningstidspunkterne skal dække den samlede værdi af alle modpartens udestående transaktioner med den nationale centralbank. Margin call på 1 174 592 EUR den 1. august 2014 er i dette eksempel det samme som i eksemplet på et system med øremærkning. Modparten leverer aktiv A til en nominel værdi af 1 300 000 EUR, hvilket efter fradrag af et haircut på 2,5 % i kursværdien baseret på en kurs på 99,50 % betyder, at der igen er tilstrækkelig sikkerhed.
- Desuden kan modparten den 6. august 2014, når den primære markedsoperation, der blev indledt den 30. juli 2014, slutter, beholde aktiverne i sit sikkerhedsdepot. Et aktiv kan også ombyttes med et andet aktiv som vist i eksemplet, hvor aktiv A til en nominel værdi af 51,9 mio. EUR ombyttes med aktiv C til en nominel værdi af 75,5 mio. EUR for at dække den tilførte likviditet og de vedhængende renter i alle markedsoperationer.
- Risikostyringen i forbindelse med et system med pooling er beskrevet i tabel 3.

Tabel 2

System med øremærkning

Dato	Udestående transaktioner	Startdato	Slutdato	Rentesats	Tilført likviditet	Påløbne renter	Samlet dækningsværdi	Nedre tærskelværdi	Øvre tærskelværdi	Justeret kursværdi	Margin call
30.7.2014	Primær markedsoperation	30.7.2014	6.8.2014	0,15	50 000 000	—	50 000 000	49 750 000	50 250 000	50 129 294	—
31.7.2014	Primær markedsoperation	30.7.2014	6.8.2014	0,15	50 000 000	208	50 000 208	49 750 207	50 250 209	49 931 954	—
	Langfristet markedsoperation	31.7.2014	29.10.2014	0,15	45 000 000	—	45 000 000	44 775 000	45 225 000	45 130 098	—
1.8.2014	Primær markedsoperation	30.7.2014	6.8.2014	0,15	50 000 000	417	50 000 417	49 750 415	50 250 419	49 088 325	- 912 092
	Langfristet markedsoperation	31.7.2014	29.10.2014	0,15	45 000 000	188	45 000 188	44 775 187	45 225 188	44 737 688	- 262 500
4.8.2014	Primær markedsoperation	30.7.2014	6.8.2014	0,15	50 000 000	1 042	50 001 042	49 751 036	50 251 047	50 246 172	—
	Langfristet markedsoperation	31.7.2014	29.10.2014	0,15	45 000 000	750	45 000 750	44 775 746	45 225 754	45 147 350	—
5.8.2014	Primær markedsoperation	30.7.2014	6.8.2014	0,15	50 000 000	1 250	50 001 250	49 751 244	50 251 256	50 125 545	—
	Langfristet markedsoperation	31.7.2014	29.10.2014	0,15	45 000 000	938	45 000 938	44 775 933	45 225 942	45 201 299	—
6.8.2014	Primær markedsoperation	6.8.2014	13.8.2014	0,15	35 000 000	—	35 000 000	34 825 000	35 175 000	35 045 775	—
	Langfristet markedsoperation	31.7.2014	29.10.2014	0,15	45 000 000	1 125	45 001 125	44 776 119	45 226 131	45 266 172	265 047
7.8.2014	Primær markedsoperation	6.8.2014	13.8.2014	0,15	35 000 000	146	35 000 146	34 825 145	35 175 147	34 987 050	—
	Langfristet markedsoperation	31.7.2014	29.10.2014	0,15	45 000 000	1 313	45 001 313	44 776 306	45 226 319	45 026 704	—

Tabel 3

System med pooling

Dato	Udestående transaktioner	Startdato	Slutdato	Rentesats	Tilført likviditet	Påløbne renter	Samlet dækningsværdi	Nedre tærskelværdi (*)	Øvre tærskelværdi (**)	Justeret kursværdi	Margin call
30.7.2014	Primær markedsoperation	30.7.2014	6.8.2014	0,15	50 000 000	—	50 000 000	49 750 000	Ikke relevant	50 129 294	—
31.7.2014	Primær markedsoperation	30.7.2014	6.8.2014	0,15	50 000 000	208	95 000 208	94 525 207	Ikke relevant	95 062 051	—
	Langfristet markedsoperation	31.7.2014	29.10.2014	0,15	45 000 000	—					
1.8.2014	Primær markedsoperation	30.7.2014	6.8.2014	0,15	50 000 000	417	95 000 604	94 525 601	Ikke relevant	93 826 013	- 1 174 592
	Langfristet markedsoperation	31.7.2014	29.10.2014	0,15	45 000 000	188					
4.8.2014	Primær markedsoperation	30.7.2014	6.8.2014	0,15	50 000 000	1 042	95 001 792	94 526 783	Ikke relevant	95 470 989	—
	Langfristet markedsoperation	31.7.2014	29.10.2014	0,15	45 000 000	750					
5.8.2014	Primær markedsoperation	30.7.2014	6.8.2014	0,15	50 000 000	1 250	95 002 188	94 527 177	Ikke relevant	95 402 391	—
	Langfristet markedsoperation	31.7.2014	29.10.2014	0,15	45 000 000	938					
6.8.2014	Primær markedsoperation	6.8.2014	13.8.2014	0,15	35 000 000	—	80 001 125	79 601 119	Ikke relevant	80 280 724	—
	Langfristet markedsoperation	31.7.2014	29.10.2014	0,15	45 000 000	1 125					

Dato	Udestående transaktioner	Startdato	Slutdato	Rentesats	Tilført likviditet	Påløbne renter	Samlet dækningsværdi	Nedre tærskelværdi (*)	Øvre tærskelværdi (**)	Justeret kursværdi	Margin call
7.8.2014	Primær markedsoperation	6.8.2014	13.8.2014	0,15	35 000 000	146	80 001 458	79 601 451	Ikke relevant	80 239 155	—
30.7.2014	Langfristet markedsoperation	31.7.2014	29.10.2014	0,15	45 000 000	1 313					

(*) I et system med pooling er den nedre tærskelværdi den laveste tærskelværdi for margin calls. I praksis kræver de fleste nationale centralbanker yderligere sikkerhed, når sikkerhedspuljens kursværdi efter fradrag af haircut falder under den samlede dækningsværdi.

(**) I et system med pooling er den øvre tærskelværdi ikke relevant, da modparten konstant vil tilstræbe en overskydende sikkerhedsstillelse for at minimere de operationelle transaktioner.

BILAG XIII

SAMMENLIGNINGSTABEL

Denne retningslinje	Retningslinje ECB/2011/14	Afgørelse ECB/2013/6	Afgørelse ECB/2013/35	Afgørelse ECB/2014/23
Artikel 1, stk. 1				
Artikel 1, stk. 2	Artikel 1			
Artikel 1, stk. 3	Introduktion			
Artikel 1, stk. 4	Sektion 1.6			
Artikel 1, stk. 5			Artikel 2	
Artikel 2, nr. 1)	Appendiks 2			
Artikel 2, nr. 2)	Sektion 6.4.2			
Artikel 2, nr. 3)	Appendiks 2			
Artikel 2, nr. 4)	Sektion 5.2.1, appendiks 2			
Artikel 2, nr. 5)	Appendiks 2			
Artikel 2, nr. 6)	Bilag II, sektion II			
Artikel 2, nr. 7)	Appendiks 2			
Artikel 2, nr. 8)	Sektion 3.1.1.2			
Artikel 2, nr. 9)	Appendiks 2			
Artikel 2, nr. 10)				
Artikel 2, nr. 11)	Appendiks 2			
Artikel 2, nr. 12)				
Artikel 2, nr. 13)	Sektion 6.2.2.1			
Artikel 2, nr. 14)	Appendiks 2			
Artikel 2, nr. 15)	Appendiks 2			
Artikel 2, nr. 16)	Sektion 6.6			
Artikel 2, nr. 17)	Appendiks 2			
Artikel 2, nr. 18)	Appendiks 2			
Artikel 2, nr. 19)	Bilag II, punkt 20			
Artikel 2, nr. 20)	Appendiks 2			
Artikel 2, nr. 21)	Appendiks 2			
Artikel 2, nr. 22)	Appendiks 2			
Artikel 2, nr. 23)				

Denne retningslinje	Retningslinje ECB/2011/14	Afgørelse ECB/2013/6	Afgørelse ECB/2013/35	Afgørelse ECB/2014/23
Artikel 2, nr. 24)	Appendiks 2			
Artikel 2, nr. 25)				
Artikel 2, nr. 26)	Appendiks 2			
Artikel 2, nr. 27)			Artikel 3, stk. 2, li- tra b), nr. ii), li- tra d)	
Artikel 2, nr. 28)			Artikel 10	
Artikel 2, nr. 29)	Appendiks 2			
Artikel 2, nr. 30)	Sektion 4.1.3, appendiks 2			
Artikel 2, nr. 31)				
Artikel 2, nr. 32)				
Artikel 2, nr. 33)				
Artikel 2, nr. 34)	Appendiks 2			
Artikel 2, nr. 35)				
Artikel 2, nr. 36)	Appendiks 2			
Artikel 2, nr. 37)				
Artikel 2, nr. 38)	Sektion 5.1.1.3, appendiks 2			
Artikel 2, nr. 39)	Sektion 6.4.2			
Artikel 2, nr. 40)	Sektion 3.4.1, 3.4.2, appen- diks 2			
Artikel 2, nr. 41)	Sektion 6.6.1			
Artikel 2, nr. 42)				
Artikel 2, nr. 43)				
Artikel 2, nr. 44)				
Artikel 2, nr. 45)	Appendiks 2			
Artikel 2, nr. 46)	Appendiks 2			
Artikel 2, nr. 47)				
Artikel 2, nr. 48)	Sektion 6.4.2			
Artikel 2, nr. 49)				
Artikel 2, nr. 50)	Appendiks 2			
Artikel 2, nr. 51)	Appendiks 2			
Artikel 2, nr. 52)	Appendiks 2			
Artikel 2, nr. 53)	Appendiks 2			

Denne retningslinje	Retningslinje ECB/2011/14	Afgørelse ECB/2013/6	Afgørelse ECB/2013/35	Afgørelse ECB/2014/23
Artikel 2, nr. 54)	Appendiks 2			
Artikel 2, nr. 55)	Appendiks 2			
Artikel 2, nr. 56)	Appendiks 2			
Artikel 2, nr. 57)				
Artikel 2, nr. 58)	Appendiks 2			
Artikel 2, nr. 59)				
Artikel 2, nr. 60)	Appendiks 2			
Artikel 2, nr. 61)				
Artikel 2, nr. 62)				
Artikel 2, nr. 63)				
Artikel 2, nr. 64)	Afsnit 5.1.5.4, appendiks 2			
Artikel 2, nr. 65)				
Artikel 2, nr. 66)	Appendiks 2			
Artikel 2, nr. 67)	Appendiks 2			
Artikel 2, nr. 68)				
Artikel 2, nr. 69)	Afsnit 6.2.1.3			
Artikel 2, nr. 70)	Afsnit 6.2.2			
Artikel 2, nr. 71)	Afsnit 6.4.2			
Artikel 2, nr. 72)	Afsnit 3.2.1, 3.2.2, appendiks 2			
Artikel 2, nr. 73)	Appendiks 2			
Artikel 2, nr. 74)				
Artikel 2, nr. 75)				
Artikel 2, nr. 76)	Appendiks 2			
Artikel 2, nr. 77)	Afsnit 3.1.1.2, appendiks 2			
Artikel 2, nr. 78)	Appendiks 2			
Artikel 2, nr. 79)	Appendiks 2			
Artikel 2, nr. 80)	Afsnit 3.1.1.1			
Artikel 2, nr. 81)	Appendiks 2			
Artikel 2, nr. 82)	Appendiks 2			
Artikel 2, nr. 83)	Appendiks 2			

Denne retningslinje	Retningslinje ECB/2011/14	Afgørelse ECB/2013/6	Afgørelse ECB/2013/35	Afgørelse ECB/2014/23
Artikel 2, nr. 84)	Afsnit 5.1.5.4, appendiks 2			
Artikel 2, nr. 85)				
Artikel 2, nr. 86)	Appendiks 2			
Artikel 2, nr. 87)	Appendiks 2			
Artikel 2, nr. 88)				
Artikel 2, nr. 89)	Afsnit 3.4.3			
Artikel 2, nr. 90)				
Artikel 2, nr. 91)	Appendiks 2			
Artikel 2, nr. 92)	Appendiks 2			
Artikel 2, nr. 93)				
Artikel 2, nr. 94)	Appendiks 2			
Artikel 2, nr. 95)				
Artikel 2, nr. 96)				
Artikel 2, nr. 97)	Boks 7, appendiks 2			
Artikel 2, nr. 98)	Appendiks 2			
Artikel 2, nr. 99)	Afsnit 5.1.1.3, appendiks 2			
Artikel 2, nr. 100)				
Artikel 3, stk. 1	Afsnit 1.3			
Artikel 3, stk. 2				
Artikel 4				
Artikel 5, stk. 1	Præambel til kapitel 3			
Artikel 5, stk. 2	Præambel til kapitel 3			
Artikel 5, stk. 3	Præambel til kapitel 3, afsnit 1.3.3			
Artikel 5, stk. 4	Præambel til kapitel 3, afsnit 1.3.3, afsnit 3.1.5			
Artikel 5, stk. 5	Afsnit 1.3.1			
Artikel 6, stk. 1	Afsnit 3.1.1.1			
Artikel 6, stk. 2	Afsnit 3.1.2			
Artikel 6, stk. 3				
Artikel 6, stk. 4				
Artikel 6, stk. 5				

Denne retningslinje	Retningslinje ECB/2011/14	Afgørelse ECB/2013/6	Afgørelse ECB/2013/35	Afgørelse ECB/2014/23
Artikel 6, stk. 6				
Artikel 7, stk. 1	Afsnit 3.1.1.1			
Artikel 7, stk. 2	Afsnit 3.1.3			
Artikel 7, stk. 3				
Artikel 7, stk. 4				
Artikel 7, stk. 5				
Artikel 7, stk. 6	Afsnit 3.1.3			
Artikel 8, stk. 1	Afsnit 3.1.4			
Artikel 8, stk. 2	Afsnit 3.1.4			
Artikel 8, stk. 3	Afsnit 5.1.2.3, 5.2.5			
Artikel 8, stk. 4	Afsnit 3.1.4			
Artikel 9, stk. 1	Afsnit 3.1.5			
Artikel 9, stk. 2	Afsnit 3.1.5			
Artikel 9, stk. 3	Afsnit 3.1.4			
Artikel 10, stk. 1				
Artikel 10, stk. 2	Bilag II			
Artikel 10, stk. 3				
Artikel 10, stk. 4				
Artikel 10, stk. 5	Afsnit 6.1			
Artikel 11, stk. 1	Afsnit 3.4.1			
Artikel 11, stk. 2	Bilag II			
Artikel 11, stk. 3	Afsnit 3.4.3			
Artikel 11, stk. 4	Afsnit 3.4.3			
Artikel 11, stk. 5	Afsnit 3.4.4			
Artikel 11, stk. 6				
Artikel 12, stk. 1	Afsnit 3.5.1			
Artikel 12, stk. 2	Afsnit 3.5.2			
Artikel 12, stk. 3				Artikel 1
Artikel 12, stk. 4	Afsnit 3.5.3			
Artikel 12, stk. 5	Afsnit 3.1.3			
Artikel 12, stk. 6	Afsnit 3.5			

Denne retningslinje	Retningslinje ECB/2011/14	Afgørelse ECB/2013/6	Afgørelse ECB/2013/35	Afgørelse ECB/2014/23
Artikel 12, stk. 7				
Artikel 13, stk. 1	Afsnit 3.3.2			
Artikel 13, stk. 2	Afsnit 3.3.2			
Artikel 13, stk. 3	Afsnit 3.3.2			
Artikel 13, stk. 4	Afsnit 3.3.3			
Artikel 13, stk. 5	Afsnit 3.3.4			
Artikel 13, stk. 6				
Artikel 14, stk. 1	Afsnit 3.2.2			
Artikel 14, stk. 2	Afsnit 3.2.3			
Artikel 14, stk. 3	Afsnit 3.2.4			
Artikel 14, stk. 4				
Artikel 15, stk. 1	Afsnit 3.2, afsnit 5.1.4			
Artikel 15, stk. 2				
Artikel 15, stk. 3				
Artikel 16, stk. 1	Afsnit 2.3			
Artikel 16, stk. 2	Afsnit 2.3			
Artikel 17, stk. 1	Appendiks 2			
Artikel 17, stk. 2				
Artikel 17, stk. 3	Afsnit 4.1.1, afsnit 4.2.1			
Artikel 17, stk. 4	Afsnit 4.1.5, afsnit 4.2.5			
Artikel 17, stk. 5	Afsnit 4.1.5			
Artikel 17, stk. 6	Afsnit 4.1.4			
Artikel 17, stk. 7				
Artikel 18, stk. 1	Afsnit 4.1.1, afsnit 4.1.2			
Artikel 18, stk. 2	Afsnit 4.1.2			
Artikel 18, stk. 3	Afsnit 4.1.3			
Artikel 18, stk. 4	Afsnit 4.1.3			
Artikel 19, stk. 1	Afsnit 4.1.3			
Artikel 19, stk. 2				
Artikel 19, stk. 3				
Artikel 19, stk. 4				

Denne retningslinje	Retningslinje ECB/2011/14	Afgørelse ECB/2013/6	Afgørelse ECB/2013/35	Afgørelse ECB/2014/23
Artikel 19, stk. 5	Afsnit 4.1.3			
Artikel 19, stk. 6	Afsnit 4.1.3			
Artikel 20, stk. 1	Afsnit 4.1.4			
Artikel 20, stk. 2	Afsnit 4.1.4			
Artikel 20, stk. 3				
Artikel 21, stk. 1	Afsnit 4.2.1			
Artikel 21, stk. 2				Artikel 1
Artikel 21, stk. 3	Afsnit 4.2.2			
Artikel 21, stk. 4	Afsnit 4.2.3			
Artikel 22, stk. 1	Afsnit 4.2.3			
Artikel 22, stk. 2	Afsnit 4.2.3			
Artikel 22, stk. 3	Afsnit 4.2.3			
Artikel 23, stk. 1	Afsnit 4.2.4			
Artikel 23, stk. 2	Afsnit 4.2.4			
Artikel 23, stk. 3				
Artikel 24				
Artikel 25, stk. 1	Afsnit 5.1.1, afsnit 5.1.1.3			
Artikel 25, stk. 2	Afsnit 5.1.1, afsnit 5.1.2.3			
Artikel 25, stk. 3	Afsnit 5.1.1.3			
Artikel 26, stk. 1	Afsnit 5.1.1.1			
Artikel 26, stk. 2	Afsnit 5.1.1.1			
Artikel 26, stk. 3	Afsnit 5.1.1.1			
Artikel 26, stk. 4	Afsnit 5.1.1.1			
Artikel 27, stk. 1	Afsnit 5.1.1.2			
Artikel 27, stk. 2	Afsnit 5.1.1.2			
Artikel 27, stk. 3	Afsnit 5.1.1.2			
Artikel 27, stk. 4	Afsnit 5.1.1.2			
Artikel 28, stk. 1	Afsnit 5.1.2			
Artikel 28, stk. 2	Afsnit 5.1.2			
Artikel 28, stk. 3	Afsnit 5.1.2, afsnit 5.1.2.3			
Artikel 29, stk. 1	Afsnit 5.1.2.2-5.1.2.3			

Denne retningslinje	Retningslinje ECB/2011/14	Afgørelse ECB/2013/6	Afgørelse ECB/2013/35	Afgørelse ECB/2014/23
Artikel 29, stk. 2	Afsnit 5.1.2.2-5.1.2.3			
Artikel 30, stk. 1	Afsnit 5.1.3			
Artikel 30, stk. 2	Afsnit 5.1.3			
Artikel 30, stk. 3				
Artikel 30, stk. 4	Afsnit 5.1.3			
Artikel 30, stk. 5	Afsnit 5.1.3			
Artikel 31, stk. 1	Afsnit 5.1.4			
Artikel 31, stk. 2	Afsnit 5.1.4			
Artikel 32, stk. 1	Afsnit 5.1.4			
Artikel 32, stk. 2	Afsnit 5.1.1.3			
Artikel 32, stk. 3	Afsnit 5.1.4			
Artikel 32, stk. 4	Afsnit 5.1.1.3			
Artikel 32, stk. 5	Afsnit 5.1.4			
Artikel 32, stk. 6	Afsnit 5.1.4			
Artikel 33, stk. 1	Afsnit 5.1.4			
Artikel 33, stk. 2	Afsnit 5.1.4			
Artikel 33, stk. 3	Afsnit 5.1.4			
Artikel 33, stk. 4	Afsnit 5.1.4			
Artikel 34, stk. 1	Appendiks 2			
Artikel 34, stk. 2	Appendiks 2			
Artikel 35, stk. 1	Afsnit 5.1.4			
Artikel 35, stk. 2				
Artikel 35, stk. 3				
Artikel 36, stk. 1	Afsnit 5.1.4			
Artikel 36, stk. 2				
Artikel 36, stk. 3				
Artikel 37, stk. 1	Afsnit 5.1.5.1			
Artikel 37, stk. 2				
Artikel 38, stk. 1	Afsnit 5.1.5.2			
Artikel 38, stk. 2	Afsnit 5.1.5.2			
Artikel 39, stk. 1	Afsnit 5.1.5.2			

Denne retningslinje	Retningslinje ECB/2011/14	Afgørelse ECB/2013/6	Afgørelse ECB/2013/35	Afgørelse ECB/2014/23
Artikel 39, stk. 2	Afsnit 5.1.5.2			
Artikel 40, stk. 1	Afsnit 5.1.5.3			
Artikel 40, stk. 2				
Artikel 41, stk. 1	Afsnit 5.1.5.3			
Artikel 41, stk. 2				
Artikel 42	Afsnit 5.1.5.4			
Artikel 43, stk. 1	Afsnit 5.1.6			
Artikel 43, stk. 2	Afsnit 5.1.6			
Artikel 43, stk. 3	Afsnit 5.1.6			
Artikel 43, stk. 4				
Artikel 44, stk. 1	Afsnit 5.2.1			
Artikel 44, stk. 2	Afsnit 5.2.1			
Artikel 45, stk. 1	Afsnit 5.2.2			
Artikel 45, stk. 2	Afsnit 5.2.2			
Artikel 45, stk. 3	Afsnit 5.2.2			
Artikel 46, stk. 1	Afsnit 5.2.3			
Artikel 46, stk. 2	Afsnit 5.2.3			
Artikel 46, stk. 3	Afsnit 5.2.3			
Artikel 47, stk. 1	Afsnit 5.2.4			
Artikel 47, stk. 2	Afsnit 5.2.4			
Artikel 48, stk. 1	Afsnit 5.2.5			
Artikel 48, stk. 2	Afsnit 5.2.5			
Artikel 49, stk. 1	Afsnit 5.3.1			
Artikel 49, stk. 2	Afsnit 5.3.1			
Artikel 50, stk. 1	Afsnit 5.3.2			
Artikel 50, stk. 2	Afsnit 5.3.1			
Artikel 51, stk. 1	Afsnit 5.3.2			
Artikel 51, stk. 2	Afsnit 5.3.1			
Artikel 51, stk. 3	Afsnit 5.3.2			
Artikel 52, stk. 1	Afsnit 5.3.2			
Artikel 52, stk. 2				

Denne retningslinje	Retningslinje ECB/2011/14	Afgørelse ECB/2013/6	Afgørelse ECB/2013/35	Afgørelse ECB/2014/23
Artikel 53, stk. 1	Afsnit 5.3.1			
Artikel 53, stk. 2				
Artikel 54, stk. 1	Afsnit 7.4.2			
Artikel 54, stk. 2				Artikel 2
Artikel 55	Afsnit 2.1			
Artikel 56, stk. 1	Afsnit 2.1			
Artikel 56, stk. 2	Afsnit 2.1			
Artikel 56, stk. 3	Afsnit 2.1			
Artikel 56, stk. 4	Afsnit 2.1			
Artikel 57, stk. 1				
Artikel 57, stk. 2	Afsnit 2.2			
Artikel 57, stk. 3	Afsnit 2.2, appendiks 3			
Artikel 57, stk. 4	Afsnit 2.2, afsnit 5.2.2			
Artikel 57, stk. 5				
Artikel 58, stk. 1	Afsnit 1.5			
Artikel 58, stk. 2	Afsnit 1.5, afsnit 6.1			
Artikel 58, stk. 3				
Artikel 58, stk. 4	Afsnit 6.4.2			
Artikel 58, stk. 5	Afsnit 6.1			
Artikel 58, stk. 6	Afsnit 6.2			
Artikel 59, stk. 1	Afsnit 6.2.1.2			
Artikel 59, stk. 2	Afsnit 6.1, afsnit 6.3.1			
Artikel 59, stk. 3	Afsnit 6.3.1			
Artikel 59, stk. 4				
Artikel 59, stk. 5	Afsnit 6.3.1			
Artikel 59, stk. 6	Afsnit 6.3.1			
Artikel 59, stk. 7	Afsnit 6.3.1			
Artikel 60				
Artikel 61, stk. 1	Afsnit 6.2			
Artikel 61, stk. 2	Afsnit 6.3.2, bilag til retningslinje ECB/2014/10.			

Denne retningslinje	Retningslinje ECB/2011/14	Afgørelse ECB/2013/6	Afgørelse ECB/2013/35	Afgørelse ECB/2014/23
Artikel 62, stk. 1	Afsnit 6.2.1.1		Artikel 3, stk. 2	
Artikel 62, stk. 2			Artikel 3, stk. 2	
Artikel 62, stk. 3			Artikel 3, stk. 2	
Artikel 63, stk. 1			Artikel 3, stk. 2	
Artikel 63, stk. 2				
Artikel 63, stk. 3	Afsnit 6.2.1.1		Artikel 3, stk. 3	
Artikel 63, stk. 4			Artikel 3, stk. 4	
Artikel 63, stk. 5			Artikel 3, stk. 5	
Artikel 64	Afsnit 6.2.1.1			
Artikel 65	Afsnit 6.2.1.8			
Artikel 66, stk. 1	Afsnit 6.2.1.3, ECB/2014/10			
Artikel 66, stk. 2	Afsnit 6.2.1.3			
Artikel 66, stk. 3	Afsnit 6.2.1.3			
Artikel 67, stk. 1	Afsnit 6.2.1.4, ECB/2014/10			
Artikel 67, stk. 2				
Artikel 68, stk. 1	Afsnit 6.2.1.5, bilag til ECB/2014/10			
Artikel 68, stk. 2	Afsnit 6.2.1.5			
Artikel 68, stk. 3	Afsnit 6.2.1.5, bilag til ECB/2014/10			
Artikel 69, stk. 1	Afsnit 6.2.1.6			
Artikel 69, stk. 2				
Artikel 70, stk. 1	Afsnit 6.2.1.7			
Artikel 70, stk. 2				
Artikel 70, stk. 3				
Artikel 70, stk. 4				
Artikel 70, stk. 5				
Artikel 70, stk. 6				
Artikel 71				
Artikel 72	Afsnit 6.2.1.1			
Artikel 73, stk. 1	Afsnit 6.2.1.1, ECB/2014/10			
Artikel 73, stk. 2				

Denne retningslinje	Retningslinje ECB/2011/14	Afgørelse ECB/2013/6	Afgørelse ECB/2013/35	Afgørelse ECB/2014/23
Artikel 73, stk. 3	Afsnit 6.2.1.1			
Artikel 73, stk. 4	Afsnit 6.2.1.1			
Artikel 73, stk. 5	Afsnit 6.2.1.1			
Artikel 73, stk. 6			Artikel 4	
Artikel 73, stk. 7				
Artikel 74, stk. 1	Afsnit 6.2.1.1			
Artikel 74, stk. 2	Afsnit 6.2.1.1			
Artikel 74, stk. 3				
Artikel 74, stk. 4	Afsnit 6.2.1.1			
Artikel 75, stk. 1	Afsnit 6.2.1.1			
Artikel 75, stk. 2	Afsnit 6.2.1.1			
Artikel 76, stk. 1	Afsnit 6.2.1.1			
Artikel 76, stk. 2				
Artikel 77, stk. 1	Afsnit 6.2.1.1			
Artikel 77, stk. 2				
Artikel 78, stk. 1	Afsnit 6.2.1.1			
Artikel 78, stk. 2			Artikel 11	
Artikel 79	Afsnit 6.2.1.1			
Artikel 80, stk. 1	Afsnit 6.2.1.1			
Artikel 80, stk. 2				
Artikel 80, stk. 3				
Artikel 80, stk. 4				
Artikel 80, stk. 5			Artikel 5, stk. 2	
Artikel 81, stk. 1	Afsnit 6.2.1			
Artikel 81, stk. 2				
Artikel 82, stk. 1	Afsnit 6.3.1		Artikel 6, stk. 2	
Artikel 82, stk. 2	Afsnit 6.3.1			
Artikel 83			Artikel 1	
Artikel 84			Artikel 1	
Artikel 85				
Artikel 86				

Denne retningslinje	Retningslinje ECB/2011/14	Afgørelse ECB/2013/6	Afgørelse ECB/2013/35	Afgørelse ECB/2014/23
Artikel 87, stk. 1	Afsnit 6.3.2			
Artikel 87, stk. 2				
Artikel 87, stk. 3	Afsnit 6.3.2			
Artikel 88, stk. 1	Afsnit 6.3.1			
Artikel 88, stk. 2				
Artikel 89, stk. 1	Afsnit 6.2.2.1			
Artikel 89, stk. 2				
Artikel 89, stk. 3				
Artikel 89, stk. 4				
Artikel 89, stk. 5				
Artikel 90	Afsnit 6.2.2.1			
Artikel 91	Afsnit 6.2.2.1			
Artikel 92	Afsnit 6.2.2.1			
Artikel 93	Afsnit 6.2.2.1			
Artikel 94	Afsnit 6.2.2.1			
Artikel 95, stk. 1	Afsnit 6.2.2.1			
Artikel 95, stk. 2	Afsnit 6.2.2.1			
Artikel 96, stk. 1	Afsnit 6.2.2.1			
Artikel 96, stk. 2				
Artikel 96, stk. 3				
Artikel 97	Afsnit 6.2.2.1			
Artikel 98	Afsnit 6.2.2.1			
Artikel 99, stk. 1	Afsnit 6.2.3.1			
Artikel 99, stk. 2				
Artikel 100	Appendiks 7			
Artikel 101, stk. 1	Appendiks 7			
Artikel 101, stk. 2	Appendiks 7			
Artikel 102	Appendiks 7			
Artikel 103, stk. 1	Appendiks 7			
Artikel 103, stk. 2	Appendiks 7			
Artikel 103, stk. 3				

Denne retningslinje	Retningslinje ECB/2011/14	Afgørelse ECB/2013/6	Afgørelse ECB/2013/35	Afgørelse ECB/2014/23
Artikel 104, stk. 1	Appendiks 7			
Artikel 104, stk. 2	Appendiks 7			
Artikel 104, stk. 3				
Artikel 104, stk. 4				
Artikel 105				
Artikel 106	Afsnit 6.2.2			
Artikel 107, stk. 1	Afsnit 6.2.2.2			
Artikel 107, stk. 2	Afsnit 6.2.2.2			
Artikel 107, stk. 3	Afsnit 6.2.2.2			
Artikel 107, stk. 4	Afsnit 6.2.2.2			
Artikel 107, stk. 5	Afsnit 6.2.2.2			
Artikel 107, stk. 6	Afsnit 6.2.2.2			
Artikel 107, stk. 7	Afsnit 6.2.2.2			
Artikel 108	Afsnit 6.3.1, afsnit 6.2.2.1, afsnit 6.3.3.2			
Artikel 109, stk. 1	Afsnit 6.3.3.1			
Artikel 109, stk. 2	Afsnit 6.3.3.1			
Artikel 109, stk. 3	Afsnit 6.3.3.1			
Artikel 110, stk. 1	Afsnit 6.3.3.1			
Artikel 110, stk. 2	Afsnit 6.3.3.1			
Artikel 110, stk. 3	Afsnit 6.3.3.1			
Artikel 110, stk. 4	Afsnit 6.3.3.1			
Artikel 110, stk. 5				
Artikel 110, stk. 6				
Artikel 110, stk. 7	Afsnit 6.3.3.1			
Artikel 111, stk. 1	Afsnit 6.3.3.1			
Artikel 111, stk. 2	Afsnit 6.3.3.1			
Artikel 112	Afsnit 6.3.3.2			
Artikel 113, stk. 1	Afsnit 6.3.2			
Artikel 113, stk. 2				
Artikel 113, stk. 3				

Denne retningslinje	Retningslinje ECB/2011/14	Afgørelse ECB/2013/6	Afgørelse ECB/2013/35	Afgørelse ECB/2014/23
Artikel 114, stk. 1	Afsnit 6.3.2, afsnit 6.3.3.1			
Artikel 114, stk. 2	Afsnit 6.3.3.1			
Artikel 114, stk. 3	Afsnit 6.3.2, afsnit 6.3.3.1			
Artikel 114, stk. 4	Afsnit 6.3.2, afsnit 6.3.3.1			
Artikel 114, stk. 5	Afsnit 6.3.2, afsnit 6.3.3.1			
Artikel 115	Afsnit 6.3.2, afsnit 6.3.3.1			
Artikel 116	Afsnit 6.2.1.2, afsnit 6.2.2.1			
Artikel 117	Afsnit 6.2.1.6, afsnit 6.2.2.1			
Artikel 118, stk. 1				
Artikel 119, stk. 1	Afsnit 6.3.1			
Artikel 119, stk. 2	Afsnit 6.3.4.1, afsnit 6.3.4			
Artikel 119, stk. 3				
Artikel 119, stk. 4	Afsnit 6.3.4			
Artikel 119, stk. 5	Afsnit 6.3.5			
Artikel 120, stk. 1				
Artikel 120, stk. 2				
Artikel 120, stk. 3				
Artikel 121, stk. 1	Afsnit 6.3.4.2			
Artikel 121, stk. 2				
Artikel 121, stk. 3				
Artikel 121, stk. 4				
Artikel 122, stk. 1	Afsnit 6.3.4.3			
Artikel 122, stk. 2				
Artikel 122, stk. 3	Afsnit 6.3.4.3			
Artikel 122, stk. 4				
Artikel 122, stk. 5				
Artikel 123, stk. 1				
Artikel 123, stk. 2				
Artikel 123, stk. 3				
Artikel 123, stk. 4				
Artikel 124, stk. 1	Afsnit 6.3.4.4			

Denne retningslinje	Retningslinje ECB/2011/14	Afgørelse ECB/2013/6	Afgørelse ECB/2013/35	Afgørelse ECB/2014/23
Artikel 124, stk. 2				
Artikel 124, stk. 3				
Artikel 124, stk. 4	Afsnit 6.3.4.4			
Artikel 124, stk. 5	Afsnit 6.3.4.4			
Artikel 125				
Artikel 126, stk. 1	Afsnit 6.3.5			
Artikel 126, stk. 2	Afsnit 6.3.5			
Artikel 126, stk. 3				
Artikel 126, stk. 4				
Artikel 126, stk. 5				
Artikel 127, stk. 1	Afsnit 6.4.1			
Artikel 127, stk. 2	Afsnit 6.4.1			
Artikel 127, stk. 3	Afsnit 6.4.1			
Artikel 128, stk. 1	Afsnit 6.4.1			
Artikel 128, stk. 2	Afsnit 6.4.1			
Artikel 129, stk. 1	Afsnit 6.4.2		Artikel 8, stk. 1	
Artikel 129, stk. 2	Afsnit 6.4.2			
Artikel 130, stk. 1	Afsnit 6.4.2		Artikel 8, stk. 2	
Artikel 130, stk. 2			Artikel 8, stk. 3	
Artikel 130, stk. 3	Afsnit 6.4.2			
Artikel 130, stk. 4			Artikel 8, stk. 4	
Artikel 130, stk. 5	Afsnit 6.4.2			
Artikel 130, stk. 6	Afsnit 6.4.2			
Artikel 130, stk. 7	Afsnit 6.4.2			
Artikel 130, stk. 8	Afsnit 6.4.2			
Artikel 131, stk. 1	Afsnit 6.4.3.1		Artikel 8, stk. 5	
Artikel 131, stk. 2	Afsnit 6.4.3.1			
Artikel 131, stk. 3	Afsnit 6.4.3.1			
Artikel 132			Artikel 8, stk. 6	
Artikel 133	Afsnit 6.4.3.3			

Denne retningslinje	Retningslinje ECB/2011/14	Afgørelse ECB/2013/6	Afgørelse ECB/2013/35	Afgørelse ECB/2014/23
Artikel 134	Afsnit 6.5, afsnit 6.5.1			
Artikel 135	Afsnit 6.5.2			
Artikel 136, stk. 1	Afsnit 6.4.2			
Artikel 136, stk. 2	Afsnit 6.4.2			
Artikel 136, stk. 3	Afsnit 6.4.2			
Artikel 136, stk. 4				
Artikel 137, stk. 1	Afsnit 6.7			
Artikel 137, stk. 2	Afsnit 6.7			
Artikel 137, stk. 3	Afsnit 6.7			
Artikel 138, stk. 1	Afsnit 6.2.3.2			
Artikel 138, stk. 2				
Artikel 138, stk. 3	Afsnit 6.2.3.2			
Artikel 139, stk. 1		Artikel 1, stk. 1		
Artikel 139, stk. 2				
Artikel 140	Afsnit 6.3.2.3			
Artikel 141, stk. 1	Afsnit 6.4.2			
Artikel 141, stk. 2				
Artikel 141, stk. 3	Afsnit 6.2.3.2			
Artikel 142, stk. 1				
Artikel 142, stk. 2				
Artikel 142, stk. 3				
Artikel 142, stk. 4				
Artikel 143, stk. 1				
Artikel 143, stk. 2	Afsnit 6.2.3.2			
Artikel 143, stk. 3				
Artikel 144	Afsnit 6.2.3			
Artikel 145, stk. 1	Afsnit 6.2.3.2			
Artikel 145, stk. 2	Afsnit 6.2.3.2			
Artikel 145, stk. 3	Afsnit 6.2.3.2			
Artikel 145, stk. 4	Appendiks 6			
Artikel 146				

Denne retningslinje	Retningslinje ECB/2011/14	Afgørelse ECB/2013/6	Afgørelse ECB/2013/35	Afgørelse ECB/2014/23
Artikel 147	Afsnit 6.2.3.2			
Artikel 148, stk. 1	Afsnit 6.6			
Artikel 148, stk. 2	Afsnit 6.6			
Artikel 148, stk. 3	Afsnit 6.6.1			
Artikel 148, stk. 4				
Artikel 148, stk. 5				
Artikel 148, stk. 6				
Artikel 149, stk. 1	Afsnit 6.6			
Artikel 149, stk. 2	Afsnit 6.6, afsnit 6.6.2			
Artikel 150, stk. 1	Afsnit 6.6.2			
Artikel 150, stk. 2	Afsnit 6.2.1.4, afsnit 6.6.2, ECB/2014/10			
Artikel 150, stk. 3				
Artikel 150, stk. 4	Afsnit 6.6.2			
Artikel 150, stk. 5	Afsnit 6.6.2			
Artikel 150, stk. 6				
Artikel 151, stk. 1	ECB/2014/10			
Artikel 151, stk. 2	ECB/2014/10			
Artikel 151, stk. 3	ECB/2014/10			
Artikel 151, stk. 4	ECB/2014/10			
Artikel 152, stk. 1	Bilag til ECB/2014/10			
Artikel 152, stk. 2				
Artikel 152, stk. 3				
Artikel 153, stk. 1	Afsnit 2.3			
Artikel 153, stk. 2				
Artikel 154, stk. 1	Afsnit 2.3			
Artikel 154, stk. 2				
Artikel 155	Appendiks 6			
Artikel 156, stk. 1	Appendiks 6			
Artikel 156, stk. 2	Appendiks 6			
Artikel 156, stk. 3	Appendiks 6			

Denne retningslinje	Retningslinje ECB/2011/14	Afgørelse ECB/2013/6	Afgørelse ECB/2013/35	Afgørelse ECB/2014/23
Artikel 156, stk. 4	Appendiks 6			
Artikel 156, stk. 5	Appendiks 6, afsnit 2.3			
Artikel 156, stk. 6	Appendiks 6			
Artikel 157	Afsnit 2.3			
Artikel 158, stk. 1	Afsnit 2.4.1, afsnit 6.3.1		Artikel 9, stk. 2	
Artikel 158, stk. 2	Afsnit 6.3.1			
Artikel 158, stk. 3	Afsnit 2.4.2			
Artikel 158, stk. 4	Afsnit 2.4.3			
Artikel 159, stk. 1	Afsnit 6.3.1			
Artikel 159, stk. 2	Afsnit 6.3.1			
Artikel 159, stk. 3	Afsnit 6.3.1			
Artikel 159, stk. 4	Afsnit 6.3.1			
Artikel 160				
Artikel 161, stk. 1	Bilag II, afsnit I			
Artikel 161, stk. 2	Bilag II, afsnit I			
Artikel 162	Bilag II, afsnit I			
Artikel 163	Bilag II, afsnit I			
Artikel 164	Bilag II, afsnit I			
Artikel 165, stk. 1	Bilag II, afsnit I			
Artikel 165, stk. 2	Bilag II, afsnit I			
Artikel 166, stk. 1			Artikel 9, stk. 2	
Artikel 166, stk. 2			Artikel 9, stk. 3	
Artikel 166, stk. 3			Artikel 9, stk. 4	
Artikel 166, stk. 4			Artikel 9, stk. 5	
Artikel 166, stk. 5			Artikel 9, stk. 6	
Artikel 167	Bilag II, afsnit I			
Artikel 168, stk. 1	Bilag II, afsnit I			
Artikel 168, stk. 2	Bilag II, afsnit I			
Artikel 169, stk. 1	Bilag II, afsnit I			
Artikel 169, stk. 2	Bilag II, afsnit I			
Artikel 170	Bilag II, afsnit I			

Denne retningslinje	Retningslinje ECB/2011/14	Afgørelse ECB/2013/6	Afgørelse ECB/2013/35	Afgørelse ECB/2014/23
Artikel 171	Bilag II, afsnit I			
Artikel 172	Bilag II, afsnit II			
Artikel 173	Bilag II, afsnit II			
Artikel 174, stk. 1	Afsnit 3.1.1.3			
Artikel 174, stk. 2				
Artikel 174, stk. 3				
Artikel 175	Bilag II, afsnit II			
Artikel 176, stk. 1	Bilag II, afsnit II			
Artikel 176, stk. 2	Bilag II, afsnit II			
Artikel 176, stk. 3				
Artikel 177, stk. 1	Bilag II, afsnit II			
Artikel 177, stk. 2	Bilag II, afsnit II			
Artikel 177, stk. 3	Bilag II, afsnit II			
Artikel 178	Bilag II, afsnit II			
Artikel 179	Bilag II, afsnit II			
Artikel 180	Afsnit 3.1.1.2			
Artikel 181, stk. 1	Afsnit 4.1.2			
Artikel 181, stk. 2	Bilag II, afsnit II			
Artikel 181, stk. 3	Bilag II, afsnit II			
Artikel 182	Bilag II, afsnit II			
Artikel 183	Bilag II, afsnit III			
Artikel 184	Bilag II, afsnit III			
Artikel 185	Bilag II, afsnit III			
Artikel 186, stk. 1	Bilag II, afsnit III			
Artikel 186, stk. 2	Bilag II, afsnit III			
Artikel 187	Afsnit 3.4.2			
Artikel 188				
Artikel 189	Afsnit 1.4			
Artikel 190, stk. 1				
Artikel 190, stk. 2				

Denne retningslinje	Retningslinje ECB/2011/14	Afgørelse ECB/2013/6	Afgørelse ECB/2013/35	Afgørelse ECB/2014/23
Artikel 191, stk. 1				
Artikel 191, stk. 2				
Artikel 191, stk. 3				
Artikel 192				
Bilag I Indledning	Sektion 7.1			
Bilag I 1	Sektion 7.1			
Bilag I 2	Sektion 7.1			
Bilag I 3	Sektion 1.3.3, Sektion 7.2			
Bilag I 4				
Bilag I 5				
Bilag I 6	Sektion 7.2			
Bilag I 7				
Bilag I 8	Sektion 1.3.3, Sektion 7.3.1			
Bilag I 9	Sektion 7.3.1			
Bilag I 10				
Bilag I 11				
Bilag I 12	Sektion 1.3.3, Sektion 7.4.3			
Bilag I 13	Sektion 7.6			
Bilag II	Sektion 5.1.3			
Bilag III	Sektion 5.1.5.1			
Bilag IV	Sektion 5.1.6			
Bilag V	Bilag I, appendiks 3			
Bilag VI I.1	Sektion 6.6.1			
Bilag VI I.2				
Bilag VI I.3				
Bilag VI I.4	Sektion 6.6.1			
Bilag VI I.5	Sektion 6.6.1			
Bilag VI II.1	Sektion 6.6.2			
Bilag VI II.2	Sektion 6.6.2			
Bilag VI III	ECB/2014/10			

Denne retningslinje	Retningslinje ECB/2011/14	Afgørelse ECB/2013/6	Afgørelse ECB/2013/35	Afgørelse ECB/2014/23
Bilag VI IV	ECB/2014/10			
Bilag VII I.1	Sektion 2.3, appendiks 6, sek- tion 1			
Bilag VII I.2	Appendiks 6, sektion 1			
Bilag VII I.3	Appendiks 6, sektion 1			
Bilag VII I.4				
Bilag VII I.5				
Bilag VII I.6				
Bilag VII I.7	Appendiks 6, sektion 1			
Bilag VII I.8	Appendiks 6, sektion 1			
Bilag VII II	Appendiks 6, sektion 2.1			
Bilag VIII I.1	Bilag I, appendiks 8			
Bilag VIII I.2	Bilag I, appendiks 8			
Bilag VIII I.3	Bilag I, appendiks 8			
Bilag VIII I.4				
Bilag VIII II.1	Appendiks 8			
Bilag VIII II.2				
Bilag VIII II.3	Appendiks 8			
Bilag VIII II.4	Appendiks 8			
Bilag VIII III.1	Appendiks 8			
Bilag VIII III.2	Appendiks 8			
Bilag VIII III.3	Appendiks 8			
Bilag VIII III.4	Appendiks 8			
Bilag IX	Sektion 6.3.5			
Bilag X			Bilag I, Bilag II	
Bilag XI				
Bilag XII				
Bilag XIII				
Bilag XIV				

BILAG XIV

OPHÆVET RETNINGSLINJE MED LISTE OVER DENS EFTERFØLGENDE ÆNDRINGER

Retningslinje ECB/2011/14 (EUT L 331 af 14.12.2011, s. 1)

Retningslinje ECB/2012/25 (EUT L 359 af 29.12.2012, s. 74)

Retningslinje ECB/2014/10 (EUT L 166 af 5.6.2014, s. 33)

Afgørelse ECB/2013/6 (EUT L 95 af 5.4.2013, s. 22)

Afgørelse ECB/2013/35 (EUT L 301 af 12.11.2013, s. 6)

Afgørelse ECB/2014/23 (EUT L 168 af 7.6.2014, s. 115)
